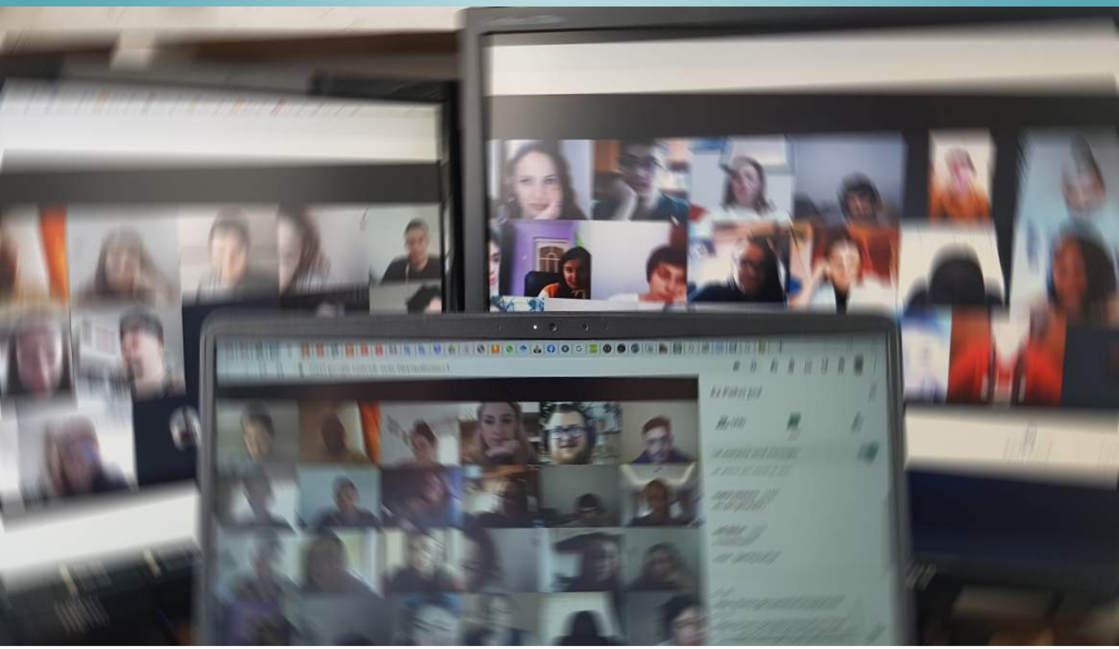
Bogdan Nadolu

UN AN DE STUDENȚIE ÎN PANDEMIE

Presa Universitară Clujeană

BOGDAN NADOLU

UN AN DE STUDENȚIE ÎN PANDEMIE

PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ
2021

Referenţi ştiinţifici:

Prof. univ. dr. Claudiu Coman

Prof. univ. dr. Lucian Marina

ISBN 978-606-37-1247-0

Universitatea Babeş-Bolyai
Presa Universitară Clujeană
Director: Codruţa Săcelean
Str. Hasdeu nr. 51
400371 Cluj-Napoca, România
Tel./fax: (+40)-264-597.401
E-mail: editura@ubbcluj.ro
http://www.editura.ubbcluj.ro/

Cuprins

Introducere

După 18 luni de Covid19 orice referire la acest subiect pare mai mult decât sâcâitoare. Vaccin, măști, distanțare, cazuri, decese, carantină, suspendare, zona roșie, ATI, conspirație și încă o mulțime de noțiuni adiacente se rostogolesc continuu într-un cotidian tot mai sumbru și mai pesimist, marcat de o așteptare deja obositoare. O așteptare pentru *ieșirea la liman*, pentru găsirea unui leac potrivit sau, de ce nu, pentru dispariția cu totul a acestui virus pătimaș. Adică o așteptare pentru întoarcerea la *cum era* înainte. Google-ul indexează în septembrie 2021 nu mai puțin de 3,8 miliarde de pagini web conținând expresia „Covid”. E deja prea mult.

Cu toate acestea, este o criză a vieții noastre, suntem contemporani cu un eveniment de anvergură globală și oricât de stresant ar fi, ca sociologi nu putem să îl ignorăm pur și simplu. Avem extrem de multe de studiat, de măsurat, de evaluat și analizat, trăind din plin chiar în mijlocul obiectului de studiu. Avem, oricât de macabru ar suna, șansa de a studia un experiment natural global aflat în plină desfășurare. Iar demersul de față este croit tocmai sub acest imbold, de a afla detalii de la semeni despre timpurile pe care le trăim.

Primăvara lui 2020 debuta cu o *creștere alarmantă* (= un alt clișeu foarte des auzit de atunci) a cazurilor de îmbolnăvire cu „noul” coronavirus și de adoptarea unor măsuri severe, culminând cu decretarea stării de urgență pentru o perioadă de două luni de zile (16 martie – 14 mai 2020). Învățământul superior s-a mutat integral în mediul on-line și aproape tot a rămas așa timp de trei semestre. Stilul de viață al studenților s-a transformat rapid în căutarea unei adaptări necesare la noua realitate socială. Am reușit să surprindem aceste reconfigurări în volumul *Student în timp de pandemie. 50 de povești despre viața în izolare socială*, bazat pe un ghid de interviu nestructurat aplicat chiar în acea perioadă (15 martie – 30 aprilie 2020). Poveștile respectiv redau pe deplin impactul semnificat pe care l-a avut debutul acestui fenomen și trecerea la școala on-line asupra studenților (Nadolu, 2020a).

În ultimele 3 zile de stare de urgență (și implicit de măsuri severe de izolare socială) am realizat și o cercetare sociologică destinată studenților și vizând tot particularitățile stilului lor de viață cu școala on-line. O parte din aceste date sunt deja publicate în articolul *Perspectives of Romanian Students about Life in Social Isolation* în Journal of Research in Higher Education (Nadolu, 2020b). Principalul rezultat de la acest studiu (N=518) a fost delimitarea a două profiluri de studenți: cei super activi, care au rămas dinamici

și cu un program încărcat în această perioadă versus „studenții bursuci” care s-au retras în filme, seriale, jocuri și orice altceva se putea face în mediul on-line.

În primăvara lui 2021 am decis inițierea unui demers calitativ dedicat experiențelor de viață de student după un an de învățământ on-line. De data aceasta am ales un interviu semistructurat cu 10 itemi distincți (vezi anexa) iar cele 25 de răspunsuri obținute au fost prelucrate conform metodologiei calitative (Iluț, 1997). Pentru o parte dintre acești itemi au fost extrase și analizate principalele teme formulate de către respondenți. Accentul a fost pus pe percepția studenților asupra învățământului on-line și impactul acestuia asupra vieții lor personale:

bucurii în pandemie	(i) rezultate școlare, (ii) dezvoltare personală și profesională, (iii) timp petrecut cu familia și prietenii, (iv) managementul timpului și (v) starea de sănătate
nereușite în pandemie	(i) viață de student incompletă, (ii) emoții negative și (iii) plafonarea și ratarea unor oportunități de job-uri sau business
schimbări de planuri	(i) școala de acasă, (ii) primul job/internship, (iii) reconfigurare traseu de viață
fake-news	(i) despre vaccin, (ii) pandemia Covid19 și (iii) măsurile sanitare

Școala on-line înseamnă, în primul rând participarea din spațiul domestic, fapt care poate facilita o creștere a performanțelor școlare (pentru cei motivați și dornici să o facă) dar în același timp și un profil de *studenție incompletă*. Mutarea înapoi în localitatea de domiciliu poate însemna pentru mulți studenți și o diminuare importantă a oportunităților profesionale. În fine, derularea activităților didactice exclusiv on-line, indiferent de platformele folosite, implică o serie de adaptări atât ale conținuturilor abordate, cât și a tehnicilor didactice și, de asemenea ale modalităților de evaluare. Până în prezent numeroase studii realizate pe tema școlii on-line au evidențiat aceste aspecte privind păstrarea educației centrate pe student și în formatul on-line într-un context în care digitalizarea, ca resursă tehnologică și cognitivă, nu este încă uniform distribuită în societate (Coman et all 2020; Dhawan 2020; Hosszu, Rughiniș 2020; Sobaih et. all, 2020)

Lucrarea de față este, în mod evident, o continuare a volumului *Student în timp de pandemie* dar cu o abordare ușor diferită și, mai important, cu o focusare pe întreaga perioadă de școală on-line din pandemie (și nu doar pe o singură zi ca în primul volum). În al doilea rând, deși este o lucrare bazată pe o metodologie sociologică calitativă, vizează un public larg, atât conținuturile cât și modul de prezentare fiind cât mai accesibile cu putință. Am evitat să

intrăm prea mult în descompunerea răspunsurilor pe teme și cuantificarea lor cantitativă tocmai pentru a nu pierde firul intern al narațiunilor și farmecul lor implicit. Nu în ultimul rând este o colecție de mărturii autentice, participanții la interviuri fiind studenți (la momentul respectiv) la diverse specializări care au acceptat voluntar să participe la acest proiect, împărtășindu-și liber de orice constrângeri bucuriile și tristețile acestei perioade, reușitele și eșecurile profesionale, momentele distractive, tehnicile de copiat și alte detalii ale vieții lor personale. Pentru aceasta, le mulțumesc încă o dată pentru îndrăzneală și le transmit toate gândurile mele de bine.

Timișoara, 14 septembrie 2021

1. Bucurii în pandemie

A vorbi despre bucurii într-o perioada nu doar sumbră, dar și plină de incertitudini poate părea cu totul deplasat. Creșterile exponențiale de îmbolnăviri în toate cele 4 valuri, atât în țară cât și peste tot pe glob, pierderea unor persoane apropiate, fluxurile de știri panicarde, inconsistența mesajelor emise de către autoritățile publice cu privire la măsurile de combatere au creat o stare de tensiune constantă, de anxietate și de disonanță cognitivă, imposibil de asociat cu vreo emoție pozitivă.

Cu toate acestea, viața a mers mai departe și momentele de bine, de bucurie, de împlinire au fost și ele prezente, chiar dacă la o scară mult mai mică sau, foarte important, într-o configurație nouă, reinterpretată și probabil cu totul ignorată până atunci. După două luni de carantină națională, plimbarea prin parc fără declarație și fără grija îndepărtării de domiciliu, vizitarea prietenilor, un joc de fotbal sau de baschet cu amicii, mersul la magazine non-alimentare, la librării sau la pescuit, au devenit veritabile prilejuri de bucurie. După mai multe luni de restricții, plimbatul pe stradă fără mască a fost resimțit ca o eliberare. Campania de vaccinare a adus și ea o emoție pozitivă ancorată în speranța că pandemia poate fi depășită. În fine, variabila *sănătate*,

căreia în general i se acordă o atenție invers proporțională cu vârsta, a devenit un reper valoros și pentru tineri.

Toate activitățile desfășurate on-line încă de la începutul crizei sanitare au fost și ele presărate cu termene, cu sarcini, cu evaluări și în final cu rezultate, multe dintre acestea contribuind la lista reușitelor în aceste vremuri tulburi. Per ansamblu, a fost un an și jumătate extrem de sumbru, înspăimântător și trist, dar pe ici, pe colo s-au presărat și o serie de reușite, bucurii și realizări personale.

La nivelul celor 25 de respodenți la interviul aplicat se pot delimita 5 teme distincte în legătură cu acest subiect:

(i). rezultate școlare – reprezintă tema cea mai elaborată în răspunsurile primite, subiecții fiind studenți cu activitate didactică on-line și deci afectați în mod direct de restricțiile impuse. De la promovarea integrală a examenelor până la câștigarea sau păstrarea unei burse, tema performanțelor școlare se regăsește în toate relatările.

(ii). dezvoltare personală și profesională – complementar cu activitatea didactică on-line au mai fost precizate și o serie de acțiuni orientate spre dezvoltarea personală și profesională: activități fizice, de relaxare, lectură, voluntariat, specializări secundare, hobbyuri etc. Deși acestea sunt direct

corelabile cu vârsta și statusul de student, contextul pandemic a facilitat implicarea în astfel de activități.

(iii). timp petrecut cu familia și prietenii – majoritatea studenților și-au petrecut perioada de pandemie împreună cu familia, căminele fiind închise, iar locuirea în chirie doar pentru cursuri on-line fiind prea puțin justificată. Astfel, grupul social primar format din familie, rude și prieteni foarte apropiați a devenit o constantă a vieții de zi cu zi. Acest lucru nu este neapărat o garanție a unor relații cu totul pozitive (în contextul pandemic generator de anxietăți), dar menționarea în interviuri a timpului petrecut cu familia și prietenii a fost doar cu o conotație pozitivă.

(iv). managementul timpului – cu o frecvență mai redusă, a fost punctat și avantajul unui volum suplimentar de timp generat de absența deplasărilor. După depășirea crizei sanitare, pierderea acestui timp cu pregătirea și realizarea deplasării spre/de la școală sau loc de muncă va fi resimțit ca un prejudiciu.

(v). starea de sănătate – în fine, așa cum am punctat deja, în mai multe interviuri au fost formulate expresii de tipul: „o altă bucurie a fost că am rămas sănătos”, fapt cumva neașteptat pentru respondenți cu o vârstă mai tânără.

Dacă încercăm să grupăm toate răspunsurile la această întrebare într-un word cloud (nor de cuvinte) se obține următoarea reprezentare:

Pentru realizarea sa am utilizat aplicația web gratuită wordclouds.com, iar pentru a obține o imagine relevantă am grupat variațiunile cuvintelor centrale într-o singură formulare (bucurii = bucurie, bucuria, bucuriei etc) și am eliminat prepozițiile și cuvintele de legătură.

În continuare redăm răspunsurile integrale la prima întrebare din ghidul de interviu aplicat:

I1. După un an de învățământ on-line și distanțare/izolare socială, care este cea mai mare **bucurie**, reușită, performanță pe care ați trăit-o în această perioadă (în legătură cu școala, dar nu numai, puteți prezenta mai multe).

Deși inițial voiam să afirm faptul că nu am simțit nicio bucurie din partea reușitelor în educație, totuși, nu pot nega faptul că bursa de performanță nu m-a făcut să mă simt mândru. Poate a fost doar o ușurare, știind faptul că dacă ești integralist o vei păstra pe tot anul, nu doar pe un semestru. Cea mai mare bucurie o voi avea după ce termin facultatea cu bine, intru la master și finalizez ce proiecte mai am pe lângă. Nu sărbătoresc des, nici măcar propria zi de naștere sau revelionul, dar simt că ceea ce am menționat în propoziția anterioară merită un trip cu cortul. (Paul, Socio3)

După un an de învățământ on-line și distanțare/izolare socială, cea mai mare performanță pentru mine sunt notele, care sunt vizibil mai mari. Aflându-mă într-un cadru cunoscut (acasă), cu persoane familiare, fără să mai fiu nevoită să parcurg drumul către facultate, m-am putut concentra mai ușor pe ceea ce trebuia să învăț. O altă bucurie redată de învățământul on-line, este datorită faptului că, stând acasă, din pricina intervalelor în care am cursurile, nu mai trebuie să vin și să plec de la facultate așa cum am menționat mai sus iar în cazul în care am mai multe cursuri continuu, profesorii nu sunt deranjați dacă mâncăm în timpul orelor lor. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Pentru mine cea mai mare bucurie atunci când vine vorba de facultate este faptul că am reușit să ne adaptăm super repede la mediul online și am trecut la învățământul online fără să stăm prea mult pe gânduri. Sunt fericită și recunoscătoare că trăim timpuri în care o astfel de situație nu mă forțează să-mi întrerup studiile. (Adina, RU3)

Cea mai mare reușită legată de școală pentru mine a fost finalizarea semestrului I din anul III cu media 10, în special pentru că am fost demoralizată anterior de experiența Erasmus(sem. II, an II) în care am avut parte de profesori foarte stricți, motiv pentru care media mea a fost semnificativ mai scăzută. Totuși, în primul semestru online în România am reușit să mă descurc mai bine decât m-aș fi așteptat. Ca o bucurie independentă de școală, m-am bucurat foarte mult de perioada pe care am petrecut-o cu Erasmus, fiind prima dată când am vizitat o altă țară (2, de fapt), prima dată când am mers cu avionul, prima dată când am locuit singură, la cămin, și prima dată când am fost într-un mediu multicultural. Ce ironie, cea mai rea perioadă pentru unii a fost cea mai bună perioadă pentru mine. (Maria Isabella, Socio3)

Cred că cea mai mare încântare a fost faptul că am reuși să îmi mențin bursa. Poate acest lucru pare ceva infim, însă, pentru mine, este ceva care mă bucură: să reușesc să îmi mențin rezultatele educaționale la un nivel suficient de mare, astfel încât să continui să primesc bani pentru performanțele mele; cu atât mai mult cu cât concurența a fost mai mare. Foarte mulți studenți au reușit, din varii motive, să obține note mult mai mari față de perioada dinaintea pandemiei. (Olaf, RU2)

Deși probabil mulți dintre noi suntem familiarizați cu tehnologia, consider că eu personal, am reușit să învăț să folosesc mai multe platforme și aplicații, pe care multe dintre ele nu le foloseam deloc înainte. Am reușit să îmi organizez timpul mai bine și mai benefic pentru mine. Totodată, am ajuns în punctul în care mă bucură orice ieșire din casă, orice plimbare, fără să existe acele "pretenții" tipice. (Roberta, Engleza 3)

După ce am analizat toate cele întâmplate până acum și cum s-a schimbat rutina pe care o aveam înainte de virus/pandemie, pot spune că cea mai mare bucurie dar și recunoștință, poate fi faptul că eu sunt sănătoasă, atât fizic cât și psihic, dar și că familia mea a rămas sănătoasă. Consider că una dintre performanțele și reușitele pe care le-am putut aduna în această perioadă, în urma învățământului on-line, ar fi acumularea de noi informații. Am avut timp să-mi analizez obiectivele, să devin mai organizată, să citesc mai mult, să mă redescopăr, să fiu mult mai atentă la detalii și să fiu pregătită să termin acești trei ani speciali de licență. Am avut mult mai mult timp atât pentru mine cât și pentru familie și am realizat că viața e scurtă atunci când faci ceea ce îți place și când ești înconjurat de oameni fenomenali. (Roxana, RU3).

În complicata perioada pe care o trăim, am avut o bucurie deosebită să am șansa să învăț, pentru o perioadă scurtă de timp, în format fizic. Acest lucru a fost posibil în cadrul cursurilor de șoferie care, datorită numărului restrâns de studenți, au fost organizate față în față. Aparent de necrezut, însă am primit o plăcere aparte de la faptul că mergeam

până la școală și înapoi, de la faptul că trebuia să am un bun management al timpului pentru a intra în clasă la ora necesară, de la faptul că vedeam și auzeam pe viu ce se întâmplă în timpul orei. Vocea profesorului mă ținea, efectiv, conectată la maxim cu subiectul lecției. Aș fi avut senzația că m-am întors în „vremurile vechi” dacă nu aș fi văzut în jur toate fețele acoperite de măști și o distanță vizibilă între băncile studenților. Bucuria aceasta s-a întâmplat grație trăirilor mele intense ale momentului. Am profitat din plin de lecțiile în tradiționalul și „sfântul” format, de care mi-am dat seama încă o dată în acea perioadă, cât este de important în procesul de formare și educare a noilor generații.(Mihaela, RU2)

Cea mai mare si cea mai importantă bucurie, cred eu, este faptul că sunt sănătoasă. Fizic și psihic. Una dintre performanțele obținute după un an de învățământ on-line o reprezintă acumularea a cât mai multe informații. Anul acesta am avut timp. Timp pentru citit, documentat, informat. Timp pentru mine. Am învățat mai mult, am acumulat mai multe cunoștințe și mă simt pregătită pentru încheierea a trei ani speciali de facultate. (Beatrice, RU3)

Cele mai mari bucurii și performanțe ale mele realizate pe parcursul acestui an, în care am fost nevoiți să ne distanțăm social într-un ritm perpetuu, sunt puține, dar concentrate. În primul rând, sunt mândru de faptul că, într-un final, am reușit să trec cu bine peste toate examenele din anul 2020 : examenul de conducere auto, cele 12 examene aferente sesiunilor din iarnă și vară ale facultății. Totodată, mă bucur de faptul că am reușit să învăț câte ceva din greșelile făcute în prima sesiune și am reușit să mă redresez. În al doilea rând, mă bucur de faptul că, alături de familia mea, am reușit

să facem mai multe lucruri împreună și să ne apropiem mai mult, deoarece și timpul a fost în favoarea noastră. Iar având în vedere că stăm la casă, am profitat la maxim de ocazia de a mai aduce câte o schimbare casei noastre, alături de tata și de fratele meu mai mic. Apoi, mă bucur că am reușit să ating cea mai bună formă fizică în cei aproape 20 de ani de viață. Deși nu trebuie să plecăm urechea la opinia publică, ci să ne iubim așa cum suntem, eu am vrut să-mi depășesc complexele și să mă re-disciplinez. Am suferit din cauza faptului că în anul 2019 a trebuit să renunț la a mai juca fotbal, după 6 ani frumoși de juniorat, dar mi-am regăsit alinarea în sala de fitness. Chiar dacă la momentul de față am reacumulat kilogramele de care voiam să mă descotorosesc, anul acesta presimt o motivație și mai mare care mă va face să îmi împing limitele până la cer. Acestea fiind spuse, mă bucur de faptul că, pe plan personal, am avut un an de succes...poate chiar cel mai de succes an din viața mea, dar sunt convins că în condițiile normale, putea fi un an care să îmi aducă mai multe bucurii. (Matteo, Drept 2)

Consider că au fost mai multe reușite pe care le-am trăit, atât pe plan personal, cât și educațional, una dintre acestea fiind reprezentată de trecerea cu brio a examenelor din sesiune și faptul că am rămas bursieră în continuare, lucru ce-mi oferă o independență economică și personală considerabilă. O altă reușită notabilă din această perioadă este legată de calitatea timpului liber pe care am dobândit-o prin faptul că am citit mai mult în această perioadă și mi-am petrecut mai mult timp cu familia, lucru pe care nu l-am mai făcut din perioada liceului... (Iuliana, Socio3)

De necrezut, a trecut un an şi parcă timpul a rămas în loc! Am retrăit cumva sentimentele pe care le-am avut, suntem iar în carantină, simțim că suntem tot mai distanțați social, nu doar la un click distanță ci parcă cumva în altă epocă, într-o altă lume, cum îmi place să spun parcă abandonați, lăsaţi în urmă! Suntem plictisiţi de ştiri, de tot ce înseamnă online! Ținând cont că am ales să urmez aceste studii la o vârstă mai „coaptă" nu mi-am imaginat vreodată că voi ajunge să parcurg astfel orele, că voi ajunge să finalizez ciclul de licenţă în acest format online. A trebuit să îmi capăt toate cunoştinţele teoretice dar şi o viteză mai mare a deprinderilor legate de tehnologie. Cea mai mare bucurie din această perioadă referitor la şcoală, la cursuri şi colegi este aceea a conştientizării că am reuşit să îmi satisfac nevoia de cunoaştere, că am reuşit să fac faţă acestor provocări: tehnologie, prezentări online, internet şi examene. Am reuşit să promovez toate examenele şi mi-am depăşit propriile aşteptări. Chiar dacă examenele au fost online, pentru mine nu a existat decât calea dreaptă, am învăţat şi m-am pregătit mai mult decât atunci când am mers fizic la facultate, având acces de la începutul fiecărui semestru la toate materialele suport de curs, am fost mai „curioasă" şi mai dedicată fiecărei discipline. Bucuria mea cea mai mare este că nu am uitat de dragostea care m-a călăuzit atunci când am ales specializarea Resurse Umane, că deşi trebuie să respectăm distanţa socială, nu am uitat că „eu sunt om" şi vreau să lucrez cu oameni, să ajut oameni. Chiar dacă viitorul nostru este incert, nu am încă un loc de muncă, simt că sunt pregătită şi dedicată pentru noul loc de muncă, pentru a fi „specialistul în oameni" cum îmi place să spun. (Adriana, RU3)

Cred că faptul că, în ciuda stresului situației legate de Covid,

am reușit să rămân focusată pe munca pentru facultate. Atât de focusată, încât am luat bursă pe semestrul 2 al anului 2, și la fel și acum, pe tot anul 3. În restul timpului (la început, adică, înainte de nebunia actuală) cred că eram mult prea focusată pe... prea multe lucruri. De la noul oraș, la mediul de facultate, oamenii noi din viața mea și viața de cămin, ca să reușesc să gestionez bine toate lucrurile. Izolarea mi-a oferit puțin un moment de respiro, de a începe să-mi stabilesc un program de care să mă țin, să iau pauză de la unele lucruri și să mă concentrez mai mult pe altele. (Diana, Arte3)

Starea de pandemie începută în anul 2020 este cel mai marcant și imprevizibil lucru trăit de mine până acum. Impactul negativ nu doar asupra propriei persoane este indiscutabil, însă mereu pot fi găsite și părți bune în orice situație. Impunerea de restricții și stări de urgență m-a surprins în timpul unei mobilități Erasmus de studii la o universitate din Letonia. Cea mai mare bucurie a mea a fost că actul educațional nu s-a stopat ori întrerupt, ci a continuat, chiar dacă într-o altă formă neexperimentată până la acel moment: învățământul online. Faptul că am reușit să îmi duc la bun sfârșit primul an de masterat și să îl continui acasă pe cel de-al doilea, chiar și printr-o interacțiune cu colegii și profesorii puternic mediată de mijloace electronice, reprezintă una din marile bucurii ale ultimului an, când vine vorba de școală. În ceea ce privește alte aspecte ce țin de viața personală, am să mă rezum prin a spune că bucuria de bază rezidă în faptul că sănătatea mea și a celor mai apropiați membri ai familiei mele nu a fost afectată de virus. (Lucian, MRUAO2)

În această perioadă de un an de învățământ on- line și distanțare/izolare socială am reușit să acord mai mult timp membrilor din familia mea. Astfel, timpul destinat, în condiții non-pandemice, pregătirii cu cele necesare cursurilor, seminarelor (caiete, fișe, instrumente de scris etc.), a obiectelor de îmbrăcăminte numeroase în sezonul rece etc., l-am folosit în favoarea realizării în mai mare măsură a nevoilor celor dragi mie. (Valentina, Socio3)

Pot spune că au fost numeroase. Am avut rezultate bune la examenele pe care le-am susținut în vara anului 2020, am reușit să intru la facultatea la care mi-am dorit și acum pot avea mai des contact cu ceea ce mi-a trezit curiozitatea. Acestea pe plan profesional și pe plan școlar. Cea mai mare bucurie a fost că m-am putut vedea cu grupul meu restrâns de prieteni, în condiții de siguranță și respectând toate regulile. M-am putut revedea cu diferiți profesori care m-au inspirat. De altfel, am avut parte de un cantonament de echitație pe perioada verii, unde am învățat lucruri noi și am cunoscut persoane noi, cu care am legat prietenii strânse, mi-am făcut noi cunoștințe. Mai apoi, mi-am cunoscut și câțiva colegi de facultate, de care m-am apropiat. M-am putut plimba liberă, oricât de mult aș fi vrut și mi-am putut îndeplini mici dorințe. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Pot spune că, cea mai mare bucurie după un an de învățământ on-line este faptul că am posibilitatea de a finaliza studiile, deoarece sunt plecată din țară, iar faptul că nu trebuie să mergem zilnic la facultate, este benefic. Un alt aspect pe care aș putea să îl precizez, este că avem mai mult timp liber, iar datorită faptului că facem cursurile și seminarele on-line, putem participa chiar și de la serviciu. (Andreea Cristina RU3)

După un an de învățământ on-line am bucuria să spun că am învățat destul de multe. Am învățat să am curaj să expun ceea ce gândesc, să îmi spun părerea atunci când sunt întrebată sau nu, mai ales când sunt întrebată. Așa cum seminarele și cursurile s-au desfășurat on-line, mai eram ”verificați” (să spun așa), din când în când, cu câte o întrebare. Și la început, de multe ori când eram și eu întrebată, deși aveam o idee, îmi era teamă să o spun. Ei bine, cu timpul mi-am zis că trebuie să îmi fac curaj să îmi spun opinia și ceea ce gândesc, atunci când este cerută. Mă bucur că am început să am curaj, deoarece automat am început să fiu și curioasă, să citesc mai mult, să fiu mai atentă, să învăț cu mai multă atenție ceea ce ni s-a predat, iar pentru mine chiar este o bucurie acest lucru, deoarece simt că am evoluat. Un alt fapt, care îmi aduce bucurie, este acela că mi-am găsit un loc de muncă, chiar dacă este temporar, deoarece nu este chiar pe profilul spre care vreau să mă îndrept. Pot spune că job-ul pe care îl am în prezent mă pregătește pentru ceea ce mi-am propus să fac în viitorul apropiat. Sunt foarte bucuroasă că lucrez aici, deoarece am învățat să interacționez mai bine cu oamenii, am învățat cum să mă raportez în funcție de nevoile lor, și acest lucru îl consider un plus pentru ceea ce urmează. (Denisa Andreea, RU3)

Sincer, am văzut începutul pandemiei ca pe ceva ce nu credeam că mă afecta în vreun fel anume, am văzut-o ca pe o oportunitate de a mă relaxa, de a lua o pauză de la tot, eu și restul planetei. Însă după un timp, a devenit monoton, am intrat într-o stare monotonă care nu-mi permitea să mai fiu entuziasmată în legătură cu orice, deci nu pot să spun că am avut vreo reușită în această perioadă, în afară de faptul că m-am înscris într-un proiect de voluntariat care presupune

un program de mentorat 1 to 1 cu persoane care lucrează în HR și care ne pot învăța lucruri noi sau care ne pot pune în legătură cu diferite oportunități. Însă cred că ar fi fost mai plăcut ca activitatea noastră să nu se desfășoare online, ci față în față. De aici și lipsa de entuziasm. O mare parte din această perioadă am petrecut-o procrastinând, iar când în sfârșit m-am mobilizat să fac lucruri și să particip la activități, am constatat că tot nu este același lucru, însă încerc să mă țin ocupată cu orice în momentul de față. (Renata Georgiana, RU3)

În ciuda faptului că distanțarea socială a generat multe schimbări, una dintre bucuriile mele cele mai mari generate de perioada pandemiei, au fost faptul că am avut ocazia de a reveni în satul meu natal, dar nu numai, ci și timpul petrecut alături de familia mea dragă. O a doua bucurie a fost aceea că deși în plină pandemie, am avut curajul de a încerca lucruri noi, de a mă regăsi , și de a cunoaște oameni noi. Când zic cunoașterea lucrurilor noi, mă refer la faptul că deși alți colegi au petrecut timpul acasă, eu am petrecut fiecare moment departe de casă, peste hotare, la muncă. Această experiență nu m-a dezamăgit în nici un fel, nici măcar cu regretul că alți colegi dormeau in timp ce eu munceam, iar în căști eram prezentă la cursuri si seminare. Aceste experiențe fac parte din povestea mea frumoasă de viață, despre care, dacă nu era această pandemie o trăiam altfel, iar azi nu aveam despre ce să scriu cu atâta mândrie și bucurie, în această carte. Așa că o frumoasă zicală spune „Fă rai, din ce ai”, și care este de altfel cel mai bun motto încurajator. (Roxana Laura, Drept 2)

Una din performanțele mele din acest an a fost aceea că am învățat să îmi gestionez timpul mai bine cu prietenii mei, 10

minute cu prietena mea, 10 minute cu mine. O bucurie pe care am trăit-o în această perioadă a fost să observ cât de creativi au devenit oamenii din jurul meu; toate fetele şi-au făcut breton şi/sau şi-au vopsit părul în diverse culori, băieţii au înlocuit băutura basic cu băutura Corona, iar părinţii au găsit tot felul de motive ca să dispară de acasă. (Maria, RU2)

După un an de învățământ on-line, cea mai mare bucurie a fost să plec acasă în Republica Moldova, prima perioada a fost atât de severă și grea încât trecerea graniței era un vis și nu un lucru obișnuit pe care îl făceam înainte. De asemenea o bucurie mare pentru mine a fost să aflu că acest an de învățământ se va desfășura, chiar dacă on-line, nu se suspendă și nu pierd anul universitar. (Mădălina, RU2)

Cea mai mare bucurie a mea este că am reușit să duc o viață mai sănătoasă, să fac mai mult sport, să dedic mai mult timp cititului și dezvoltării mele pe plan personal și profesional. Timpul îmi permite să mă înscriu la mai multe activități de voluntariat și de dezvoltare. (Denis, RU3)

Cred că cea mai mare bucurie pe care am trăit-o perioada aceasta a fost faptul că am reușit să petrec mai mult timp alături de cei dragi, am reușit să-mi duc la bun sfârșit practica la Probațiune unde am descoperit că mă și pasionează ceea ce se întâmplă în cadrul instituției, am reușit să mă ocup mai mult de mine, să citesc mai mult, dar și faptul că pe plan profesional am reușit să mă împart în mai multe locuri și să fac mai multe lucruri deodată. (Claudia, RU3)

O primă bucurie este faptul că pot participa atât la cursurile on-line cât și la orele de muncă în același timp. M-am adaptat cu formatul acesta virtual de desfășurare al orelor

de la facultate și de asemenea și cu telemunca, ocupându-mă de ele (de multe ori) în același timp. Cred că această bucurie se datorează libertății de a avea timp, sau de a face încă un lucru pe lângă orele de facultate sau de lucru. (înainte pierdeam foarte mult timp pe drum către facultate, apoi către muncă, și în final acasă, programul meu fiind unul de la 9:00 până la 20:00). Un alt moment de bucurie a fost după mai bine de un semestru de învățământ on-line când am observat că o parte din profesori s-au adaptat la mediul virtual de predare. Este o bucurie să vezi cum profesorul tău se adaptează la aceeași situație pandemică odată cu tine (poate chiar mai bine), reconfigurându-și materia și restructurându-și desfășurarea cursurilor și seminarelor, astfel încât să învățăm informații utile și interesante. Reușind astfel să îmi capteze atenția și să mă facă să îmi doresc să intru la cursul lui/ei, considerând că în școala on-line se întâmplă și lucruri bune, nu numai aceleași prezentări în Power-Point-uri și profesorul care ține un monolog, iar toți ceilalți participanți dorm sau au altă treabă în spatele camerelor închise. Din punct de vedere profesional, o reușită, pot spune eu, este schimbarea locului de muncă în plină pandemie. Mă bucur foarte mult de noul job fiindcă este în domeniul studiilor pe care în vară le finalizez, având oportunitatea de a face experiență în domeniul HR, și nu numai experiență profesională și ani de muncă. (Lorena, RU3)

2. Nereușite, eșecuri, pierderi...

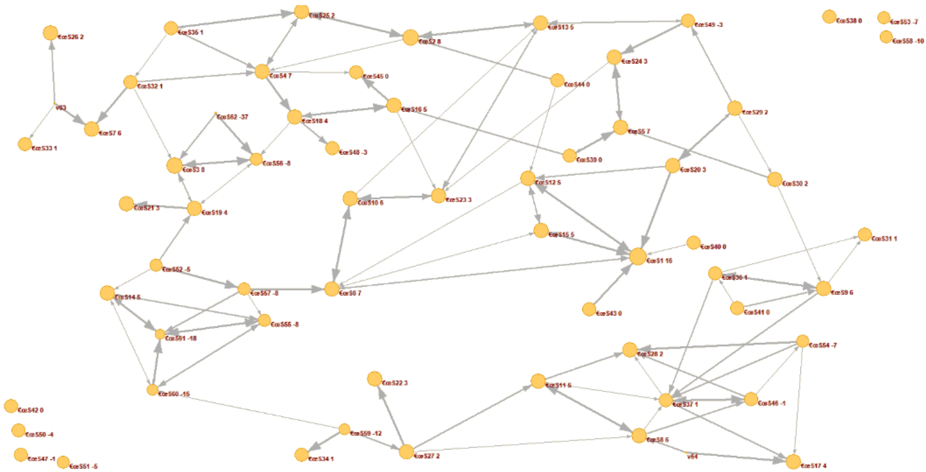
Criza sanitară generată de pandemia Covid19 a adus evident și o serie extinsă de momente neplăcute. De la pierderea unor persoane apropiate până la diverse eșecuri profesionale, de la schimbarea rutinei zilnice până la renunțarea la concedii și planuri de vacanță, în cele aproape 18 luni de pandemie, lista cu nereușite personale este o notă distinctă a acestei perioade. La nivelul participanților la interviuri, cea mai des formulată a fost tema unei studenții incomplete, pierderea experiențelor specifice vieții de student. Este vorba despre o etapă de socializare foarte importantă pe care educația on-line a limitat-o aproape exclusiv la procesul didactic.

Viața socială a grupului de studenți, comunicarea informală, activitățile extra-școlare și climatul grupului mic în ansamblu au fost afectate în mod direct, ajungând de multe ori până la anularea lor completă. Relațiile cu cadrele didactice au avut de asemenea de suferit, autoritatea deontică a titularului de curs fiind susținută preponderent de cerințele formulate pentru un sistem de evaluare pe parcurs. Dezbaterile din cadrul seminarelor s-au transformat în intervenții sporadice și limitate la câțiva participanți mai activi. Participarea la ore cu camerele oprite au diminuat la maxim interacțiunea din

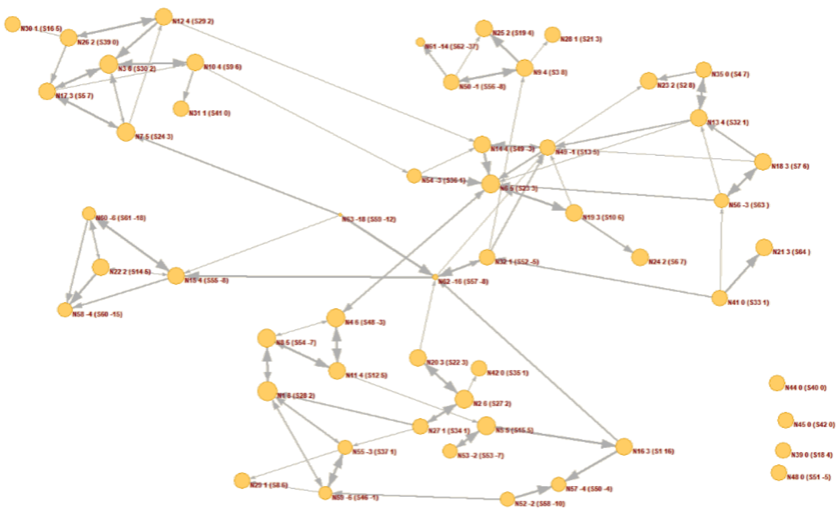
timpul activităților de curs sau de seminar până la limita profilului asincron, specifică învățământului deschis la distanță. Orice activități colaborative realizare on-line au fost binevenite, dar impactul lor asupra dinamizării grupului de studiu a fost semnificativ mai redus. În foarte multe situații procesul didactic a funcționat la parametrii minim necesari pentru formarea competențelor specifice, dar climatul și viața de grup, o importantă resursă educațională a fost cvasi-absentă.

Am avut ocazia să realizăm un studiu comparativ între profilul sociometric al unui grup de studenți care au parcurs un semestru de învățământ on-line după trei semestre de prezență fizică la școală și un grup care, după un semestru de prezență fizică la școală au parcurs două semestre de învățământ on-line. Diferențele sunt cât se poate de evidente, cei care nu au apucat să se consolideze ca grup, fiind în anul I când a început pandemia aveau un profil sociometric cu mai multe nuclee foarte bine conturate dar cvasi-independente între ele. Numărul de alegeri reciproce era semnificativ mai mare și implicit structurarea pe „bisericuțe”. Concomitent s-a constatat și o întărire a liderului datorită extinderii rolului acestuia în menținerea legăturilor cu cadrele didactice în perioada de activități on-line. Prezentăm mai jos două sociograme de la același an de studiu, specializarea resurse umane în martie 2020 (după 3

semestre de învățământ la școală) și în martie 2021 după încă două semestre de învățământ on-line:

RU2 – martie 2020

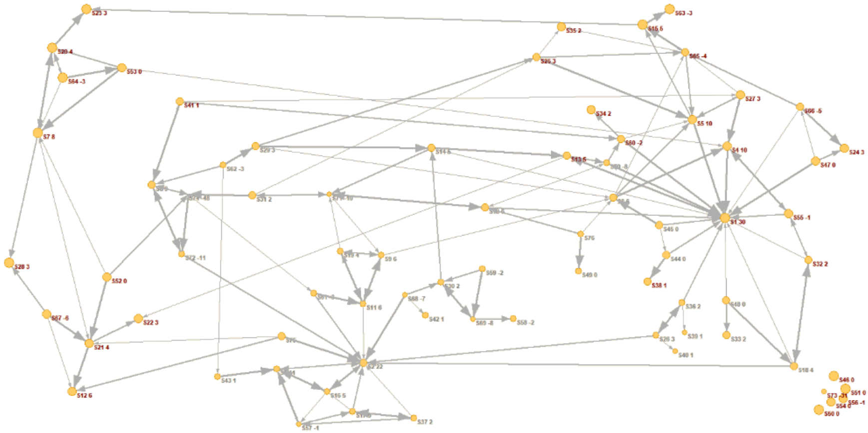

RU3 – martie 2021

Tendința de desfacere a grupului în nucleele tari existente este perfect vizibilă, după cum și lideranța grupului a cunoscut transformări semnificative: în martie 2020, după trei semestre de activități la școală, liderul grupului avea un scor de 16 (popularitate = însumarea alegerilor și respingerilor primite de la colegi) pentru ca în martie 2021, după încă două semestre de școală on-line noul lider sociometric să atingă doar un scor de 8 puncte. Liderul din 2020 a înregistrat în 2021 o scădere cu 13 puncte, în timp ce noul lider sociometric din 2021 a înregistrat o creștere cu 6 puncte. Per ansamblul grupului, 23 de studenți au înregistrat o creștere a statusului sociometric (în total cu 147 de puncte), în timp ce 32 de studenți au înregistrat o scădere a acestui status cu un punctaj cumulat de -124 de puncte. Păstrând și o minimă marjă de eroare generată de absența unor respondenți o astfel de situație reflectă mai degrabă o fragmentare a grupului și o accentuare a distanțării dintre membrii săi. Această evoluție este cu certitudine generată de desfășurarea orelor on-line și de eliminarea aproape în totalitate a contextelor în care grupul de studenți se putea întâlni și interacționa nemediat.

O altă sociogramă elocventă este cea realizată pentru grupul de resurse umane din anul II în martie 2021, cel care a apucat

practic să facă un singur semestru în format fizic urmat de încă două semestre on-line:

RU2 – martie 2021

Pentru acest grup de studenți, experiența școlii on-line se reflectă în primul rând în scorurile liderilor (30, respectiv 22 de puncte) aceștia având și responsabilitățile oficiale de șefi de grupă și implicit asigurând comunicarea continuă cu titularii de disciplină pentru toate activitățile online (comparativ cu perioada de școală offline când șefii de an sunt implicați mai mult pentru programarea examenelor la sfârșitul semestrului). De asemenea, se observă și o delimitare clară a celor 2 grupe de la această specializare precum și tendința de a dezvolta nuclee distincte.

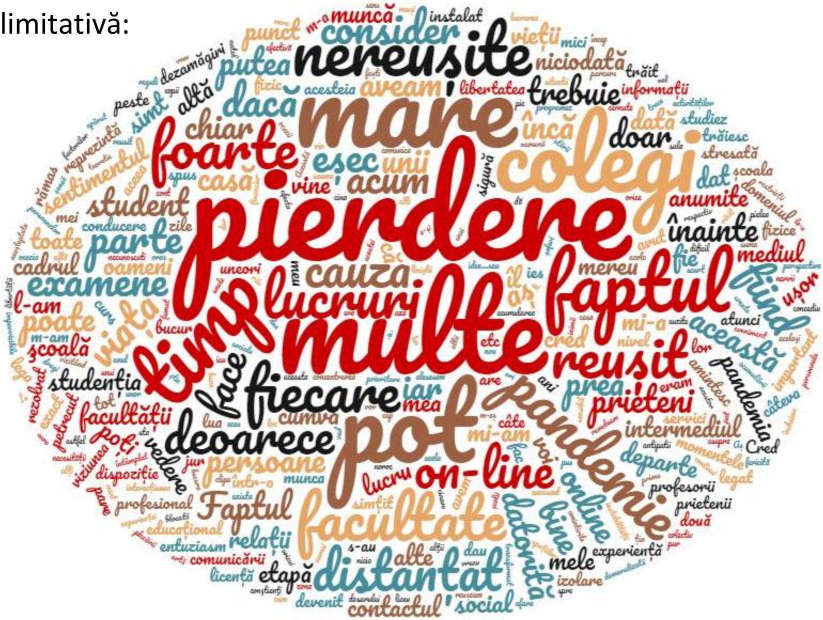
În legătură cu această temă, din răspunsurile înregistrate la interviuri se pot desprinde următoarele subiecte:

(i). viață de student incompletă – vizează atât climatul de grup generat la școală, în timpul orelor, pauzelor sau a altor activități specifice dar și experiențele din cămin sau din chirie, dobândite în contextul unei separări formale de familia de apartenență. Ceea ce uzual se numește *școala vieții* are un capitol cât se poate de consistent legat de perioada studenției, iar realizarea studiilor on-line l-a diminuat aproape cu totul. O situație cu totul aparte se întâlnește la cei care au început studiile superioare în format on-line (cei care trec în prezent în anul II) și care practic nu au avut ocazia să își întâlnească proprii colegi față în față. Pentru aceste generații, ideea de grup de studiu este cvasi-inexistentă iar impactul absenței acestei variabile asupra performanțelor lor didactice va fi un subiect foarte interesant pentru analize viitoare.

(ii). - emoții negative – și pentru grupul de studenți, restricțiile impuse de pandemie și incoerența informaționlă au generat o serie de emoții negative semnificative, legate preponderent nu de propria sănătate (marea lor majoritate au o vârstă în afara grupei de risc), cât mai ales de riscul contaminării unor membrii ai familiei (părinți, bunici sau alte rude mai în vârstă).

(iii). plafonare și ratarea unor oportunități de job-uri/business – trecerea la învățământul on-line și mai ales incertitudinea cu privire la durata acestuia au generat reacții diferențiate din partea studenților. Așa cum a rezultat dintr-

un studiu realizat în ultimele 3 zile ale perioadei de carantină națională din mai 2020 (Nadolu, 2020), se pot profila două tipuri comportamentale: studenții activi și studenții „bursuci”. Prima categorie este alcătuită din cei cu o reziliență mai mare și care au găsit în această reconfigurare a stilului de viață noi oportunități pentru dezvoltarea personală și profesională, pentru voluntariat și chiar pentru diverse inițiative antreprenoriale (spre exemplu, firme de curierat). În a doua categorie, semnificativ mai extinsă, se regăsesc cei care au abordat pandemia și învățământul online ca o perioadă de semi-vacanță, orientându-se spre filme și seriale în exces, spre jocuri online și alte activități specifice. La 18 luni de la debutul noului stil de viață, o astfel de abordare se dovedește a fi totuși contra-productivă și limitativă:

I2. Dar cea mai mare **nereușită**, eșec, pierdere? Vă rugăm detaliați...

Fără dar și poate, cea mai mare pierdere este tocmai acest fapt: că de un an de zile, noi continuăm să facem școala în format on-line. Este frustrant că trebuie să încheiem studiile în format on-line și că nu ne-am putut bucura de studenție până la finalul ei. O consider o pierdere, deoarece cumva această școală on-line ne-a privat de a lega relații de prietenie, de a comunica între noi, ne-a privat de ieșiri la cafea. Experimentând un an și jumătate viața de student, îmi vine greu să accept că a trebuit să fie așa, deoarece fiind on-line, pot spune că nu mai experimentez „viața de student". Este foarte trist acest fapt, fiindcă studenția este o experiență frumoasă și potrivită vârstei, este momentul în care noi ne dezvoltăm cel mai mult, după părerea mea, însă pandemia ne-a furat acest lucru. (Denisa Andreea, RU3)

Pot spune că, viziunea pe care o aveam eu înainte de pandemie se axa foarte mult pe viața profesională, acumularea de experiență în domeniul profesional, însă după ce s-au instalat anumite reguli, balanța s-a înclinat spre viața personală. Cea mai mare nereușită, ar putea fi că am pierdut din punct de vedere al experienței profesionale dar ar mai putea fi și contactul social pe care-l aveam în cadrul facultății. Îmi pare rău că nu s-a inventat încă, o mașină a timpului pentru a putea lega relații de colegialitate/prietenii mai strânse în cadrul facultății. (Roxana, RU3)

În viziunea mea, pandemia mi-a spulberat șansă să trăiesc și să simt studenția în adevăratul sens al cuvântului. Deși continui să studiez prin intermediul platformelor online și mă descurc foarte bine, gândul că nu am avut parte de toate momentele din primii 2 ani de universitate mă întristează. Am reușit să simt adrenalina din primele zile de facultate, când știam că încep o etapă nouă. Am reușit să simt ce este independența la o distanță de 800 de kilometri de casă, când unicul om pe care mă puteam baza eram eu. Am reușit să mă distrez alături de prieteni, cântând la chitară, gătind cina împreună sau vizitând noi destinații. Am avut parte de multe clipe deosebite, însă sunt sigură, că aș fi trăit cu mult mai multe, dacă nu exista acest crud eveniment în cursul vieții noastre. Marele noroc însă, este faptul că generația mea poate ușor păstra amintirile în memorie, pentru că, dacă cumva le-a uitat, galeria foto din telefon trezește ușor sentimente de entuziasm, bucurie și satisfacție. Fotografiile sunt cele care îmi desenează zâmbetul pe buze și mă face fericită de perioada în care mă aflu – studenția. (Mihaela, RU2)

O pierdere semnificativă, consider că, o reprezintă contactul social. Am pierdut anumite prietenii, legătura cu colegii, întâlnirile de pe holul facultății. Nu vom mai putea da timpul înapoi și din păcate aceasta etapă a vieții de student se încheie. (Beatrice, RU3)

Socializarea. Sunt sigură că am pierdut câteva persoane cu care m-aș fi putut întâlni, dar probabil vor apărea și diverse ocazii pe mai departe pentru a remedia acest lucru. Mi-am pierdut puțin din simțul umorului, pe care îl aveam mereu dezvoltat datorită școlii, dar fără a avea contactul din clasă

și din colectiv, unde se mai permitea câte o glumă între colegi, în mediul online nu ne puteam face auzite comentariile pertinente care ar fi stârnit râsete și ar fi destins atmosfera. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Cea mai mare nereușită este aceea că relaționarea on-line cu semenii mei s-a realizat în mediul artificial al Internet-ului, deci virtual, relații care au nu au lăsat locul strângerilor de mână, a îmbrățișărilor colegiale, prietenești. Componenta afectivă a avut de suferit din cauza necesității respectării distanței fizice . (Valentina, Socio3)

Consider că cea mai mare pierdere în cadrul învățământului on-line este distragerea cu ușurință din pricina lucrurilor din jur sau a persoanelor din jur, pierderea liniștii care poate afecta concentrarea noastră, cât şi prezenta factorilor perturbatori, însă profesorii sunt înțelegători şi sunt conștienți ca astfel de lucruri se pot întâmpla oricui, şi chiar lor. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Cea mai mare pierdere după 1 an de învățământ online este faptul că nu trăim din plin viața de student. Ne-am distanțat de colegi. Am simțit pe pielea mea o lipsa de entuziasm și implicare. Interacțiunea de zi cu zi cu colegii, profesorii sau alți studenți necunoscuți cu care te înghesuiai pe scări avea farmecul ei. Este ca si cum am eliminat elementul de distracție din procesul de învățare. Eu cel puțin, mi-am petrecut jumătate din parcursul studențesc împreuna cu colegii mei, la facultate. Am fumat la colțul facultății în pauză, am legat prietenii și antipatii, și cel mai important, am avut ocazia să mă plâng că trebuie să vin la facultate.

Faptul că studenții nu mai au oportunitatea de a face asta este în opinia mea o experiență pierdută. (Adina, RU3)

Cel mai mare eșec legat de pandemie pentru mine a fost sfârșitul perioadei Erasmus, când am ajuns să am restanțe și note mai mici ca niciodată. Sunt multe motive pentru care s-a întâmplat așa, de la nivelul ridicat al așteptărilor profesorilor belgieni, și totodată neimplicarea lor în procesul educațional, până la dezinteresul meu asupra materiilor pe care le alesesem și entuziasmul de a fi într-o altă țară și de a face lucruri pe care nu le făcusem niciodată. A fost prima dată când am eșuat așa de mult din punct de vedere educațional, eu, „copilul conștiincios și deștept care învață mereu” (cum mă consideră unii, deși e departe de cum și ce sunt eu această definiție) și m-am simțit foarte demoralizată și stresată până am rezolvat cu restanțele. (Maria Isabella, Socio3)

Mi se pare destul de dificil să încadrez o anumită experiență ca și un eșec ... nu consider că am avut parte de nicio pierdere substanțială, ci doar de anumite dezamăgiri ... printre care și negestionarea eficientă a timpului și faptul că mi-a rămas multă materie de învățat într-un timp scurt pentru examene, ceea ce a dus la un stres considerabil. (Iuliana, Socio3)

Cea mai mare nereușită? Ei bine, dragostea e un punct sensibil în viața oricărui om. O inimă frântă necesită mult timp pentru a-și reveni, însă eu nu văd acest lucru neapărat ca fiind o nereușită deoarece am transformat durerea în motivație, iar nervii și frustrările am reușit să le descarc în sala de sport. Lucruri neașteptate și dureroase ni se pot

întâmpla, dar niciodată nu trebuie să ne dăm bătuți și să ne ancorăm în dezamăgiri și regrete. (Matteo, Drept 2)

Ca și nereușită pot spune că mi-aș fi dorit să deschid o mică afacere, mai exact un atelier creativ pentru copii, dar datorită pandemiei și a instabilității economice, mi-am dat seama că s-a instalat sentimentul de nesiguranță, sentimentul de teamă, și cred că efectiv și starea de psiho-emoțională s-a schimbat. Am devenit stresată și nu mai am elanul și încrederea că pot reuși orice, așa cum credeam acum un an. Această pandemie ne-a făcut să devenim mai anxioși, mai vulnerabili, mai nesiguri și ne-a afectat foarte mult la nivel emoțional, dar și pe plan financiar. Faptul că haosul s-a produs în rândul populației, m-a făcut să mă gândesc mult mai mult înainte de a lua o decizie. (Andreea Cristina RU3)

Nu pot să spun că am avut neapărat o nereușită în această perioadă. Sau, dacă am avut, nu îmi amintesc. Am avut în schimb „pierderi". Nu am reușit să merg în concediu vara trecută și, în general, nu am putut să mă bucur de o interacțiune atât de mare cu alți oameni, respectiv să ies din casă. De aceea, pot spune că cea mai mare pierdere pentru mine a fost libertatea de a ieși afară pentru a mă întâlni cu prieteni, colegi sau pur și simplu pentru a merge undeva. (Olaf, RU2)

Faptul că înainte reușeam să mă concentrez la un curs de o oră jumătate. Acum, având atâtea lucruri la dispoziție, adică că poți să te conectezi de oriunde, fie că e de la birou, fie că din oraș sau chiar din pat. Totodată, poți să faci și alte lucruri

atunci când ești la curs și de asta interesul se duce destul de repede. (Roberta, Engleza 3)

Un eșec a fost pentru mine faptul că de când a început pandemia sunt blocată în orașul natal unde nu am prea multe opțiuni în găsirea unui job/internship/program de voluntariat. Făcând parte dintr-un proiect de mentorat am cunoscut multe persoane din domeniul pe care îl studiez și care mi-au pus la dispoziție 2 internship-uri plătite în București. Aș fi avut posibilitatea să mă mut acolo special pentru asta, însă fiind studentă în anul 3, principala mea grijă este lucrarea de licență și din cauza stării proaste de spirit create de pandemie, am renunțat la idee...sau mai bine spus am amânat până după licență, examene, etc. Însă acum regret și o consider o pierdere deoarece cred că aș fi putut să ies din zona de confort și să fac mai multe lucruri simultan. (Renata Georgiana, RU3)

Cred că cea mai mare pierdere a mea este legată de timpul cu familia, de bucuria de a ne povesti fiecare din noi bucuriile si necazurile atunci când ne revedeam după o zi de muncă, de școală. Acum nu mai avem timp, nu mai avem răbdare, fiecare are sarcini mult mai multe legate de servici, școală sau treburi casnice. Simt că parcă ne-am înstrăinat noi de noi, nu mai am timp nici pentru mine, de a sta eu cu mine de vorbă. Dacă în urmă cu un an eram cumva împăcată cu această izolare din punctul de vedere al timpului fizic petrecut în casă cu cei dragi, iată că acum la un an sunt mai tristă că timpul a trecut şi ne-am distanțat şi noi, fiecare are probleme şi lucruri mult mai prioritare de rezolvat, frustrarea că nu mai socializăm, că nu mai ieșim, ca nu mai împărtășim unii cu alţii este tot mai apăsătoare. Da, consider că deşi am

fost împreună fizic în același loc, mental fiecare a trebuit să rezolve lucrurile ca şi când ai fi fost la servici, școală iar sentimentul de „noi”, nu l-am mai simțit, pentru că fiecare a fost un „eu cu problemele şi apăsările mele” dar acasă, unde nu le aduceam până a apărut „online”. (Adriana, RU3)

Din întâmplările mele, cea mai mare nereușită, este faptul că nu am putut să mă împart în toate, dar cum pe toate nu le poți obține, mă bucur că am reușit să obțin ceea ce era mult mai important la momentul acela, acceptând că la un moment dat îmi voi îndeplini și celelalte obiective. (Roxana Laura, Drept 2)

Cea mai mare pierdere din acest an a fost motivația mea, am pierdut-o încă de prin 2020, dar încă mai aveam speranță că nu mă mint. (Maria, RU2)

Un eșec sau pierdere este prea mult spus, aș prefera termenul de tristețe. Tristețe din cauza plecării colegelor de cămin, din cauza dorului de casă pe care nu l-am putut alina deoarece a început carantina, din cauza faptului că libertatea mea a fost limitată. (Mădălina, RU2)

Eu cred că cea mai mare pierdere este că nu ne-am văzut unii pe alții, doar prin intermediul unor iconițe mici, au fost rare momentele când mă mai întâlneam cu colegii, de fapt au lipsit cu totul. Doar cu un singur coleg am mai reușit să mă văd, din cauza situației actuale. (Denis, RU3)

Cea mai mare nereușită pentru mine a fost faptul că nu am putut să mă dezvolt mai mult și să mă implic în mai multe activități/ voluntariate de unde cu siguranță aș fi avut multe lucruri utile de învățat. Pentru mine, nereușita pe timp de pandemie asta a însemnat: faptul că am rămas la același nivel standard. (Claudia, RU3)

Cred că cea mai mare pierdere este faptul că m-am distanțat de oameni, de colegi, prieteni, datorită acestor restricții. După un an de pandemie oamenii „uită" oameni: faptul că nu ne mai întâlnim cu colegii de la facultate sau de la muncă, restrânge interacțiunea, chiar și virtuală cu ei. M-am distanțat de unii colegi de facultate, s-au răcit relațiile cu foști colegi de muncă, dar, trebuie să menționez că persoanele importante rămân mereu. 😊 O altă nereușită este că momentan nu am carnet de conducere. M-am înscris la școala de șoferi, reușind să iau examenul teoretic dar să îl pic pe cel practic înainte de pandemie. Dar, după implementarea restricțiilor am putut să mai dau o dată examenul de traseu, pe care l-am picat (ținând cont că nu am condus pentru câteva luni bune), iar până să mă programez să mai dau examenul încă o dată, a venit un nou val de Covid și mi-a expirat dosarul, finalizându-se acel an de valabilitate al dosarului (datorită perioadelor de restricție și de izolare la domiciliu). Pot spune că au fost timp și bani pierduți, dar voi aștepta trecerea acestei pandemii și îmi voi lua permisul de conducere. (Lorena, RU3)

Faptul că, deși am fost productivă la capitolul „muncă pentru facultate", am cam tras chiulul de la munca mea personală. Pentru o perioadă mi-am pierdut din inspirație, creativitate

și motivația de a face fotografii sau picturi pentru mine. Încerc să nu mă blamez prea mult pentru asta, dat fiind contextul, pentru că fiecare ne-am descurcat cum am putut, cum am crezut, cu cât am avut, puși în fața unei situații noi și imprevizibile. De la statul în casă și stresul constant, e de așteptat să-ți pierzi din motivație, chef, etc. (Diana, Arte3)

Generația din care fac parte se află într-o etapă a vieții foarte antrenantă și solicitantă când vine vorba de nevoia acumulării de informații și de integrarea în rețele sociale definitorii pentru viitorul parcurs profesional și personal. De departe, cea mai mare nereușită constă în scăderea drastică a interacțiunilor fizice cu alte persoane, fiind vorba de familie și prieteni, dar și de colegi de facultate ori profesori. Mijlocirea comunicării prin intermediul tehnologiei nu a redus doar volumul schimbului de mesaje verbale, ci și pe cel al calității comunicării din perspectiva scopului și a manierei de realizare a acesteia. Sunt de credință că am pierdut un bagaj mare de informații care puteau fi cernute numai prin spectrul senzorial, iar unele relații din mediul meu social au devenit, uneori fără să vreau, mai mecanice sau depersonalizate. În altă ordine de idei, restricțiile de călătorie și închiderea majorității instituțiilor și spațiilor favorabile consumului de artă și divertisment reprezintă alte pierderi majore pe care le-am simțit în timpul activităților mele din țară și din afara acesteia: pierderea libertății, chiar dacă voită și asumată responsabil, tot o pierdere rămâne. (Lucian, MRUAO2)

Nu pot spune că am trăit un eșec în ultimul timp. Pur și simplu nu îmi amintesc, deoarece las în urmă atât experiențele plăcute cât și cele mai puțin plăcute (dacă am greșit ceva e posibil să gândesc soluții până îmi trece gândul), poate insist prea mult pe faptul că trăiesc doar prezentul. Asta nu înseamnă că trec foarte ușor peste ceea ce mă afectează, cum ar fi un unfollow random cu cine știe ce fată am mai vorbit prin liceu (acum mai bine de 3 ani), care uneori îmi dă peste cap ziua. Totuși, îmi vine în minte faptul că m-a rugat cineva să înscriu două IMM-uri, dar nu am reușit până în timpul limită (am încercat, dar nu mai făcusem asta până acum), așa că fiecare dintre cele două persoane pentru care am aplicat câte un IMM a pierdut suma de 1,000 de euro (sau 2,000, nu țin minte exact). (Paul, Socio3)

3. Schimbări de planuri

Trecerea la școala on-line, instaurarea stării de urgență și ulterior de alertă la nivel național, a restricțiilor de circulație, suspendarea a numeroase activități publice (spectacole, concerte, evenimente sportive), închiderea sau limitarea programului la magazinele „ne-esențiale” precum și închiderea parțială sau totală a granițelor au determinat inevitabil o suită extinsă de schimbări profunde în agenda fiecăruia dintre noi. Cu excepția celor care în martie 2020 intenționau să își petreacă următoarele luni la domiciliu (voit sau nu), restul populației a trebuit să se adapteze la o reconfigurare a cotidianului, cel puțin sub aspectul deplasării la locul de muncă (dacă nu s-a mutat în mediul on-line, era necesară o declarație cu detaliile traseului) și a petrecerii timpului liber. Pentru cei mai activi, incluzând aici studenții, instaurarea restricțiilor generate de pandemie a însemnat în primul rând închiderea căminelor și revenirea în localitatea de domiciliu, dar și suspendarea unor mobilități Erasmus sau Work&Travel planificate cu un semestru înainte. Poate mai dramatice decât aceste renunțări au fost experiențele trăite de către studenții Erasmus ajunși în Timișoara în februarie 2020 și care s-au pomenit într-un context de lock-down, izolați în cămin la nici două săptămâni după ce au ajuns pe aceste meleaguri. Școala de acasă, cu bune și rele a

reprezentat pentru studenți principala schimbare a stilului de viață.

Complementar, o altă temă formulată în interviurile aplicate a vizat schimbarea statusului profesional, fie prin angajarea pe primul job sau program de internship, fie prin renunțarea la jobul actual datorită condițiilor pandemice. În ambele cazuri avem de-a face cu situații atipice, defavorabile comparativ cu generațiile anterioare. Cei care s-au angajat în această perioadă au făcut-o sub presiunea crescândă a pieței forței de muncă, iminența crizei economice estimate și pierderea a numeroase locuri de muncă din industria ospitalității și nu numai, contribuind în mod direct la aceasta. Cei care au renunțat la jobul deținut din motive personale se pot de asemenea considera influențați în mod negativ direct de către criza sanitară. În ambele cazuri, căutarea unui loc de muncă adecvat prezintă o plajă de toleranță mult mai redusă, iar cel puțin pentru studenți a fost o sursă suplimentară de stres.

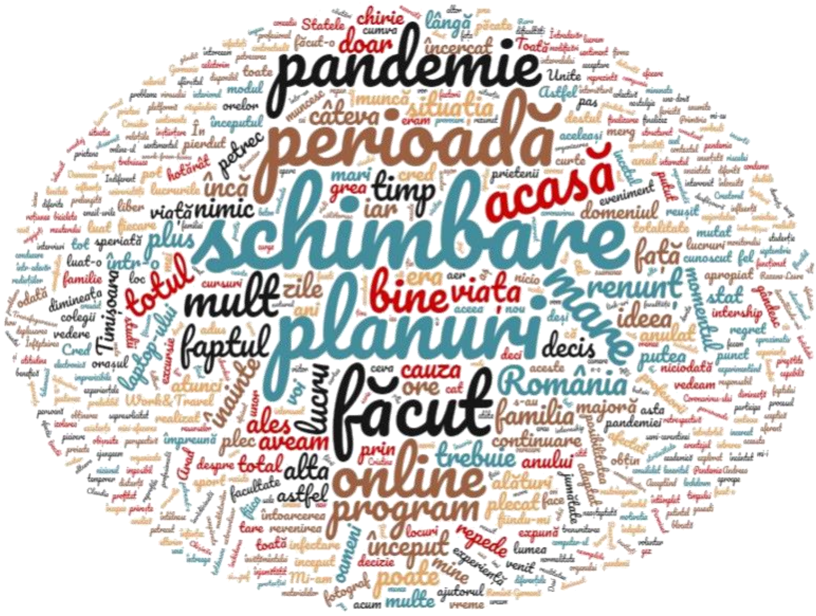
O temă distinctă înregistrată în interviurile aplicate și care se regăsește fără îndoială în întreaga populație de studenți o reprezintă schimbarea planurilor de viață. Planuri cu P mare. Între acestea, cele mai copleșitoare au fost evident amânarea planurilor de căsătorie. Întâmplător, între cei 25 de respondenți am întâlnit și o astfel de situație, nu doar că

au trebuit să își reprogrameze nunta stabilită cu un an înainte, dar au trebuit să înceapă și pregătirile de botez... 😊

(i). școala de *acasă* – mai ales când acasă a însemnat o altă localitate decât locul unde erau făcute studiile. În general are o conotație puternic pozitivă, dar au fost și situații în care au apărut inevitabil conflictele dintre generații.

(ii). primul job/internship – o schimbare foarte importantă în plan profesional, realizată însă sub circumstanțele pandemiei.

(iii). reconfigurare traseu... de viață – replanificarea căsătoriei, pregătirile pentru botez, schimbarea orașului sau a țării de reședință, cu incidență mult mai redusă dar cu impact masiv asupra vieții celor implicați.

I3. Care a fost cea mai mare **schimbare** de plan pe care ați făcut-o în această perioadă de pandemie?

Cea mai mare schimbare de plan pe care am făcut-o în această perioadă ar fi faptul că m-am întors acasă. Am renunțat la chirie și am decis să petrec mai mult timp împreună cu familia. (Roxana, RU3)

Una dintre cele mai imprevizibile și semnificative schimbări a fost revenirea acasă, lângă familia mea. Acest lucru a intervenit într-o zi total neașteptată, când am primit o înștiințare din partea universității mele pe poșta electronică, în care este anunțată organizarea orelor în format online din cauza răspândirii Coronavirus-ului și riscului crescut de infectare în România. Deși eram sceptică la început, gândindu-mă că situația totuși va reveni la normal după vacanța de Paște maxim, am hotărât că cel mai bine va fi să plec cât mai curând acasă, la Chișinău, acolo unde voi fi alături de familie și alături de cei dragi, unde aș putea depăși eventuala infectare cu noul virus. Astfel, în decurs de 24 de ore m-am regăsit în camera mea, cu câteva bagaje pregătite în grabă, cu inima speriată și speranța că această perioadă este orice altceva, numai nu realitatea în care trăim. (Mihaela, RU2)

Cele mai mari schimbări au fost aceleași ca pentru toată lumea: mutarea învățământului în online și petrecerea a mai mult timp în casă. Totuși, eu am avut parte de 2 experiențe diferite, viața din Erasmus și viața de acasă. Un sfert din

pandemie, începutul, l-am petrecut în Antwerp, Belgia, unde situația a fost total diferită față de cea din România. În continuare voi vorbi despre diferențele dintre aceste 2 schimbări în 2 țări. Orele s-au mutat online, dar profesorii nu au ținut cursurile pe nicio platformă online, totul s-a rezumat la transmiterea de materialelor online, din care am învățat și am dat examenele. Din acest punct de vedere, în România, sau cel puțin la UVT, procesul educațional a fost mai eficient. Primeam în continuare și email-urile pe adresa de e-uvt, vedeam cum colegii mei sunt invitați să intre pe link-uri de meet și mi se părea că eu am un mare avantaj, că profesorii mei nu țin cursuri online. S-a dovedit a nu fii chiar așa. În plus, pe lângă avantajul de a nu participa la ore online, Belgia nu a impus lockdown total în interiorul țării, astfel am putut să ies, să vizitez orașul, să mă întâlnesc cu prietenii pe care mi-i făcusem, să merg cu bicicleta în fiecare zi, să fac sport în aer liber și chiar să călătoresc, la sfârșitul semi-carantinei, în alte orașe din Belgia și Olanda (în limitele pandemiei și protecției). Toată această experiență s-a întâmplat din dorința mea de a scăpa de stările de anxietate pe care le aveam înainte. Acesta era planul meu, cu care am plecat de acasă, revenirea în România ca o „persoană nouă". This is how I deal with problems, I move to a new city. 😊) A funcționat, într-adevăr, dar odată cu întoarcerea acasă și începutul anului III online, izolarea a adus aceleași vechi sentimente, poate mai accentuate. Nu am ales să mă întorc acasă, am rămas în Timișoara, în chirie, pentru a păstra cumva sentimentul de normalitate, chiar dacă nu mai merg la facultate fizic. Ca o retrospectivă, planul nu a eșuat în totalitate, a trebuit să fie constant adaptat la factorii externi, atât în Belgia, cât și în România; dar putea fi mai bine. (Maria Isabella, Socio3)

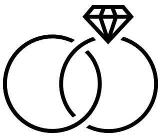
A fost un an al schimbării, întrutotul. Una dintre cele mai mari schimbări de plan din această perioadă de pandemie este reprezentată de faptul că am intrat în câmpul muncii. Am început un program de internship într-o companie, ulterior fiindu-mi prelungită perioada contractuală, experimentând „work-from-home” și dezvoltându-mă și mai mult pe plan profesional. (Beatrice, RU3)

Cea mai mare schimbare a mea a fost cea ce plan psihic. Anul 2020 m-a făcut să gândesc mult mai matur anumite lucruri și să privesc viața dintr-o perspectivă mai realistă, dar să visez în continuare și să muncesc pentru a-mi îndeplini acele vise. (Matteo, Drept 2)

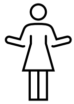
Înfăptuirea unor planuri nu mai reprezintă punctul meu forte, nu mi-am făcut niciunul cert privind pașii de urmat în viitor ... în schimb, au existat câteva modificări în ceea ce privește “planul” unei zile obișnuite, prin faptul că prânzul e luat în fața laptop-ului la cursul aferent intervalului 12-13:00 și ieșirea zilnică în aer liber e înlocuită cu lenevitul în pat. (Iuliana, Socio3)

,,Marele plan,, pe care l-am schimbat în această perioadă a fost munca intensă sub influența radiațiilor monitorului laptop-ului ce a înlocuit o igienă bună a organului văzului ce a fost suprasolicitat acum. (Valentina, Socio3)

Cred că cea mai mare schimbare de plan pe care am făcut-o în această perioadă, este posibilitatea de a lua notițe pe calculator/laptop, fiind capabilă de a scrie astfel mai repede, evitând să mai scriu în caiete. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Am început să îmi planific nunta foarte responsabil cu 2 ani înainte de eveniment. Am studiat situația, am văzut că e „bătaie” pe locații, că trebuie să vorbești din timp cu un fotograf bun, să nu riști să nu îl găsești disponibil dacă îl abordezi prea aproape de eveniment și tot așa. Am rezervat astfel pentru septembrie 2021 o sală, fotograf, videograf, dj, band și....puf! Ce schimbare! Am anulat tot. (Adina, RU3)

Programul de odihnă. Nu a mai fost atât de haotic, iar acest lucru m-a ajutat, până să ajung în momentul în care simțeam că devine totul o rutină și trebuia să schimb din nou ceva. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Cea mai mare schimbare de plan pe care am facut-o în această perioadă de pandemie, a fost să renunț la job-ul meu din țară , deoarece am realizat că nu mai pot continua să lucrez doar 4 ore pe zi, în loc de 8 ore, salariul fiindu-mi înjumătățit din cauza pandemiei, așa că am decis să plec în străinătate împreună cu fiica mea, unde efectiv am luat-o de la zero. A fost o decizie foarte grea, o schimbare majoră, dar acum pot spune că a fost o schimbare benefică, atât pentru mine cât și pentru fiica mea. Nu regret nici o clipă această schimbare deoarece mi-a adus beneficii majore. (Andreea Cristina RU3)

În această perioadă de pandemie, am făcut două mari schimbări de plan. Mi-am făcut un plan, ca la finalizarea anului II, să plec, pentru o experiență faină zic eu, în Statele

Unite cu Work&Travel. Însă a venit pandemia și nu știam cum o să fie sau ce o să fie și am ales să renunț la această idee. Pe lângă acest plan, aveam în gând ca la întoarcerea din Statele Unite, atunci când începea anul III de studii, să încep odată cu el și un program de internship în domeniul resurselor umane. Ei bine, de ce s-a schimbat acest plan? S-a schimbat, deoarece cum nu am mai plecat cu Work&Travel, am ales să mă angajez și sunt fericită că am reușit să fac acest pas, însă faptul că m-am angajat mi-a anulat, cumva, posibilitatea de a mă înscrie într-un program de internship, deoarece nu aș avea destul timp, din păcate. (Denisa Andreea, RU3)

Cred că faptul că mi-am anulat o excursie cu prietenii. Voiam să mergem vara trecută la Moara cu Noroc, din Arad. Am aflat de existența hotelului de la un prieten și mi s-a părut interesant numele, în special că îmi oferea un oarecare sentiment de nostalgie. Mă făcea să mă gândesc la cartea lui Slavici, iar de la carte, ajungeam să-mi amintesc de anii de liceu. În plus, nu am explorat niciodată Aradul. Am fost prin el de câteva ori, însă l-am văzut doar din mașină, atunci când mergeam sau ne întorceam de la Water Park-ul din zonă. De aceea, eram încântat de ideea de a-l vedea ca pieton și, poate, să petrec una-două zile și la ștrand. Din păcate, din cauza faptului că numărul de infectați nu a scăzut, unii prieteni au decis să nu se expună vreunui risc. Nu îi condamn. Înțeleg că, deși ei ar putea rezista virusului, nu voiau să își expună membrii familiei. În plus, atunci încă era o perioada incertă și haotică. Toată lumea era speriată. Era încă o frică colectivă față de coronavirus. Acum, cred că această atitudine s-a mai diminuat. Cine știe, poate vom face excursia la Arad anul acesta? (Olaf, RU2)

Am încercat să înlocuiesc deplasarea de acasă la facultate cu a face sport acasă dimineața înainte de cursuri. Nu am făcut asta chiar de la început, dar am observat că mă simt foarte obosită dimineața și am încercat să schimb acest lucru. (Roberta, Engleza 3)

Într-adevăr cred că nimeni nu mai este la fel față de cum erau înainte de pandemie. O schimbare majoră și o decizie majoră pe care am luat-o este de a mă muta în București după studii pentru a încerca să găsesc mai multe oportunități acolo. Între timp am cunoscut oameni acolo de care m-am apropiat foarte tare în aceste ”vremuri tulburi”, oameni de care m-am apropiat foarte repede față de persoanele pe care le-am cunoscut în perioada anilor de studenție. Înainte de pandemie, mă vedeam locuind în Timișoara încă, pe perioada masterului și poate și după, însă decizia a luat altă întorsătură când am realizat că în Timișoara nu m-am adaptat extraordinar de bine, relațiile cu colegii s-au răcit din cauza acestei pandemii deoarece nu ne mai vedem, deci practic nu mă ține nimic acolo. (Renata Georgiana, RU3)

Sincer, viaţa noastră a fost cu totul alta, nu am mai plecat în concediu, nu am reuşit să ne facem o programare pentru că nimic nu a fost predictibil. Fiecare zi a fost o schimbare, pentru că nimic nu era la fel, într-o zi nu aveam curent, în alta gaz, în alta internetul nu merge, în alta ne trezim cu intrarea în curte blocată că se va turna beton şi se va realiza o intrare uşor în pantă în curte şi Primăria nu a ţinut cont de rigole şi trebuie cumpărate, deci totul e pe repede înainte şi nimic nu e gândit cum trebuie. (Adriana, RU3)

Acceptând o dată și pentru totdeauna, că nu poți obține toate lucrurile dorite decât la momentul oportun, am renunțat pentru o perioadă la Permisul de conducere. Pentru mine această schimbare a fost uriașă, și până in prezent regret că, încă nu am reușit să-l obțin. Nu sunt lucrurile pierdute, și de aceea rațiunea îmi spune că Dumnezeu sau Creatorul le va potrivi exact când va fi momentul, eu doar trebuie să muncesc pentru obținerea visului meu, și să nu renunț până nu-l obțin. (Roxana Laura, Drept 2)

Mi-am schimbat în totalitate modul de gândire, cu ajutorul meditatorilor, în fiecare dimineață mă trezesc şi îmi spun: totul va fi bine, corona mai ţine doar câteva zile. (Maria, RU2)

Cea mai mare schimbare de plan a fost să mă mut în chirie. După 6 ani de stat în cămin am decis să fac acest pas în cea mai grea perioadă a anului. Mereu mi-am dorit să gestionez o afacere și să am un venit în plus, iar până nu a început perioada aceasta și să înțeleg că TREBUIE, nu am avut acel impuls să o fac. De asemenea o mare schimbare de plan a fost să înființez un PFA pentru mini-afacerea mea. (Mădălina, RU2)

Noi am început (eu și prietena mea) să călătorim mai mult prin țară, am fost în multe locuri minunate, am stat cu cortul în mai multe locuri, unde am stat și câte 2-3 zile. Am reușit să urcăm pe Transfăgărășan iarna, vă sfătuiesc pe toți să faceți asta, un peisaj de neuitat, alb cât vezi cu ochii. (Denis, RU3)

Cea mai mare schimbare și provocare a fost schimbarea locului de muncă. După mai bine de jumătate de an de pandemie și de telemuncă, datorită unor dificultăți în firma în care lucram, s-a decis restrângerea orelor de muncă, lucru care m-a afectat destul de mult. A fost o perioadă mai grea din punct de vedere financiar, dar am avut ajutorul bursei și nu am avut probleme. Cu toate acestea, nu am putut să accept situația așa că m-am apucat să îmi caut un alt loc de muncă în pandemie. După aproximativ o lună de căutări și de depus CV-uri, am fost chemată la interviuri și mi s-a oferit un nou job, chiar în domeniul HR, în domeniul în care îmi finalizez studiile. (Lorena, RU3)

Am devenit mult mai organizată. Deși am avut o perioadă semnificativă de pierdut vremea, am încercat să mă repun încetul cu încetul pe picioare, să-mi fac un program cât mai bine structurat de care să mă țin. Știam că motivația n-o să apară din senin, ci o să trebuiască să mă oblig puțintel să încep să fac unele lucruri, iar pe parcurs o să curgă cheful natural. (Diana, Arte3)

Pandemia mi-a pus pauză în viață. Indiferent de modul pozitiv în care am încercat să îmbrățișez această situație inedită, experiențele de viață trăite de mine sau asimilate din exemplele altor oameni mi-au indus ideea nevoii de acceptare a acelei pauze despre care spuneam. Am profitat de contextul în care întreaga mea viață profesională și academică se desfășoară (online, la distanță), și am ales să îmi petrec timpul alături de familia mea, atâta vreme cât situația îmi permite: m-am mutat temporar în Germania,

acolo unde se află toată familia mea. Astfel, combin viața de student și voluntar în diverse proiecte cu viața de familie, mai mult ca niciodată, lucru care mi-a fost imposibil în ultimii 7 ani. (Lucian, MRUAO2)

Nu cred că a fost nicio schimbare de plan în această perioadă de pandemie, deoarece majoritatea timpului după închiderea facultății mi-am petrecut-o în orașul natal. (Claudia, RU3)

M-am hotărât în legătură cu ce master voi urma, deși aveam înrădăcinată ideea de analiză de date de ceva vreme. În pandemie mi-am consolidat ideea de putere și influență pe care o exercită computer-ul și online-ul. Consider că sunt foarte flexibil, așa că nu m-a afectat foarte tare articolul în care am citit că peste jumătate din angajați se vor reprofila până în 2025. (Paul, Socio3)

4. Cuvinte cheie

Un item distinct al interviului aplicat a vizat formularea unui cuvânt cheie elocvent pentru anul de pandemie cu școală on-line. Deși este o cerință extrem de subiectivă, influențată de starea subiecților la momentul completării interviului, cuvintele formulate și mai ales explicarea acestora conturează o poveste de sine stătătoare despre studenția în pandemie:

cuvânt cheie	frecvență	conotație
adaptare	x5	+
incredibil	x2	-
trist	x2	-
absent	x1	-
anost	x1	-
blocare	x1	-
impas	x1	-
incertitudine	x1	-
interesant	x1	+
istorie	x1	0
manipulare	x1	-
monotonie	x1	-
neplăcut	x1	-
nesiguranță	x1	-
nou	x1	+
rebirth	x1	+
respiro	x1	+
surprinzător	x1	+
tirbușon	x1	0

Dacă urmărim strict orientarea acestor cuvinte cheie, 10 dintre ele sunt pozitive (adaptarea/adaptabilitatea este de 5 ori), 13 sunt negative și 2 neutre (istorie și tirbușon). Dincolo de orientarea ușor pesimistă a acestei balanțe emoționale este remarcabil faptul că, la nivelul lotului de respondenți ideea centrală pe care o asociază cu studenția în pandemie este cea de *adaptabilitate*. Această trăsătură circumscrie o resursă deosebit de importantă pentru ființa umană, și anume reziliența, permițând depășirea greutăților, încercărilor și rezolvarea problemelor întâmpinate chiar și printr-un „duș rece” de reconfigurare a traseului de viață.

I4. Dacă ar fi să denumiți acest an pandemic printr-un singur **cuvânt**, care ar fi acesta? Vă rugăm să detaliați...

ADAPTABILITATE*. Am învățat cât de important este să te poți adapta în orice mediu și în orice condiții. Flexibilitatea este foarte importantă. (Roxana, RU3)*

ISTORIE*. COVID-19 a demarat o multitudine de schimbări, consecințe și evenimente absolut imprevizibile pentru întreaga lume. Tot ceea ce am trăit și continuăm să trăim, tot ceea ce se întâmplă cu afacerile, cu sistemul medical, cu societatea și educația pe plan mondial, va rămâne un subiect complex al istoriei universale. Pandemia nu se rezumă doar la măști, dezinfectant, vaccinuri sau decese. Pandemia a adus cu sine situații social-vulnerabile, falimente, abandon școlar și multe alte consecințe care au perturbat toate domeniile și laturile vieții noastre. Coronavirus înseamnă istoria unei generații nefericite, dar care, prin voință și motivație, va putea învinge și progresa surprinzător! (Mihaela, RU2)*

ADAPTABILITATE *– despre asta a fost acest an pandemic. Am învățat cât de flexibili putem fi, și cum ne putem adapta în funcție de nevoile și pentru binele societății. (Beatrice, RU3)*

SURPRINZĂTOR *este cuvântul care, din punctul meu de vedere, descrie foarte bine anul 2020. Acest an ne-a surprins pe toți oamenii în diverse moduri și, totodată, ne-a împins spre noi experiențe (Matteo, Drept 2)*

Mi-e dificil să aleg un singur cuvânt dar aș merge pe ***ANOST****, deoarece am intrat într-o rutină plictisitoare privind activitatea zilnică , arată astfel : trezit, deschis laptop-ul, intrat la curs, terminarea cursului, făcut teme, uitat la film , somn ... și replay ziua următoare ... îmi lipsește interacțiunea cu colegii și profesorii, clar în mediul online lipsește cu desăvârșire... (Iuliana, Socio3)*

RESPIRO *este numele pe care îl dau eu acestui an pandemic deoarece am beneficiat de un moment de pauză din goana mea zilnică între locul de muncă-casă-UVT-casă. (Valentina, Socio3)*

ADAPTARE*. Suntem nevoiți să ne adaptăm perioadei în care ne aflam, școala on-line, jobul de acasă, igiena la un nivel mai înalt, purtarea măştilor, păstrarea unei distanțe corespunzătoare etc. (Gabriela Andreea, Franceza 2)*

ABSENT *- Nu a fost ușor să găsesc un cuvânt care să se potrivească tuturor trăirilor din ultimul an, dar cred că ABSENT descrie cel mai bine situația. În acest an am resimțit absenta oamenilor și a apropierii, a fost greu să ne obișnuim fără bunici, familie și prieteni. Pandemia a reușit chiar să ne divizeze și să creeze o lipsă de încredere. Absența certitudinii și a controlului- de când a apărut acest virus există o lipsă de informații, nimeni nu știe ce să facă și nu avem nici un fel de control asupra situației. Absența unor răspunsuri sau a unor soluții cred că ne lasă cu o lipsă de încredere și speranță. (Adina, RU3)*

***INTERESANT**. Pe lângă toate lucrurile care s-au întâmplat în viața mea în acest an și pe lângă toate schimbările negative de care a avut parte populația globală, consider că pandemia a adus și lucruri bune. De exemplu, a avut loc o digitalizare foarte mare, mai ales la nivelul României, care probabil ar fi stagnat din acest punct de vedere mult timp dacă nu exista acest context. Ca niște exemple de îmbunătățire, mulți profesori mai în vârstă din mediul educațional au trebuit să se adapteze învățământului online sau să se pensioneze, câteva instituții ale statului au acum servicii online și nu mai trebuie să aștepți multe ore la cozi, au apărut și în România job-urile remote și s-a dezvoltat foarte mult partea de livrare mâncare sau cumpărături. A fost interesant cum ne-au fost afectate viețile și cum a trebuit să schimbăm radical normalitatea; cum oamenii au realizat cât de importantă era libertatea pe care o aveau înainte și nu o conștientizau; cum am învățat să apreciem persoanele apropiate din viețile noastre, pentru că oricând se poate întâmpla o tragedie și nu le vom mai vedea; cum a trebuit să re-învățăm cum să ne purtăm într-o situație socială și cum, de bine, de rău, ne-am continuat viețile și după aceste încercări. (Maria Isabella, Socio3)*

*Un singur cuvânt ar fi: **ADAPTARE**. Am fost puși în situația de a ne adapta noilor reguli și de a învăța să comunicăm, să socializăm prin diferite moduri, să menținem o distanțare fizică, dar chiar și cu aceasta, care era pentru sănătatea noastră, tot a trebuit să ne adaptăm situațiilor care și în momentul actual ne uimesc sau nu ne dau multe variante de ales. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)*

Dacă ar fi să detaliez acest an pandemic într-un singur cuvânt, acela cred că ar fi ***NESIGURANȚĂ*** *sau chiar „anxietate”. Doar simplu cuvânt „pandemie” provoacă teamă. Acest cuvânt este un cuvânt care are un foarte mare impact la nivel global. Pandemia în sine afectează întreaga lume. (Andreea Cristina RU3)*

Din punctul meu de vedere, un cuvânt care ar descrie acest an pandemic este ***BLOCARE****. Mi se pare că parcă totul a rămas într-un loc. Eu încă nu realizez cum a trecut acest an, este asemenea unui vis, după părerea mea, un vis mai neplăcut. Uneori stau și mă gândesc cum a trecut acest an, dar mai ales când?! Este o perioadă ciudată, care a adus multe schimbări. Schimbări la nivel de interacțiune umană, schimbări în ceea ce privește educația, schimbări economice, tocmai de aceea am ales să definesc acest an prin acest cuvânt, pentru că totul pare blocat. (Denisa Andreea, RU3)*

NEPLĂCUT*. Deși consider că această perioadă nu m-a afectat atât de mult ca pe alți oameni, deoarece am încercat să o tratez cu o oarecare indiferență, trebuie să admit că nu a fost plăcut să mă adaptez la situație. Pentru context, eu sunt o persoană introvertită. Nu am nevoie să interacționez atât de mult cu oamenii și sunt mai retras. Poate nu s-a observat acest lucru din rândurile scrise de până acum. Bine. Chiar mă bucur; fiindcă am încercat de câțiva ani să încerc să mă temperez și să încerc să fiu mai comunicativ. Revenind la subiect, cum sunt introvertit, nu m-a afectat atât de mult faptul că nu am interacționat atât de mult cu alți oameni. Sau că am stat acasă. Atâta timp cât am cărți sau jocuri video, sunt relativ ok. Din păcate, acest lucru nu durează la*

infinit. Totuși, sunt om și am nevoi să interacționez cu oamenii. De aceea, după mai multe luni de stat acasă, mi-a fost dor de colegi și de facultate. Mi-a fost dor și să fac mișcare, să mă plimb. În plus, am ajuns să primim foarte multe teme pentru a compensa pentru faptul că „stăm acasă” și, prin urmare, „avem mai mult timp liber”... ceea ce în mod ironic a dus la o diminuare a timpului liber. Ca o concluzie, deși nu cred că pandemia m-a afectat la fel de mult precum alți oameni, tot a fost o perioadă neplăcută. (Olaf, RU2)

*O să folosesc un cuvânt în engleză, și anume “**REBIRTH**”. Poate e clișeic, dar vorbind strict despre experiența mea pe timp de pandemie, pot spune ca toată această perioadă am simțit-o ca pe o “renaștere” din toate punctele de vedere. Am ajuns să fiu mult mai rațională, să apreciez mai mult ceea ce am, să mă bucur de lucrurile mici și cel mai important să apreciez “libertatea” pe care o am, oricât de mică e ea. (Roberta, Engleza 3)*

***TRIST**. Pentru că fiecare s-a adaptat diferit. Pe mine personal această pandemie m-a izolat aproape complet, nu eram o persoană extrovertită nici înainte dar acest lucru m-a făcut să petrec și mai mult timp în bula mea de confort, iar confortul nu este niciodată bun. Văzând că alții, în ciuda condițiilor au reușit să își păstreze starea de bine și să evolueze, să facă lucruri, m-a demoralizat și mai tare însă am reușit să depășesc cât de cât acest blocaj când m-am înscris pentru diferite activități dar... per total, pot să spun că timp de jumătate de an, starea mea de spirit a fost una foarte proastă. Îmi făceam și îmi fac tot felul de griji legate de cum se vor desfășura lucrurile în viitor, în legătură cu găsirea unui job, etc. (Renata Georgiana, RU3)*

Dacă ar fi să rezum totul la un cuvânt, aş spune ***INCERTITUDINE****. Ce s-a spus inițial despre acest virus a fost ceva, iar acel ceva a devenit altceva, nu ai mai înţeles nimic, de aceea s-a creat o neîncredere şi o lipsă de transparenţă şi de profesionalism manifestat de la autorităţi până la omul de rând. (Adriana, RU3)*

Cred că cel mai potrivit cuvânt din perspectiva mea ar fi ***INCREDIBIL*** *spun asta pentru că nu m-am gândit vreo dată că o pandemie va aduce atâtea schimbări, pe toate planurile. (Roxana Laura, Drept 2)*

TRIST*, în acest an oamenii au fost nevoiţi să aleagă între familie şi prieteni, şi s-au trezit căsătoriţi. (Maria, RU2)*

Manipulare *- Acesta este cuvântul care îmi trece prin minte atunci când mă gândesc la pandemie, restricții, măști, vaccin și noi reguli. O manipulare în masă, timp de un an, un an în care nu s-a rezolvat nimic și mulți oameni au avut de suferit. (Mădălina, RU2)*

Cel mai potrivit cuvânt este ***NOU****, deoarece nimeni nu a mai avut parte de o astfel de situație, în care totul se schimbă, nimic nu mai decurge ca înainte. Am fost obligați de situație să ne adaptam, dar sunt sigur că această perioadă o să ne întărească pe toți într-un final. (Denis, RU3)*

MONOTONIE*... Pentru mine asta a însemnat acest an. Un an în care nu am putut face nimic, un an în care laptopul a devenit „prietenul" nostru... Cred că în acest an am pierdut*

unul dintre cele mai importante lucruri și anume... timpul.... Timp pe care l-am fi putut folosi altfel... (Claudia, RU3)

***ADAPTARE** - Pe parcursul acestui an de pandemie a fost nevoie de o mare adaptare pe mai mult planuri din viața noastră. A fost nevoie să ne adaptăm să purtăm mască (deși unii încă nu au făcut-o). A trebui să ne adaptăm să ne spălăm pe mâini după ce am ieșit în oraș (după cum a spus o persoană înțeleaptă: „avem nevoie de 100 de ani să învățăm să ne spălăm pe mâini, și încă 100 să învățăm să ne spălăm pe față”). A fost nevoie să ne adaptăm la distanțarea socială în locurile publice (cu câteva excepții desigur). A trebuit să ne adaptăm la izolare la domiciliu și să învățăm cum să stăm în casă chiar dacă vremea e frumoasă și chiar dacă nu mai suportăm să stăm între 4 pereți. A fost necesară adaptarea la digitalizare și la mediul on-line de desfășurare a educației și a majorității locurilor de muncă. A fost și este elementară adaptarea la îmbinarea vieții personale cu cea profesională, astfel încât să existe o balanță cât de cât egală pentru a evita în principal stresul. Mai exact, a fost nevoie de adaptare a stilului de viață. Perioada pandemiei, poate reprezenta o perioadă de adaptare a oamenilor. (Lorena, RU3)*

*Nu știu, **INCREDIBIL** îmi vine acum în minte. Pentru că, nici acum, după un an și ceva, încă nu-mi vine uneori să cred că asta chiar s-a întâmplat și încă se întâmplă. (Diana, Arte3)*

***IMPAS**. Fără doar și poate, acest an pandemic a fost cel în care mi-am (și ne-am) pus cel mai frecvent întrebarea: ”Ce urmează?”. Plastic vorbind, acest an s-a simțit ca o lumină roșie a unui semafor care, defectându-se, a blocat o întreagă intersecție. Firescul care s-a și întâmplat a fost concertul*

nesfârșit al claxoanelor și sirenelor care în loc să aibă efect decongestionant, au potențat tensiunea (liderii de opinie, clasa politică derutată și populația ignorantă). Îngrijorarea și așteptarea continuă ca lucrurile să ia o turnură pozitivă se dovedesc extenuante. Impasul aduce cu el teamă, individualism, complăcere, încețoșarea viziunii și a capacității de auto-disciplinare, lucruri care treptat se transformă în indignare și revoltă. Aș fi ales și cuvântul ”lecție”, dar acesta ar presupune un nivel de conștientizare colectivă cu care societatea noastră este incapabilă să rezoneze. (Lucian, MRUAO2)

***TIRBUȘON**. Cum adică tirbușon? Adică dopul metaforic ce ține în frâu sentimentele persoanelor a fost pur și simplu scos. Persoanelor soft, să fiu mai exact, persoanelor care se plâng de faptul că prăjiturica de la Starbucks e prea moale, comanda Glovo a întârziat 5 minute sau de faptul că au primit unfollow random de la cine știe ce fată cu care au vorbit prin liceu. Glumesc cu ultimul exemplu, nu e vorba despre mine, eu sunt conștient de problemele reale din lume și nu stau să mă plâng de orice banalitate care îmi „îngreunează” viața în mod bizar. Deși atât de empatic cu lumea din jur, totuși, atât de acid ... Ca să concluzionez, sunt de părere că această pandemie a fost un duș rece adus persoanelor care cred că ni se cuvine **absolut orice** doar pentru că suntem oameni (un fel de semizei). Persoane care s-au învățat cu binele și care își trăiesc viața forțat doar pentru a primi răsplată din partea unei divinități sau a unei forțe exercitate de Univers. (Paul, Socio3)*

5. Fake-news-uri

Fake-news-ul ca expresie, reprezintă evident un subiect la modă, deși referentul său este totuși vechi de când lumea și ține de o caracteristică recunoscută a comunicării verbale: capacitatea de a minți. De la denaturarea accidentală a adevărului, fie din necunoaștere, fie din incapacitatea de a-l sesiza, minciuna intenționată devine manipulare, este întotdeauna conotabilă negativ și reprezintă fără doar și poate ceva blamabil. Fake-news-urile au fost „re-inventate” prin 2015-2016 și sunt asociate cu două momente majore din istoria recentă: Trump și Brexit.

Nu este vorba despre minciună *per se*, ci de dibăcia de a păcăli algoritmii de social media prin a-i face să creadă că anumite conținuturi deliberat false sunt accesate de foarte mulți utilizatori. În urma acestei păcăleli, conținuturile respective sunt promovate ca atare ca elemente de interes pentru un public mult mai larg producând în final rezultatele cunoscute cu cele două fenomene precizate. Este vina inițiatorilor că lansează astfel de minciuni și că le fac să pară accesate? Este vina Internetului că permite oricui să spună orice (indiferent de subiect), oricând și aproape de oriunde? Este vina utilizatorilor de conținut digital că nu sunt suficient

de pregătiți pentru a evita expunerea la fake-news-uri? Este, de fapt, câte un pic din toate.

În 1992 Howard Rheingold vorbea despre *dezinformocrație*, era cu vreo 15 ani înainte de generalizarea universului web 2.0, a aplicațiilor de social media și a Facebook-ului. Era despre libertatea oricui de a se exprima liber în cadrul forumurilor de discuții de pe Internet. Nu sub formă de like, share sau comentarii scurte, ci sub formă de postări elaborate, bazate pe lectura mesajelor anterioare. Era un comportament... erudit. Dezinformocrația a devenit mult mai concretă și mai palpabilă în era Facebook-ului o dată cu extinderea populației care are acces la aceste conținuturi și, foarte important, o dată cu scăderea cerințelor pentru generarea unui astfel de conținut. Vezi o postare pe Facebook, o apreciezi ca fiind interesantă și dai like și share de multe ori fără niciun comentariu. În acel moment, o mare parte din prietenii cu care ești în legătură pot primi notificarea despre postarea respectivă și gestul se poate repeta de oricât de multe ori. Contează dacă este validă, valabilă, adevărată sau pertinentă? În zilele noastre.... tot mai puțin. Ceea ce în mod real contează este dacă ne gratifică sau ne este utilă, dacă ne confirmă un punct personal de vedere sau dacă ne aduce argumente suplimentare pentru modul în care vedem noi lucrurile.

Partea mai puțin decentă cu Fake-news-urile în era web 2.0 este că dezvoltatorii aplicațiilor de profil se luptă pentru o resursă cheie, direct cuantificabilă în bani: atenția noastră. Cu cât suntem mai captivați de ecranul dispozitivelor digitale cu care navigăm pe Internet, cu atât în spatele lor se strâng niște bani pentru publicitate. Cu alte cuvinte, între noi și universul digital se interpun de ceva timp algoritmii care încearcă să ne plaseze în diverse grupuri țintă și să ne livreze conținut digital cât mai apropiat de profilul nostru. Evident că orice persoană cu un nivel minim de pregătire și cultură poate elimina sursele generatoare de minciuni și își poate crea un univers digital util și veridic. Problema este că nu toți utilizatorii de Internet pot rămâne deasupra nivelului de decență informațională și, mai important, faptul că expunerea la fake-news-uri produce o contagiune psihologică mai periculoasă decât iradierea cu metale grele.

În contextul pandemiei, știrile false, alarmante, aberante și în contradicție totală cu realitatea nu au întârziat să se propage în mediul online. O situație generală de tensiune negativă nu face altceva decât să agraveze impactul unor astfel de conținuturi cu tentă salvatoare. Rezultatul de la alegerile generale din România din decembrie 2020 dă dovada nivelului până la care se poate coborî...

Studenții nu au fost nici ei feriți de prezența fake-news-urilor, mai ales în contextul în care comunicarea oficială din România pe tema pandemiei a lăsat mult de dorit. Temele semnalate în cadrul interviurilor sunt practic teme generale reîntâlnite în întreg spațiul social. Nu au fost niciun enunț legat de școala online, s-a decis să se treacă în această formă de organizare și s-au luat măsurile necesare la începutul fiecărui semestru. La Universitatea de Vest din Timișoara și probabil la multe alte universități din țară s-au căutat soluții pentru toate problemele ivite, inclusiv pentru ajutorarea studenților care nu aveau acces la tehnologie sau o conexiune la Internet.

Astfel, în cadrul interviurilor aplicate se pot delimita următoarele subiecte distincte privind fake-news-urile:

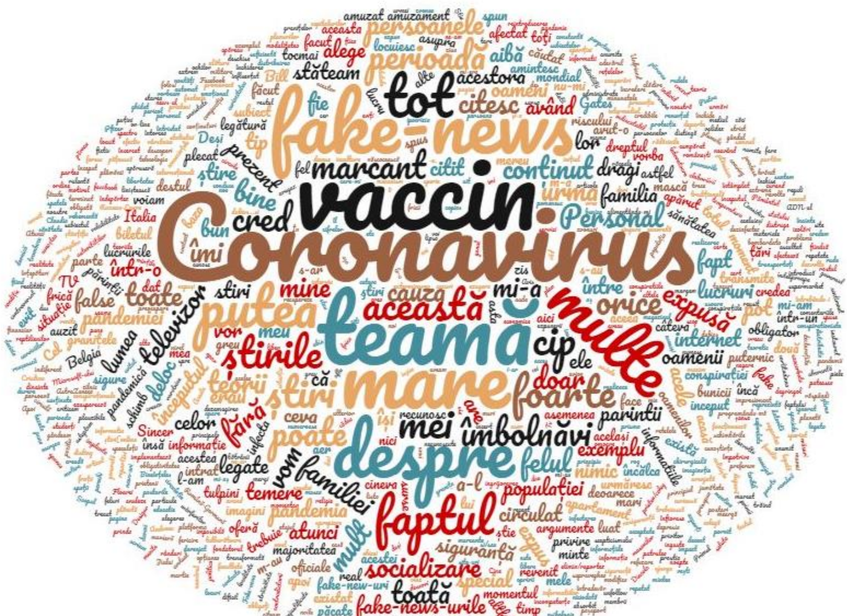
(i). despre vaccin – tema „cip-ării", a introducerii unui microcip prin intermediul vaccinului este cea mai larg răspândită în rândul interviurilor, fiind și mai actuală, datorită apariției vaccinurilor doar la sfârșitul anului trecut. Cu toate acestea, problema deciziei personale de a face sau nu vaccinul și asumarea riscurilor specifice pentru fiecare dintre opțiuni dețin evident un impact emoțional mult mai mare la nivel individual. Conținuturile rostogolite ca feke-news pe acest subiect au vizat doar argumente pentru a nu face vaccinul: riscuri pe termen lung datorită elaborării sale

într-un termen mult prea scurt, conspirații globale pentru controlul populației, micro-ciparea persoanelor pentru furtul datelor personale, șamd.

(ii). pandemia Covid19 – în ansamblu, însăși pandemia este contestată în anumite cercuri, considerându-se fără conținut real, o invenție menită să reașeze ordinea globală. Cine este în spatele acestei conspirații contează mai puțin, însă gândindu-ne la persoanele decedate dintre apropiați, rude și prieteni nu avem cum să ne înfrânăm un sentiment ostil de frustrare împotriva acestor *covidioți*. Deși trăim (o parte dintre noi) într-o lume liberă, în care fiecare poate să creadă și să facă orice dorește în limita legii, să negi criza sanitară după 18 luni de manifestare globală reprezintă pur și simplu un profil psiho-emoțional problematic care necesită fără îndoială o asistență de specialitate.

(iii). măsurile sanitare – constituie un subiect aparte, la limita între fake-news și comunicare oficială deficitară și sunt legate mai ales de prima parte a pandemiei (martie-iunie 2020) când recomandările de prevenție nu erau întotdeauna coerente. Nu mai reiterăm acum recomandările semi-oficiale de a ne dezinfecta fără și ulterior cu alcool sanitar, pentru a evita riscul de transmitere a virusului Covid SARS2 prin contaminarea directă pe mâini care ulterior s-a dovedit că de fapt nu se transmite decât pe calea aerului, de a urma și de a nu urma o cură de citrice sau de vitamina C și multe alte soluții și sfaturi mai mult sau mai puțin pertinente.

Ceea ce este în prezent generator de disonanță cognitivă se leagă mai degrabă de acțiunile guvernamentale, de a începe școala în septembrie 2021 în format fizic în pofida predicțiilor privind gravitatea valului 4-Delta și, mai tulburător, de a organiza evenimente de tipul Untold fără mască pe stadion cu 265.000 de participanți pe parcursul celor 4 zile (vaccinați sau testați) iar o zi mai târziu să înceapă școala fără distanțare fizică dacă nu este posibilă, dar obligatoriu cu mască.

I5. În acest an pandemic au circulat foarte multe **fake-news**-uri. Dacă v-ați expus la acestea, care a fost cel mai marcant conținut pentru dvs.? Dar cea mai mare teamă?

Cu siguranță am fost expusă la fake-new-uri. Nu a existat un conținut marcant pentru mine dar unele fake-new-uri păreau total de pe altă planetă. Am făcut câteva glume cu primii mei prietenii care s-au vaccinat întrebându-i dacă au semnal bun cu 5G sau dacă le funcționează bine cipul. Cea mai mare teamă a fost că nu se știe la ce urmări se poate ajunge în urma acestora. (Roxana, RU3)

Consider că știrile legate de virusul SARS-COV2 au instaurat un sentiment perpetuu de teamă în mințile oamenilor și este, până în prezent, un subiect extrem de controversat. Cel mai mult m-a deranjat faptul că în această perioadă au apărut ,,experți,, pe bandă rulantă. Fiecare persoană își ,,dădea cu părerea,, despre situația pandemică, dar foarte puțini oameni aveau un temei științific sau argumente plauzibile (exemplul degringol al persoanelor care cred că acest virus este ,,mâna masonilor,, și că ni se vor implanta ,,cipuri 5G,,). Personal m-am ferit de tot felul de teorii ale conspirației și criticam destul de des în mediul on-line, într-o manieră vehementă, faptul că se promovează la TV prostia, incultura, ipocrizia și incompetența. (Matteo, Drept 2)

Primul conținut care îmi apare în minte la auzul „fake-news" este despre ciparea în masă a populației. Pe rețelele de socializare circula teoria care spunea că, COVID-19 a fost creat în laboratoare speciale, iar în spatele elaborării vaccinului sunt Bill Gates și „guvernul mondial". Scopul acestora este să omoare populația care nu își are rostul pe pământ, în special bătrânii, și să creeze o nouă ordine pe plan mondial. Deși mi-a părut din start o știre aberantă, subiectul mă făcea tot mai curioasă și dornică de a descoperi adevărul sau altfel spus, motivul apariției acestei pandemii și modalitatea prin care a evoluat atât de rapid. Cea mai mare teamă pe care am avut-o a fost, indiscutabil, infectarea cu noul virus. Dincolo de toate glumele sau știrile false, principala preocupare a fost de la bun început grija pentru viața și sănătatea mea și a celor dragi. (Mihaela, RU2)

Cu siguranță am fost expusă la foarte multe fake-news-uri. Nu am un exemplu de conținut marcant, însă, recunosc, că a fost dificil la începutul lui martie 2020 să disting între informația reală și cea „fake". Am căutat mereu să validez informațiile din surse sigure și de la un anumit punct, am ascultat doar declarațiile autorităților statului, fără a lăsa televizorul pornit în lipsa acestora. Teama cea mai mare a fost ca familia mea să reușească să rămână ancorată în realitate în ciuda acestor știri false, să distingă între real si fictiv și să nu dezvolte anxietate din cauza acestei izolări sociale. (Beatrice, RU3)

Cu siguranță am fost expusă la fake news-uri , neavând certitudinea că ceea ce citesc sau vizionez este 100% real, de aceea nu citesc articole care-mi cer distribuirea pe facebook ca și condiție de a le citi sau nu vizionez știrile de la Tv

aproape deloc... În schimb, la începutul pandemiei, au circulat imagini cu un număr impresionant de morți din Italia ce erau transportați cu tancuri militare ... imagini care erau de fapt din 2008 și care au avut un puternic impact emoțional asupra mea, deoarece frații mei locuiesc acolo și mi-era teamă de consecințele pe care le poate avea perioada pandemică asupra lor... Cea mai mare teamă a fost de a nu pune în pericol sănătatea mamei prin prisma contactării acestui virus și la fel de tare m-am temut și pentru restul familiei din Italia, din cauza virusului dar și a opririi activității economice, ceea ce a dus la o situație deloc plăcută financiar... (Iuliana, Socio3)

Un fake-news a fost cel privitor la obligativitatea vaccinării anti-covid. Nu sunt împotriva vaccinării anticovid, dar mi-aș dori să se realizeze un vaccin care să aibă un spectru de valabilitate pentru mai multe tulpini ale aceluiași tip de virus. Mă tem că ne-am putea alege cu numeroase înțepături de la acele seringilor care ne-ar putea fi administrate pentru n tulpini ce apar mereu. (Valentina, Socio3)

Personal, nu mi-am hrănit mintea cu tot feluri de noutăţi, ştiri şi veşti în această perioadă, nu am căutat să citesc asemenea fake-news-uri şi preferam să îndepărtez astfel de materiale de la mine, pentru a nu-mi crea temeri nejustificate, bazate pe ştiri ce nu pot fi susţinute cu argumente valide. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Am fost bombardată de postări de tip Fake-news pe platforma Facebook, în special din partea familiei mele. Toate rudele din Valea Jiului au absorbit aceste informații înguste destul de repede și peste noapte. De la îngrijorarea

cu care au plecat la început de pandemie au trecut la negare și în prezent chiar revoltă. Este un subiect ce m-a făcut să mă cert cu membrii familiei și momentan pandemia și conspirațiile au intrat pe lista subiectelor tabuu, lângă politică și religie pentru a menține pacea. Personal am început să recunosc informația fake-news și o raportez și unde pot o elimin/raportez. Unfriend, unfollow și block. Cea mai mare temere în această zonă este legată de faptul că acest tip de știri sunt acceptate mult mai ușor de persoanele vârstnice și/sau cu un nivel de educație mai scăzut. Am avut curiozitatea de a mă uita îndeaproape la postările distribuite de tatăl meu de exemplu, și spre dezamăgirea mea informațiile veneau de pe pagina unui individ dubios... și nu am reușit să dau de sursa informațiilor lui. Nici nu mă așteptam... (Adina, RU3)

De obicei încerc să mă feresc de fake-news, deci nu urmăresc prea multe pagini de știri(online, la televizor nu mă uit), cel puțin românești. La începutul pandemiei citeam foarte multe știri -ca toată lumea, presupun- dintre care majoritatea menite să sperie. Personal nu m-am speriat niciodată foarte grav de o știre despre Covid, dar dacă ar fi să numesc un moment ar fi când plănuiam să mă întorc acasă din Belgia și apăruseră știri despre cum se închid granițele iar, eu având biletul de avion cumpărat. Atunci am stat cu teamă să nu mi se anuleze biletul și nu trebuiască să rămân în Belgia mai mult decât voiam. Mai recent, au apărut știrile despre vaccinul AstraZeneca și cum câteva țări s-au oprit din a-l folosi, din cauza riscului de a face tromboze, pe care le-am crezut inițial, ca mai apoi să apară știri cu reintroducerea vaccinului în acele țări, fiind safe, de fapt. Aceste știri mi-au

influențat alegerea cu privire la vaccin, programându-mă în final la Pfizer. (Maria Isabella, Socio3)

Cea mai mare teamă a fost să nu îmi moară persoanele vârstnice din familie, cât și să nu îmi dispară persoanele dragi mie din apropiere. Este greu să ai parte de o astfel de durere într-o situație care oferă mari șanse de a dezvolta depresia. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Cred că, cea mai mare teamă a fost la un moment dat, aceea că atât de puternic este acest virus , încât voi putea muri. Asta a fost cred , cea mai mare teamă, în rest , nimic. (Andreea Cristina RU3)

Încerc să nu urmăresc aproape deloc știrile de la televizor, dar pe rețelele de socializare din păcate nu ai cum să eviți fake-news-urile. Fake news-ul care mi-a rămas în minte este că "cineva" (am văzut si fake-news în care acest cineva este Bill Gates, fondatorul Microsoft-ului) vrea să ne vaccineze cu forța. Să ne introducă un „cip" sub piele, din mai multe motive. Fie ca vor să aibă acces la toate datele noastre, fie pentru a ne supraveghea, pentru a ne îmbolnăvi sau fie pentru a distruge „familia tradițională". În același context, am mai citit și că dacă mergi la un supermarket persoana care îți ia temperatura, automat îți implementează un cip. (Roberta, Engleza 3)

Sincer, nu știu la ce fake-news-uri m-am expus. Știu, în schimb, de la vărul meu, care mi-a spus într-un interviu, pe care i l-am luat pentru facultate (că tot vorbeam – sau mai bine zis, scriam – despre teme), despre cum îl exasperează

bunica noastră, deoarece aude la televizor tot felul de statistici tulburătoare, iar din cauza asta, trebuie să o liniștească zilnic că totul va fi bine, nu o să pățească nimic, poate să meargă până la magazinul din sat fără ia cu ea două perechi de măști (căci una nu oferă suficientă protecție). Cât despre teamă, personal, mi-a fost frică ca mama să nu se îmbolnăvească. Ea încă mergea la lucru și aveam anxietăți cu privire la faptul că s-ar putea îmbolnăvi și, cum are astm, iar virusul afectează plămânii, i-ar fi mai greu să se recupereze. Din fericire (cred), este fiica bunicii, așa că și-a luat măsuri de precauție. Până și eu am fost nevoit să mă dezinfectez înainte de a o saluta atunci când se întorcea de la servici, deși stăteam toată ziua în casă. Virusul circulă, la urma urmei, prin aer! Cine știe, poate au intrat particule de coronavirus prin geamurile deschise... la etajul al patrulea... (Olaf, RU2)

Cred că toate lucrurile spuse de oameni legate de compoziția vaccinului pe internet au afectat majoritatea populației. Unii oameni efectiv cred tot ce văd pe internet, toate conspirațiile și teoriile nefondate și într-adevăr fără să vreau m-am expus și eu la această informație falsă, însă nu a afectat decizia mea legată de vaccin. Cred că orice om cu un IQ decent a ignorat acele lucruri sau maxim le-a citit pentru amuzament. Pot spune că aceste zvonuri nu au fost ceva marcant pentru mine și nu am de asemenea nici o teamă în legătură cu posibilitatea de a mi se modifica ADN-ul prin vaccinare și de a mă alătura în cele din urmă reptilienilor pentru a conduce lumea prin tehnologia 5G, însă cunosc persoane care în urma expunerii la aceste știri venite din surse necunoscute, au renunțat la opțiunea de a se vaccina. Desigur, am evitat să îi conving să o facă. (Renata Georgiana, RU3)

Deşi sunt numite fake-news aş putea să spun că acestea au fost chiar oficiale, ca de exemplu mesajul despre masca chirurgicală, că nu toţi oamenii trebuie să poarte mască, ci doar cei bolnavi sau cu anumite probleme de sănătate, apoi s-a revenit că toţi suntem obligaţi să purtăm mască indiferent dacă suntem în spații închise sau în aer liber. Apoi a fost ştirea despre vaccin care va deveni obligatoriu, că nu vom putea să ieşim din ţară, localitate, s-a tot repetat că nu va fi obligator, iar acum s-a revenit că nu vom putea să mergem în alte ţări sau locuri fără un paşaport de vaccinare, dar vom vedea încă mai este timp pentru că pandemia nu s-a terminat. (Adriana, RU3)

Cea mai mare țeapă , cu fake-news-urile acestea a fost cel în care se zvonea că se vor închide granițele, și că toată lumea va fi obligată să se vaccineze. Prima temere generată de faptul că tatăl meu era plecat în străinătate, iar zvonul că el nu va mai putea trece granița mă înfiorase teribil. Deși el nu îmi cunoștea această temere zăcea în mine, până în momentul când l-am văzut în fața ochilor, abia atunci mi-am dat seama că închiderea granițelor era aproape imposibilă, datorită faptului că se încălca dreptul la libera circulație , și nu doar a oamenilor, dar și a mărfurilor, a serviciilor, și a capitalurilor. Cu vaccinarea din nou mă gândeam că la fel încălca dreptul la libertatea de a alege, iar aici intra faptul de a alege dacă sunt sau nu de acord să mă vaccinez. (Roxana Laura, Drept 2)

Având în vedere că stăteam la apartament cu o colegă tocmai din Piatra Neamţ, stăteam puţin cu gândul la aragaz. (Maria, RU2)

Am încercat să stau cât mai departe de orice sursă de informație și orice știre care știam că nu își are rădăcinile sigure și de încredere. În mare parte am aflat schimbările și noile reguli de la TV și site-urile oficiale. Cea mai mare teamă nu a avut legătură cu fake-news-urile care au circulat pe internet. Mi-a fost frică să aflu că s-a întâmplat ceva cu bunicii mei care erau acasă, având o vârstă între 60-70 de ani, au fost expuși riscului de a se ”infecta” cu acest virus, sau mai bine zis să nu fie transformată răceala lor în ”pozitiv” pe testul Covid. (Mădălina, RU2)

Cea mai mare teamă a mea, era până de curând, să nu mă prindă virusul din urmă, iar aici mă refer strict la părinții mei. Sunt sigur că aș fi făcut o formă mai ușoară, dar nu voiam ca părinții mei să pățească ceva. Cred că asta este cea mai mare teamă a celor care locuiesc cu părinții sau alte rude mai în vârstă. (Denis, RU3)

În momentul de față nu-mi amintesc care a fost cel mai marcant conținut, dar cu siguranță au fost multe în aceasta perioadă. Au circulat foarte multe fake-news-uri, dar cea mai mare teamă a fost la începutul pandemiei când totul era incert, se exagera foarte mult cu tot felul de lucruri (ca de altfel cum este și în prezent), apăreau de la o zi la alta tot felul de speculații etc. (Claudia, RU3)

Am fost expusă la multe fake-news o dată prin intermediul rețelelor de socializare dar și prin prieteni, cunoștințe. Sincer, singura teamă pe care am avut-o a fost să nu creadă părinții și familia aceste fake-news-uri. Ca și conținuturi marcante,

ele m-au marcat prin amuzament, că oamenii au putut să născocească și să aibă atât de multă imaginație, trăind într-o fantezie, o bulă a lor. Am auzit și m-au amuzat multe fake-news-uri, dar în special, minunatele teorii conspiraționale (nu există Covid, vaccinul este făcut ca să ne cip-eze, pandemia este „aranjată”, având ca scop exterminarea populației și multe altele). Cel mai marcant lucru a fost când a venit cel mai bun prieten/coleg de apartament, care credea fiindcă a citit el într-un articol că de fapt nu există Covid, și că este vorba de psihologie: dacă noi credem în Coronavirus, atunci ne vom infecta. M-am amuzat copios, dar în același timp m-am întristat că el chiar credea lucrurile acelea... Da, ce pot să spun, Pământul nu este plat din păcate. (Lorena, RU3)

În principiu evit orice site de știri mai dubios, de care nu s-a prea auzit nimic, sau orice blog de genul, având câteva site-uri de știri mai mari și mai credibile din care îmi iau informațiile. De oamenii de prin comentariile de pe rețelele de socializare nici nu mai pomenesc... evit să mă expun și să citesc teorii conspiraționiste fără vreo bază (mă rog, teoretic au o bază: frica). (Diana, Arte3)

Când știrile vin în cascadă și deseori sunt contradictorii, ele reprezintă produse ale fricii exacerbate sau ale scepticismului ca mecanism de refuzare a realității. Acesta este principiul după care m-am ghidat în toată această perioadă, tocmai pentru a nu cădea pradă celor două extreme. Bineînțeles că am fost în repetate rânduri expus la fake-news-uri, ele alimentându-mi starea de nesiguranță și de neliniște pentru persoanele dragi sau realizarea planurilor dinainte făcute. Nimic nu mă poate face să cred că nu au

existat exagerări ale cifrelor legate de numărul de cazuri, de decese sau de raportări false, însă, când vine vorba de lucruri certe, teama de a contacta virusul și de a-l răspândi în comunitatea de studenți internaționali cu care am locuit jumătate din această perioadă în aceeași clădire, sau de a-l transmite ulterior chiar familiei mele, a fost și este una constantă. (Lucian, MRUAO2)

Îmi amintesc doar teorii ale conspirației despre vaccin. Cea mai mare teamă a fost faptul că părinții mei s-ar putea îmbolnăvi, sau să că eu le-aș putea transmite virusul. (Paul, Socio3)

6. Momente amuzante

Un an și jumătate de studenție on-line nu a fost doar cu momente ratate, cu renunțări, emoții negative și îndepărtare de colegi, pe ici, pe colo s-au ivit și pățanii amuzante care au condimentat un pic activitățile didactice din spatele ecranelor. Comportamentul într-o video-conferință (cam ceea ce se întâmplă la un curs sau seminar on-line) este în general similar cu cel de la o întâlnire de grup nemediată, dar prezintă câteva particularități:

(i). păstrarea camerei web pornită este un semn de respect pentru ceilalți, se certifică faptul că suntem de față, că suntem atenți și putem, e drept, mai lacunar, să contribuim la fluxul comunicării cu o postură și gestică specifică ascultării active. Personal, nu am solicitat pornirea camerelor în timpul activităților desfășurate on-line în aceste trei semestre pentru simplu motiv că am preferat să permit intrarea la ore și a celor care lucrau în acel timp sau realizau orice alte activități dar puteau să tragă cu urechea la cele discutate. Deși m-am adaptat destul de bine la a rămâne preponderent cu interacțiuni audio (fiind de multe ori singurul cu camera pornită și asistând pe trei monitoare la numeroase pătrățele cu litere sau cu fotografii), trebuie să

recunosc faptul că prezența studenților și în mod video contribuie la întărirea climatului de grup.

(ii). camera web pornită în cadrul cursurilor sau seminarelor ridică o serie de solicitări specifice. Nu este recomandabil consumul de alimente sau lichide, fumatul poate fi interpretat ca un gest colocvial, părăsirea locului din fața computerului este similară cu ieșirea din sală, ținuta trebuie să fie corespunzătoare (minim decentă) iar animalele de companie, oricât ar fi de simpatice, reprezintă un factor de distragere a atenției celorlalți participanți. Nu mai intrăm în detalii legate de locul accesării pentru că backgroundurile virtuale oferit de diversele platforme au rezolvat această problemă. Un alt aspect important legat de participarea la cursuri sau seminare cu camera telefonului mobil pornită vizează caracterul static al acesteia. Dacă ne aflăm în deplasare, tremuratul mânii și schimbarea constantă a fundalului este de asemenea perturbator.

(iii). microfonul, se va ține implicit închis, exceptând momentele când se intervine sau se realizează o expunere. Mai multe device-uri interconectate și cu microfoanele pornite simultan vor genera inevitabil microfonie. Pe de altă parte, lăsarea accidentală a microfonului pornit poate genera o serie extinsă de momente amuzante, așa cum au rezultat și din interviurile aplicate.

(iv). interacțiunea mediată de computer, chiar și în format video, limitează o mare parte din comunicarea non-verbală, astfel că timpii de suprapunere între intervenții (sfârșitul uneia cu începutul celeilalte) firești în comunicarea nemediată nu se regăsesc și în mediul on-line. Cu alte cuvinte, moderatorul cursului trebuie să sacadeze intervențiile pentru a oferi timp de reacție (pornirea microfonului de către cel care dorește să intervină) iar cei care doresc să intervină într-o dezbatere trebuie să aștepte încheierea expunerii anterioare la care se mai adaugă 1-2 secunde de siguranță. De multe ori, conexiunile sunt variabile și prezintă o întârziere în emiterea/receptarea mesajelor, astfel că pot apărea perturbări tehnice care se resimt ca intervenții neplăcute peste cel care prezintă.

În rest, toate platformele folosite pentru cursurile on-line sunt extrem de intuitive, chiar dacă periodic se mai actualizează cu diverse noi facilități și cu anumite schimbări de aspect, oricine se poate obișnui destul de repede cu ele, alfabetizarea digitală fiind de departe una dintre cele mai accesibile deprinderi.

Înainte de a prezenta momentele amuzante formulate de participanții la interviuri, aș mai dori să punctez faptul că atât pandemia cât și școala on-line ne-au luat pe toți cam pe

nepregătitelea (oricât de abili am fi fost în mânuirea tehnologiei digitale, semestrul al doilea din 2019-2020 era deja început cu o curriculă setată pe desfășurarea nemediată a activităților didactice). Trecerea de la cursuri fizice la școală la cele on-line s-a realizat de pe o zi pe alta (în preuniversitar s-au suspendat o perioadă și după aceea au devenit on-line, dar în universități în 10-11 martie s-au mutat pur și simplu în online). Adaptarea la noul mediu de interacțiune s-a făcut din mers, cu tot cu boacănele aferente, iar faptul că până în prezent două promoții de absolvenți și-au susținut licențele on-line este o măsură că procesul a fost totuși eficient. Cât s-a râs pe seama noastră și câte meme au fost realizate probabil nu vom afla niciodată...

I6. Care a fost cel mai **amuzant** moment de la cursurile desfășurate on-line? Vă rugăm detaliați...

Cele mai amuzante momente s-au petrecut pe grupul de chat al anului în care au fost foarte multe glume, gif-uri care se potriveau în context. Dacă ar fi să relatez o situație recentă, deschiderea microfoanelor accidental a fost întotdeauna foarte amuzant. Îmi aduc aminte că, o colegă care era la muncă dar intrase și la curs/seminar, și-a deschis microfonul din greșeală și întrebase „Cum să fie?” iar colegii au răspuns „ Cu de toate”, „ Eu fără ceapă vreau” sau „ Să nu pui atât de multă varză că nu-mi place”. Răspunsurile lor neavând legătură cu ce întreba colega pentru că ea nu lucra la shaormerie. (Roxana, RU3)

În decursul învățământului pe internet, am fost martor la mai multe situații amuzante. Totuși, unul memorabil a fost în timpul unui seminar, când un coleg și-a lăsat conectat microfonul și se ocupa cu altceva. Uitând că este auzit de toți studenții, inclusiv de profesor, a început să vorbească la telefon, folosind un limbaj mai puțin frumos și simțindu-se absolut liber în dialogul pe care îl purta, bănuiesc, cu un prieten. Desigur că această situație a luat sfârșit în scurt timp, profesorul eliminându-l din întâlnirea online și continuând ora liniștit. (Mihaela, RU2)

Nu îmi amintesc nici un moment amuzant ☹ *(Adina, RU3)*

De la microfoane pornite în momentul nepotrivit, la profesori care au intrat la curs și nu ne-au întrerupt micile „bârfe” despre ceilalți sau chiar despre ei, liniștea din spatele iconiței, sportul on-line etc...pe toate le-am trăit cu drag si amuzament în acest an. E greu să aleg cel mai amuzant moment, deoarece, momentele cu adevărat amuzante se întâmplau adesea pe grupul de Facebook al anului. 😊 (Beatrice, RU3)

Cel mai amuzant moment mi-a dat onoarea de a fi chiar eu autorul. Eram pe terenul de fotbal, executând lovituri libere, când dintr-o dată mi-am adus aminte de faptul că aveam curs. Așa că am intrat de pe telefon, mi-am pornit camera, iar profesoara a sesizat că mă aflu pe un teren și m-a întrebat ce fac. I-am răspuns politicos spunându-i că am venit să fac ,,puțină mișcare,, iar ea, alături de colegi, s-a amuzat copios pe baza situației respective. În fine, înainte de a începe să ne predea materia, i-am spus că voi merge acasă, dar nu înainte de a mai executa ultima lovitură liberă. Așa că am pornit microfonul și i-am spus ,,Uitați, doamna profesoară, acest gol vi-l dedic !,,. Mi-am așezat mingea pe 25m. și am lovit-o, iar aceasta a intrat în poartă. Colegii au izbucnit în râsete, iar profesoara m-a felicitat și mi-a mulțumit. Iar după toate acestea, am început cursul. (Matteo, Drept 2)

Nu au existat prea multe momente amuzante, exceptând glumele făcute de anumiți profi pentru a mai destinde atmosfera și a ne schimba starea, precum și o ceartă din cadrul unui anumit curs, deși nu-i ok s-o consider amuzantă, însă argumentele unora chiar așa au fost 😊)) În plus, la o

anumită materie avem un asistent nou, bebelușul domnului profesor, care este foarte vocal dimineața de la ora 8, ceea ce-mi oferă atât doza de bucurie de dimineață dar și stres pentru că are dispoziții schimbătoare și o voce puternică 😊)) (Iuliana, Socio3)

M-am amuzat când, deja unul din membrii familiei mele încerca ,de acasă să răspundă întrebărilor adresate nouă la diferite seminare de către cadrele didactice. Iată că familia a câștigat un nou student pe care îl interesează activitatea de autoperfecționare pe parcursul vieții! (Valentina, Socio3)

Cele mai amuzante momente de la cursurile desfășurate on-line sunt clipele în care vreun animal de companie, fie personal fie al altor colegi, defila prin faţa camerei, destindea atmosfera şi lăsa un zâmbet pe faţa tuturor. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Nu știu dacă am avut neapărat momente amuzante la cursurile online, probabil și din cauză că nu a fost foarte multă interacțiune între colegi, nemediată de un profesor; dar și din cauză că în fața unui ecran ai timp să reconsideri ce vrei să spui (de ex. o glumă) până deschizi microfonul, spontaneitatea nu prea mai există. Totuși, au existat 2 discuții aprinse (chiar certuri) între colegi și colegi, și între colegi și profesori care, deși prin natura lor nu au fost amuzante, pe mine m-au amuzat (ca un spectator obiectiv). Eram exact gif-ul cu Michael Jackson mâncând popcorn. (Maria Isabella, Socio3)

Nu există doar un moment, au existat mai multe. Unul dintre ele a fost când platforma a creat probleme și noi eram cu toții on-line pe link, iar profesorul sau profesoara nu a mai putut intra, din cauză că noi atinsesem numărul maxim acceptat. S-a întâmplat de două ori acest lucru, la cursuri și profesori diferiți și a fost amuzant. Pe lângă momentele în care profesorii fie vorbeau cu microfonul închis fără să își dea seama sau ieșeau din întâlnire din greșeală, în loc să își pornească microfonul. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Cel mai amuzant moment de la cursurile desfășurate on-line a fost atunci când anumiți colegi uitau microfonul deschis și „spuneau tot felul de bazaconii” fără a realiza că îi auzim. Au mai fost și alte momente evident , printre care și cele în care unii din noi uitau să se mai deconecteze, sau efectiv dormeau, fără a realiza că s-a terminat cursul. Țin minte foarte bine, că am asistat la o discuție on-line, chiar la un examen oral, anul trecut , în care una din doamnele profesoare a întrebat o colegă , cum se face că de fiecare dată după terminarea cursului ei, aceasta uită să se mai deconecteze? La care colega cu toată sinceritatea i-a răspuns că predă atât de frumos, încât cursurile ei o fac să adoarmă imediat, evident, cerându-și scuze ulterior. Au fost momente foarte frumoase și chiar foarte haioase, de foarte multe ori. (Andreea Cristina RU3)

Școala on-line este o experiență cum nu aș fi gândit vreodată că ar putea fi posibilă. Totuși, pot spune că a avut și părți bune, având parte de momente faine în cadrul cursurilor. Ca moment amuzant și foarte fain, de altfel, pot spune că a avut loc într-o după-amiază, când pe la finalul seminarului mi-am

setat fundalul de la meet, cu o imagine de la munte. În acel moment, doamna profesoară a spus că își dorește să ajungă și dânsa la munte cu mine. Ei bine, după ce și-a setat și dânsa, a solicitat și colegilor mei, care aveau posibilitatea și voiau, să își pună același fundal, astfel încât să avem o mică amintire mai amuzantă. Cred că astfel de momente ajută să rămânem și cu o imagine mai bună, chiar dacă este destul de dificil și de greu în această perioadă, dar mai ales destul de greu să faci școala on-line. (Denisa Andreea, RU3)

Semestrul acesta, cred că a fost atunci când am realizat un joc la seminarul de sociologie organizațională. A fost hilar. Colegii au trebuit să pună întrebări prin mesaje, iar eu trebuia să răspund la cât mai multe, cât mai repede. Întrebările erau de natură personală, dar nu numai. La un moment dat, cineva m-a întrebat ce aș face în apocalipsă. Am răspuns, bine înțes, că aș muri. Ce altceva ai face de sfârșitul lumii? În acest eveniment unic în viață? O altă întrebare a fost: „Ce vrei să devii în viitor?”. Simplu: un zeu, dacă e posibil. Nu cer prea multe. Mă mulțumesc și să fiu o zeitate minoră; de ce nu? Însă semestrul trecut, am avut în programul ..., un curs cu un cadru didactic care mă amuza. Felul în care vorbea și accentua anumite litere, alături de răspunsurile pe care le oferea la întrebări și modul în care preda mi s-au părut amuzante. Îmi era greu să mă abțin uneori din râs. De exemplu, cândva o colegă a întrebat-o dacă poate copia, la care dânsa a răspuns: „Ce fel de prostie mai e și asta?! Bineînțeles că puteți copia! Copiați tot! Copiați de la mine, de la alți profesori, de la specialiști”. Altădată mi-a cerut să citesc o caracteristică a (cred) educației de pe un slide, menționând că pot să încep cu oricare. Bineînțeles, când am început cu una aleatorie, ea a început să mă întrebe de ce am început de acolo și să mă critice că nu am început cu începutul

sau că măcar nu am început cu una mai importantă. În rest, chiar dacă au mai existat momente în care ne-am destins, cursurile au fost serioase. (Olaf, RU2)

La început, unii profesori nu erau foarte pricepuți să folosească Google Meet pentru cursuri și îmi aduc aminte că la un moment dat profesorul în loc să pună "listening-ul" pentru curs, a pus o melodie de la festivalul de muzica renumit "Untold". Ne-am amuzat cu toții, chiar și profesorul. (Roberta, Engleza 3)

A fost foarte amuzant când noi și profesorii noștri am descoperit fundalurile puse la dispoziție de Google Meet așa că într-o zi am folosit toți același fundal cu un peisaj montan și ne-am prefăcut că am mers la munte, am făcut un screenshot și l-am postat pe grupul de facebook al facultății. (Renata Georgiana, RU3)

Cel mai amuzant moment a fost în semestrul doi al anului trecut când am asistat la o prezentare power point a unei colege. Pe atunci eram mai la începuturile perioadei noastre de activități online. Aceasta s-a conectat de pe două dispozitive atât de pe telefon cât şi laptop. După ce ne-a spart timpanele prima dată cu microfonia creată, a urmat ceva distractiv, profesorul la un moment dat a dorit să o oprească şi să îi adreseze întrebări, dar colega care îşi dezactivase sunetul nu auzea şi am asistat aproximativ 50 de minute la monologul colegei. Colegii care îi ştiau numărul de telefon o apelau telefonic dar colega prezenta mai departe. Până la urmă, după tot felul de discuţii între profesor şi colegi a reuşit profesorul să îi dezactiveze microfonul şi să o scoată din sesiunea meet. (Adriana, RU3)

Pentru mine cel mai amuzant lucru din învățământul on-line, a fost o experiență din emoțiile mele în timpul examinării la materia Drept Constituțional, unde boacăna mea era demnă de cartea prostiilor, de ce? Vai, și acum în timp ce scriu râd. Totul a început în examen când domnul profesor mă întrebase cu o voce înțelegătoare ,, ce reprezintă pentru tine inviolabilitatea la domiciliu?" la care eu emoționată însăși să nu spun vreo boacănă am reușit să o fac. Am suspinat încet m-am adunat și am început să-i explic că „Inviolabilitatea la domiciliu reprezintă faptul că NU poți fi Violat la domiciliu" la care domnul profesor a început la un râs dându-și ochelarii jos și întrebându-mă „Dar unde mai exact poți fi violat, spre exemplu pe câmp poți fi violat?" Iar răspunsul meu urma să vină sub forma de „DA". Preț de două secunde nu mi-am dat seama ce era în neregulă cu răspunsul meu, până, domul profesor se potolise să râdă și-mi spusese că trebuie să reformulez răspunsul. Când într-un final am realizat ce am spus am început la un râs, iar domul profesor își chemase până și soția să-i povestească, și să râdă împreună. M-am motivat că eu terminasem liceu cu predare în limba Slovacă astfel dânsul mi-a adresat alte curiozități în legătură cu acest subiect, din cauza căruia eu am încurcat cuvintele crezând că au aceeași valoare de înțeles. (Roxana Laura, Drept 2)

Trebuia să ne uităm la un documentar şi universul a făcut ca să i se pornească microfonul unui coleg şi să auzim tot felul de înjurături la sfârşitul fiecărei propoziţii; Cel mai rău lucru a fost că profesoara a auzit totul. (Maria, RU2)

Cel mai amuzant moment de la cursurile online a fost un lucru în echipă la un curs, unde ne-am unit creativitatea și imaginația împreună cu prietenii mei și am povestit despre o insulă pustie și abilitățile noastre deosebite de a supraviețui cu ajutorul talentelor noastre. Am râs, ne-am distrat și am lucrat în echipă, în rest cursurile și seminarele sunt pe un mod mecanic. (Mădălina, RU2)

Nu pot să numesc un moment anume, dar majoritatea momentelor când un coleg își uită microfonul pornit, ne trezeam cu câte o chestie de care ne amuzam destul de tare în chat-urile private sau ulterior pe grupul anului. Cumva momentele astea ne-au unit puțin, pentru că primeam inside-uri din viețile tuturor. (Denis, RU3)

Cele mai amuzante momente de la cursurile din mediul on-line cred ca au fost atunci când colegii erau la muncă sau în alt loc și aveau microfoanele pornite fără să realizeze acest lucru unde vorbeau degajat cu ceilalți din preajma lor. (Claudia, RU3)

Cred că cele mai amuzante momente sunt cele în care mai aud ceva teorii conspiraționale de la colegi sau chiar profesori. Dar și mai amuzant e când se dezbate un subiect nu atât de important și încep colegii să se „aprindă” și să vorbească unii peste alții. (Lorena, RU3)

Așa cum, atunci când vorbești în clasă prin biletele/mesaje cu colegii tăi, faceți glume și vă abțineți din râs, tot la fel se întâmplă și la cursurile online, vorbind în timpul cursului pe vreun grup de messenger cu colegii, făcând glume și

încercând să nu zâmbiți prea evident. Printre cele mai amuzante lucruri e să trimiți un mesaj cu vreo glumă unui coleg, și să te uiți la fereastra cu camera lui web, așteptând să vezi cum se ascunde râzând. (Diana, Arte3)

Cursurile desfășurate online au fost o noutate nu doar pentru studenți, ci și pentru profesori. Eu am fost pus în ambele ipostaze în aceste luni, iar momentele amuzante apar inevitabil, de la nașterea problemelor tehnice, până la micile incidente care se petrec în fața camerelor web ale partenerilor actului educațional. Dacă ar fi să menționez un moment aparte, aș alege un curs în timpul căruia profesorul nostru a ațipit comod, pentru câteva minute, în timp ce o colegă își ținea pledoaria. (Lucian, MRUAO2)

Eu unul mă amuzam atunci când colegii se certau între ei sau în special când interveneau și profesorii în certuri (cei din urmă luau personal orice comentariu pe care îl făceam noi asupra metodelor de evaluare). Asta a fost la început, când nu se mai întâmplase nimic interesant în ultimul timp, dar certurile deveneau deranjante după al doilea. (Paul, Socio3)

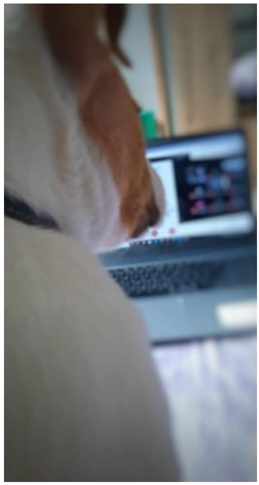
7. Cine mai asistă la cursuri on-line?

O altă caracteristică a cursurilor și seminarelor on-line este faptul că audiența poate fi extinsă cu diverse alte persoane (prieteni, membrii ai familiei) care în mod normal nu se regăsesc într-o sală de curs. Personal, am intuit acest aspect după câteva luni bune de predat on-line și mărturisesc că este un factor generator de stres când se actualizează ideea că la anumite prelegeri mai pot asista și alte persoane. Nu este vorba de a nu accepta caracterul public al expunerilor, și într-o sală de curs până la urmă pot participa persoane din afara grupei, dar ideea în sine sporește atenția acordată argumentelor cu o adresabilitate evidentă și pentru non-specialiști. Aplicarea acestor ghiduri de interviu s-a dovedit un bun prilej pentru a verifica această supoziție și în mod mai mult sau mai puțin surprinzător, „temerile” personale s-au adeverit pe deplin:

I7. S-a întâmplat ca în afară de dvs. să mai **asiste și alte persoane** la cursuri/seminare on-line? Cum au reacționat acestea? Vă rugăm detaliați...

Tot timpul se întâmpla să asiste câte o persoană din familie la curs/seminar. Au fost curioși la început apoi au pus întrebări despre profesor sau despre colegi și au început să-i cunoască. O întâmplare drăguță ce a avut loc la un curs a fost următoarea: eu eram la cursul respectiv, foarte atentă să nu pierd nicio informație, cu căștile on și atunci a venit cumnata mea și îmi arătase că o să am o nepoțică. Eram puțin pierdută pentru că nu știam cum să reacționez, se blocase și imaginea mea în meet, dar m-am bucurat foarte mult. Probabil că imaginea mea blocată era foarte amuzantă atunci. O altă ființă ce a mai participat la cursurile online, a fost cățelul meu. (Roxana, RU3)

În decursul acestor luni, bineînțeles, că au fost situații în care au avut ocazia și alte persoane să asiste la orele mele online. Cea mai memorabilă întâmplare a fost în cadrul unui seminar, unde mi-am prezentat propriul proiect de lecție, îmbrăcată la patru ace și cu camera conectată. Deși nu ne puteam vedea față în față, am încercat să transmit colegilor aceeași atitudine prezentabilă și călduroasă pe care aș avea-o în realitate. Astfel, părinții mei, care au fost martori, au rămas plăcuți-surprinși de ce au văzut și auzit, înțelegând și mai mult, din acel moment, cât este de dificil să vorbești în

fața unui ecran zi de zi și ce provocare au toți educabilii din perioada actuală. Această situație le-a lărgit și mai mult viziunea referitor la învățământul online, susținându-mă emoțional și moral ori de câte ori le relatam situația școlară și dificultatea programului care ne impune să petrecem ore în șir la calculator. (Mihaela, RU2)

Locuiesc împreună cu prietenul meu. A reușit în acest an să îmi cunoască toți colegii, profesorii, inclusiv materiile de la facultate. Fiind școala on-line, poți fi oriunde, corect? Așa că, am fost acasă la bunici și am pornit cursul. Pentru mine, totul „normal” până aici, însă bunica a rămas plăcut surprinsă și îmi spune chiar și astăzi, că a fost mândră să-l audă pe unul dintre profesorii mei afirmând, în urma unei intervenții în timpul discuției, că sunt o elevă modestă și părerea lui despre mine este una foarte bună. (Beatrice, RU3)

Da, au mai asistat și alți colegi, așa cum am descris și mai sus situația. (Matteo, Drept 2)

Sure. Mama mea e foarte curioasă de cursurile mele și uneori mai asistă din fotoliu la anumite discuții, dar și din camera alăturată atunci când nu o las să mi se alăture de aproape. Am avut și cursurile asistate de prietenele mamei, de prietenul meu, lucru care evident îmi distrăgea atenția, deoarece nu erau interesați neapărat de subiectul cursului, ci de lucruri care-i frământau pe moment, precum lista de cumpărături sau ce pregătim la cină ... aspectele care mă deconectau de la curs și nu eram 100% atentă. (Iuliana, Socio3)

Da, au participat și membrii din familia mea dar și alte persoane (de pe Vaporeto, vecine etc.) care au asistat la cursuri/seminare on-line. Și eu am asistat frugal la asemenea momente în timp ce mă îndreptam spre supermarket-urile de unde îmi procuram cele necesare traiului obișnuit. Toți am respectat momentele de studiu, am exprimat când a fost cazul răspunsurile oral în cercul nostru restrâns de auditoriu, am avut schimb de opinii, ne-am amuzat uneori de studenții care făceau, uneori, mici gafe on-line... (Valentina, Socio3)

Având o soră care este de asemenea la facultate, dacă nu avea vreun curs în intervalul respectiv, se mai întâmpla să asiste vrând-nevrând la cursurile mele, fiind de altfel interesată de felul în care îmi desfășor eu orele on-line. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Situația face ca după o perioadă de cursuri online cu întreruperi și chinuieli, m-am învățat minte și mi-am rezervat o cameră a mea unde să pot sta liniștită și cel mai important, singură. De curând a fost în vizită bunicul soțului meu. Bunicul are 85 de ani și a fost profesor de matematică la școala generală. M-a tot întrebat el: „Da cum faci tu școala asta online? Apare profesorul acolo pe ecran și îl auzi? Cum scrii la tablă?”. Am încercat să-i explic că da, avem un program pe care îl folosim și astfel putem să îl vedem și să îl auzim pe profesor, pe colegi și chiar să vorbim. S-a uitat la mine cu mirare, dar puțin confuz, așa că l-am invitat la un curs online. I-am explicat că PPT-ul este lecția, un fel de tablă. I-am arătat și profesorul și i-am explicat că fiecare căsuță/iconiță reprezintă un student. A stat cuminte și tăcut

în spatele meu și a ascultat și s-a uitat fascinat, zic eu...până a spus: „Da cam vorbește singură profesoara asta, nu prea știe nimeni”. Mna...ce să-i mai zic. Concluzia e că nu a fost dat pe spate de învățământul online și chiar a adăugat că matematica nu se poate face așa. O avea si el dreptatea lui... (Adina, RU3)

Foarte rar se întâmplă să îmi las cursurile pe difuzor, fie că sunt acasă la părinții mei sau la Timișoara. De obicei port căști și încerc să fiu atentă la curs, dar mai sunt momente în care pur și simplu îmi las telefonul/laptopul pe speaker și fac altceva (încă ascultând, desigur). Părinții mei de obicei pleacă dacă văd că ascult un curs, dar la Timișoara, locuind împreună cu prietenul meu, se întâmplă să mai audă conținuturi. De obicei ignoră și el, dar câteodată mai face comentarii de genul „ce subiect interesant” sau „ce plictisitor”. Bine, mai mult a doua variantă, el fiind în domeniul de IT nu e prea interesant de ce studiez eu. (Maria Isabella, Socio3)

O dată doi veri de ai mei au asistat la un curs, pentru că așa a fost să se întâmple și s-au amuzat doar de intonația profesorului, de modul în care vorbea, dar li s-au părut interesante toate informațiile și ar mai fi vrut să participe, dar le-am oferit de citit doar notițele, de care s-au bucurat. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Da, s-a întâmplat ca de multe ori să mai asiste mama mea sau chiar fiica mea la anumite seminare sau cursuri. Mamei i s-au părut interesante și chiar a spus că acum suntem foarte favorizați față de timpurile în care ei făceau facultatea, iar

fiica mea se distra teribil de tare când vedea anumiți colegi care erau foarte amuzanți și făceau fel și fel de glumițe pentru a ieși în evidență. Au fost momente în care intram chiar și de la lucru la cursuri și seminare, deci mai asistau și colegi de ai mei de lucru, sau chiar superiori, care se mai întâmpla să și cunoască cadrele didactice de la cursurile respective și să fie amuzați de modul lor de predare. (Andreea Cristina RU3)

În toată această perioadă cu școala on-line, au mai fost anumite momente în care au participat și alte persoane, în afară de mine. De exemplu, într-o zi eram cu prietena mea și urma să am ora de sport. M-am pregătit de sport și am încurajat-o și pe ea să participe cu mine, decât să se uite la mine. Acceptând propunerea mea, a ajuns să participe la ora de sport împreună cu mine. A fost un moment distractiv pentru ea și i-a plăcut foarte mult, motivând-o să înceapă să facă mișcare zilnic. O altă situație, în care nu am fost singura care a participat, este când mă aflam la lucru. Am intrat la curs, iar între timp a venit managerul meu prin bucătărie (unde eram eu), când a auzit puțin din curs a devenit foarte curios de ceea ce se vorbea, la un moment dat chiar sugerându-mi anumite răspunsuri la întrebările doamnei profesor. (Denisa Andreea, RU3)

Numai mama, în rarele momente când intra în camera mea, pentru o scurtă durată, din varii motive, atunci când profesorii își desfășurau lecțiile sau chiar când dădeam teste. Cu toate acestea, a existat până acum o excepție: atunci când a participat pentru aproximativ 10 minute la cursul X. Țin minte că îmi cosea pătura și se minuna uneori de ce spunea doamna profesoară. Încă îmi amintesc vivid

momentele în care dădea dezaprobator din cap sau fața cu care se uita la mine (o combinație între „Asta face stand-up comedy?” și „Pe asta se duc banii pe care îi dau pentru educația ta?”), atunci când auzea un comentariu... să zicem „ciudățel”. (Olaf, RU2)

S-a întâmplat să asiste alte persoane, dar să și asist și eu la alte cursuri/seminare on-line ale prietenilor mei. Având în vedere că eu studiez limba italiană și la cursuri se vorbește doar în această limbă, au fost foarte captivați de conversație, deși probabil nu au înțeles prea multe. Eu am asistat la cursuri de la o facultate de informatică și mi-a plăcut foarte mult să văd cum lucrează ei in programele ce aparțin de informatică. (Roberta, Engleza 3)

Fiind acasă, mama și sora mea mai asistau uneori fără să vrea la cursurile și seminarele la care participam iar reacția lor a fost ”Wow, horror. De ce nu vorbește nimeni?” E un lucru de care mulți profesori s-au plâns dar nu fără un motiv bine întemeiat, trebuie să recunosc. Și într-adevăr este horror, atât pentru profesori cât și pentru cei introvertiți care acum sunt mult mai expuși ☺). (Renata Georgiana, RU3)

În tot această perioadă a fost greu cu cursurile online, făceam efectiv şi orele de sport tot online cu camerele pornite. Da, s-a întâmplat de câteva ori să asiste la cursurile mele atât soţul meu cât şi fiica mea în vârstă de 14 ani. Impresia soţului referitor la ce a urmărit, a fost una pozitivă, şi chiar a dorit să îi spun mai multe despre anumite tehnici de activare a grupurilor, din sfera resurselor umane, el având studii superioare în domeniul informaticii. Fiica mea a fost

captată de cursurile din sfera managementului resurselor umane, disciplina transversală. Uneori mergeam în bucătărie şi în timp ce îi pregăteam masa participam efectiv şi la curs sau seminar, anul trecut fiind unul foarte solicitant pentru familia noastră pentru că şi fiica noastră avea examenul pentru admiterea în liceu. (Adriana, RU3)

După cum spusesem mai sus, boacăna mea a fost auzită nu doar de mine, dar și de domnul profesor și soția dânsului, care împreună râdeau în hohote. (Roxana Laura, Drept 2)

La un moment dat am observat o femeie pe Meet pe care nu am mai văzut-o niciodată şi ne scriam unul altuia despre ea; abia după ore bune am realizat că de fapt era colega noastră. (Maria, RU2)

La cursurile și seminarele mele on-line au asistat bunicii când am fost acasă, mi-au spus ca sună foarte frumos limba română vorbită fluent, și prietenul meu care asistă la ele 50% și care a fost motivat să facă și el o facultate, văzând cât de înțelegători și perseverenți sunt profesorii. (Mădălina, RU2)

Aproape la toate cursurile a asistat și prietena mea, de când a început pandemia. Ei i s-au părut interesante topicurile discutate, chiar unele răspunsuri oferite de mine erau de fapt ale ei. În aceeași măsură, am asistat și eu la cursurile ei, putem spune amândoi că am făcut 3 ani de învățământ, într-un an și jumătate. (Denis, RU3)

Da, s-a întâmplat să asiste membrii familiei la cursuri. Pe mine mă amuza faptul că deși aveam camera și microfonul oprite ei tot în șoaptă vorbeau sau făceau tot felul de semne să comunice cu mine. Erau foarte atenți la cursuri și zâmbeau, îmi puneau tot felul de întrebări de parcă trăiau și ei ”viața de student” împreună cu mine. A fost o experiență foarte frumoasă pe care am ”savurat-o din plin”. (Claudia, RU3)

Da, partenerul meu. Sunt momente în care ascult ceva părere cu care nu sunt de acord, sau o băgare în seamă a colegilor și uneori le aude și el. A avut câteva momente în care dezbătea și el subiectul și părea indignat de ceva părere anume, lucru care era foarte amuzant, în contextul în care eu eram deja resemnată asupra situației. Au mai fost și alte cazuri în care trece pe lângă biroul meu și mai auzea informații de la cursuri, respectiv seminare, care erau interesante, lucru care îl uimea că avem dezbateri pe acel subiect. (Lorena, RU3)

Cred că doar o dată; venise cea mai bună prietenă la mine într-o dimineață, când mai aveam puțintel până la finalul unui curs. A trecut dansând prin spatele meu, auzind un "bă, vezi că am camera pornită" de la mine, după. În rest, membrii familiei îmi acordă intimitate atunci când sunt la cursuri. (Diana, Arte3)

Învățământul online este mai greu decât pare având în vedere contextul în care se desfășoară. Fiecare participant se află acasă, la serviciu sau chiar la volan, iar nivelul de

concentrare scade mai ales când se întâmplă lucruri în fundal sau când există și alte persoane care asistă fără să vrea la ceea ce se discută. Elementele perturbatoare sunt inevitabile, însă de obicei utilizez căștile pentru a nu deranja persoanele de lângă mine sau pentru a nu mă lăsa eu distras. (Lucian, MRUAO2)

Da, a început colegul de cameră să râdă când am înjurat o profesoară și unele studente (aveam sonorul pe căști și microfonul pe mute) și pe moment mi s-a părut o ideea bună să pun ora pe difuzor. După două minute, colegul a început să imite profesoara (identic cu imitatul din copilărie, când voiai să enervezi pe cineva, la fel de tachinant), așa că am pus căștile la loc, nu voiam să fiu dublu nervos. (Paul, Socio3)

8. Metode de copiat la examene

Acest capitol este dedicat exclusiv cadrelor didactice! Dacă nu aparțineți acestei categorii profesionale vă rugăm să treceți mai departe... 😊

Studenția on-line a însemnat evident și examene on-line. Partea de predare și de formare de competențe de pe parcursul semestrului, desfășurată în mod sincron și/sau asincron ajunge inevitabil la final, când, după 14 săptămâni de școala on-line începe sesiunea. Desfășurarea examenelor on-line a fost peste tot pe glob o provocare, cel puțin din perspectiva controlului redus asupra modalităților de fraudare. De la încercarea de a impune examinarea în prezența a trei camere web concomitente până la desfășurarea probelor scrise cu microfoanele pornite, de la teste grile on-line pe diverse platforme până la rezolvarea de probleme, toate modalitățile de evaluare încercate în perioada pandemiei s-au dovedit ne-infailibile. În timp, curricula disciplinelor s-a reconfigurat incluzând evaluări pe parcurs, abilitățile cadrelor didactice pentru gestionarea evaluării online a crescut dar, inevitabil, la fel și versatilitatea studenților de a eluda rigorile examinării convenționale.

Personal, am încercat aproape toate modalitățile de evaluare: teste grile, examene orale, examen scris pe hârtie în fața camerelor pornite (cu fotografierea lucrării și încărcarea la final), portofoliu și probe practice. În absența unei adaptări riguroase a fișei discipline pentru această formă de activitate didactică on-line, cele mai „ne-copiabile" examene rămân cele sub formă de test grilă, cu mai multe variante în paralel (pentru a nu avea întregul grup aceleași întrebări), cu randomizarea întrebărilor și răspunsurilor, și cu o limitare drastică a timpului (30 secunde / întrebare). Evident că nu este o formă de evaluare perfectă, dar mediana notelor de la aceste evaluări a fost mai scăzută decât cele de dinainte de pandemie, deci metodele de copiat nu au prea funcționat.

I8. Ce modalități noi de **copiat la examenele** on-line cunoașteți? Vă rugăm detaliați (răspunsurile la această întrebare se pot anonimiza dacă doriți, vă rugăm însă să precizați acest lucru).

O modalitate ar fi putut fi metoda CRTL+F pentru a căuta în document însă nu pentru persoanele cărora le merge greu laptop-ul. Să nu încercați că se blochează și pierdeți timp!! 😊

CTRL+F. Adevărul este că accesarea simultan a acestor două butoane ale tastaturii a salvat mulți studenți de la restanță în acest an. 😉 *Tot ce trebuie să faci este să deschizi cursurile cu doua zile înanite de examen, citești cât de mult poți până în seara dianintea examenului, iar apoi realizezi ca nu mai ai nici o șansă și spui: „Fie ce-o fi, CTRL+F". Cam așa a apărut o nouă modalitate, utilă și eficientă, de copiat la examene.*

Deși poate n-ar trebui, dar recunosc că am recurs la unele tertipuri de fraudare, dar într-o măsură destul de mică, fiindu-mi teamă să nu fiu prinsă, fiindcă aveam camera pornită în timpul examenului și nu sunt o bună actriță ... o modalitate nouă e reprezentată de accesarea unei pagini de One Note sau Word în care-mi scriu informația și cu un CTRL+F găsești rapid ce-ți trebuie sau crearea unor grupuri mici de messenger în care ceri părerea celorlalți colegi . Copiuțele clasice și-au pierdut farmecul, scrisul pe hârtie a răspunsurilor a fost înlocuit de tastarea acestora într-un document word sau puse într-un jamboard.

Nu am auzit de modalități noi, în cazul nostru au fost examene grilă sau scrise. Clasicul control+F ca să dai un search rapid după cuvântul cheie prin materialele primite, poate o foaie pe peretele din spatele laptopului pentru cei care au fost nevoiți să dea share ecranului. Maxim cineva în cameră cu tine care să îți citească din carte, sau plăteai pe cineva să îți facă examenul de la el de acasă și tu încărcai word-ul primit. În rest, chiar nimic, totuși am dat de un video random pe tik tok, unde un copilaș intra cu tasta F12 în codul paginii web (unde susținea un examen grilă) și vedea varianta de răspuns pe care primeai punct, deci varianta corectă.

Din ce am auzit, ctrl+F în documentul aferent cursului. Aici ai o problemă mai mare dacă nu ți se oferă un curs stabil sau vreun suport de curs. Nici nu m-am interesat foarte tare, dar cred că să ai și niște taburi deschise în plus pe paginile de internet.

Snitches get stitches! Deci e de la sine înțeles că am nevoie de protecție dacă vă spun ce metode de copiat cunosc, dar EVIDENT, nu folosesc. Să începem:

-varianta open book/word document/PPT, deși testul nu este unul open book

-varianta sună/scrie-i unui prieten...sau la tot anul

-varianta ecranului share-uit

-varianta post-it

Una dintre cele mai populare modalități de copiat este o persoană de ajutor în camera unde stai. În așa mod, studenții își satisfac nevoia de a simți pe cineva alături, cineva pe care l-ar putea întreba, cineva de ajutor. Examenele bazate pe noțiuni teoretice ar putea fi, după părerea mea, cele mai „predispuse" la așa modalitate de copiat, deoarece presupun cunoștințe exacte despre un anumit subiect și nu necesită o eventuală rezolvare sau calcule matematice. Cu toate acestea, am avut ocazia să asist la o astfel de tentativă, care a eșuat spre finalul examenului din motiv că profesorul a observat privirea studentului într-o altă direcție, inclusiv faptul că acesta vorbea în fața camerei, ceea ce părea desigur, dubios. Personal, nu am încercat niciodată această metodă, deoarece nu am avut la cine apela să îmi fie de ajutor în intervalul de timp al examenelor. Cert este faptul, că am convingerea, că nu e pentru mine, atâta timp cât prefer să am toată atenția centrată pe examen și să îmi valorific propriile cunoștințe pentru care muncesc în decursul anului de studiu.

În mediul online copiatul la examene este mult mai ușor. E foarte ușor să ai două tab-uri deschise concomitent, unul cu examenul și unul cu teoria. Sau la un examen oral să citești din ppt-uri. În plus, comunicarea cu colegii pentru răspunsuri e mult mai ușoară, până la urmă te uiți la un ecran, iar profesorul nu are cum să-și dea seama. Până nu o să fie înregistrat și ecranul sau ieșirile din fila cu examenul, copiatul o să fie o problemă. Alte metode pe care le știu ar fi.. telefonul în dreptul ecranului, cineva în spatele laptopului să îți spună răspunsurile (în majoritatea cazurilor nu se cere microfonul deschis), trimiterea subiectelor cuiva ca să le

rezolve; sau, o metodă foarte populară pe net, netestată de mine, în google forms poți afla răspunsurile corecte verificând codul (proprieties) site-ului.

Of...okay. Nu este o metodă neapărat nouă, e doar ceva adaptat acestui context. Clasica fițuică dar de data asta lipită pe peretele din spatele laptopului. Se pot folosi foi întregi sau sticky notes, depinde cât ai nevoie să copiezi, lipite pe perete sau chiar pe ecranul laptopului, foarte aproape de cameră încât să pară că privim la ecran și nu în altă parte. Recunosc că m-am văzut nevoită să apelez la această metodă pentru un examen pentru care nu m-am pregătit suficient de mult și aveam foarte mari emoții. E urât, știu.

Clasicele notițe nu vor lipsi niciodată, așa că acestea cu siguranță, sunt lipite pe peretele sau pe ecranul laptopului în așa fel încât să nu se observe că ochii urmăresc câteva rânduri însăilate pe o fițuică.

Cred că cea mai întâlnită metodă este plasarea foilor pe o parte a laptop-ului, pe pereți, pe ecranul de la laptop sau oriunde se poate agăța o foaie cu cele necesare pentru examen. Dacă este un examen unde nu trebuia să avem microfonul pornit, cel mai probabil lângă fiecare student era un mic ajutor, prietena, prietenul, etc. Deschiderea de ferestre multiple, aici mă regăsesc, s-a întâmplat să am și 5 tab-uri împărțite pe tot ecranul, culmea, nu mi-au fost atât de ajutor pe cât credeam.

Studenții sunt foarte ingenioși când vor să își facă viața mai ușoară, iar lipsa fizică a unui supraveghetor în momentul examinării îi ajută negreșit. Este foarte cunoscută practica de a fi conectat pe două dispozitive simultan, căutând răspunsurile pe internet ori citindu-le din suportul de curs în timp real, când metoda de evaluare le permite acest lucru. O altă practică întâlnită în rândul studenților este aceea de a discuta cerințele de la examen cu colegii în chat-uri sau grupuri deja create pe rețelele de socializare, când subiectele sunt comune, și nu implică un aport personal (subiectiv) însemnat.

Noi modalități de copiat la examenele on-line cred că nu cunosc, dar cu siguranță cele clasice le știu pe care toți studenții le folosesc. Câteva dintre ele ar fi:

- deschiderea materialului în timpul examenului;

- comunicarea între studenți și rezolvarea grilelor/problemelor împreună;

- pozele cu telefonul și copiat de pe acesta;

- ajutorul din partea unei persoane atât telefonic cât si face to face;

- diverse bilețele lipite pe perete/laptop/birou.

Nu cred că știu modalități necunoscute de copiat la examene. Toate se cunoscut: faptul că studenții se ajută pe grup sau au materialele din care copiază pe laptop. În cel mai rău caz, încearcă să caute răspunsurile online. Dacă există alte metode, nu sunt conștient de ele.

Nu cred că sunt modalități noi de copiat la examenele on-line, în fond au rămas aceleași, utilizarea telefonului, foi care să conţină posibile răspunsuri etc. Cred că noutatea constă în faptul că avem materialele mai la îndemână.

Suntem experți la copiat, și inventivi, știm cu toții asta:

- *Împărțim ecranul în două sau mai avem un device cu teoria sau rezolvarea examenelor.*
- *Call/chat cu colegii pentru răspunsuri la examene*
- *Nu purtăm ochelari la examene fiindcă se vede reflecția ecranului și se poate vedea cum copiezi*
- *Dacă e multă materie și mult de învățat, sunăm un prieten, adică avem un ajutor, o a doua persoana lângă noi care ne poate spune răspunsurile.*
- *Chiar dacă e obligatoriu să ai microfonul deschis, cu niște căști ieftine, poți închide microfonul strict din căști, fără să apară și pe platformă.*

Succes la a ne împiedica să copiem, mai ales în mediul online!

Am auzit foarte multe variante sau am văzut multe videoclipurile cu cele mai "eficiente" modalități, dar în afară de a avea materialele deschise in paralel cu examenul sau de a avea scrise lucruri in word, nu mi-au rămas in minte altele.

Cum era vorba aia "un bun magician nu-și dezvăluie niciodată secretele"...? :)

În cadrul facultății noastre, e foarte greu să se fraudeze un examen deoarece majoritatea examenelor de tip grilă sunt bazate pe doctrină și pe cărțile de curs, ci nu pe coduri și articole din coduri sau alte acte normative. Ei bine, unele grile au putut fi fraudate tocmai pentru că erau date de pe cod (codul civil sau codul penal depinde de materie), iar astfel era simplu să se deschidă o fereastră și să se caute răspunsul corect chiar pe cod. Altă modalitate ar fi, din câte mi-au povestit alți colegi, acea cu căștile în urechi în timpul examenului oral. Căștile sunt introduse în telefon, iar o altă persoană care aude ce se vorbește îi șoptește persoanei care este ascultată răspunsurile corecte. Eu nu am încercat să fraudez examenele și nu susțin aceste metode, dar, dacă sunt persoane care au făcut acest lucru, consider că rezultatele se vor vedea în viitor.

Nu se poate copia eficient deoarece timpul de redactare al răspunsurilor este mic,calculat doar pentru momentul de reflecție și redactare și ,,a căuta,,răspunsul în diverse surse însemnă să cunoști deja bine materia...deci NU SE MERITĂ!

Modele noi de copiat nu pot spune că știu, cred că doar cel uzual și vechi, cum ar fi cel cu ,, copy – paste”. În general prefer să nu copiez, ci doar să explic cu cuvintele mele ceea ce am înțeles, chiar dacă de cele mai multe ori spun numai prostii, sau înțeleg total greșit. Încerc să îmi asum de fiecare dată ceea ce scriu sau spun, chiar dacă asta înseamnă de cele mai multe ori note mici. Recunosc că am avut și experiența aceasta cu copiatul, dar de fiecare dată s-a sfârșit tragic. Deci mai bine un 5 curat, decât 1 sau 2 pentru copiat, sau chiar examene picate.

Cu toată sinceritatea, eu una, nu am adoptat ”o nouă metodă”, deoarece eu nu sunt adepta copiatului. Nu mă simțeam bine să știu că o să copiez, deoarece ”a copia” cumva are sensul de ”a fura”. Știu, nu aș fi furat vreun lucru, dar nota pe care aș fi primit-o în urma copiatului, ar fi fost o notă furată. La urma urmei, pentru mine învăț, astfel, copiind nu m-ar ajuta să rețin informații, ulterior folositoare pentru mine. Ce pot să spun, este din ce am văzut la una dintre prietenele mele la câteva dintre examenele ei. Fiind la ea, am văzut metoda ei de copiat.(Nu m-aș fi gândit vreodată că se poate așa de simplu de găsit exact ceea ce avea nevoie) Și-a pus toate cursurile într-un word, iar în timpul examenului (fiind grilă), din aplicația Word, dădea pe ”search” și efectiv scria cuvântul cheie din întrebare, iar după aceea îi apărea și astfel găsea răspunsul corect. Pe lângă acest Word, avea și mai multe foi în jurul laptop-ului. Ei bine, ca o concluzie după această sesiune, mi-a spus că regretă că nu a învățat, deoarece ea nu a rămas aproape cu nimic după un semestru de cursuri și seminare.

Legat de examenele pe care le-am susţinut online, nu am copiat şi nici nu am pregătit material cumva structurat pentru a fi accesat în timpul examenului. Unele examene s-au dat oral, altele au fost scris dar prea puțină parte teoretică de redat, mai mult trebuia să exemplifici partea teoretică, ceea ce solicita cunoștințele acumulate.

Nu cred că suntem încă pregătiţi pentru noi modalităţi de copiat la examene, cert este că totul a rămas la fel ca în gimnaziu doar că acum căutăm totul pe TPU şi ne asigurăm că totul e corect pe Messenger.

Am fost elevul căruia mereu i-a fost frică să copieze, chiar dacă au fost ocazii să iau nota 10 și chiar dacă materialele au fost chiar lângă mine, nu am avut curaj. La fel a fost și la examenele online, am mers pe ideea că este mai bine să iau un 7 dar să știu că este al meu și este meritul meu.

9. Stiluri de viață

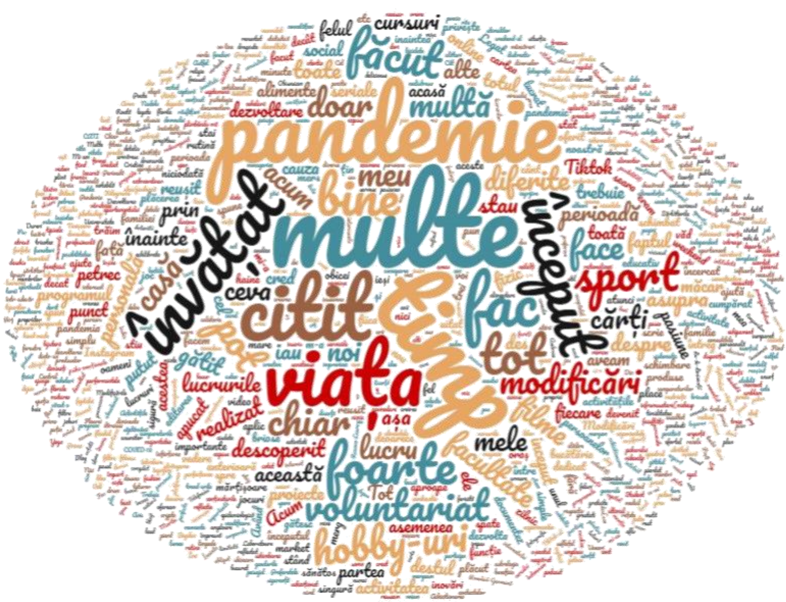
Pandemia de Covid19 a venit cu un ansamblu de măsuri sanitare adoptate pentru limitarea răspândirii virusului SARS-Cov2, de la distanțarea socială, evitarea aglomerărilor și purtarea măștii în spații închise până la suspendarea activităților ne-esențiale și izolarea generală în starea de urgență decretată la nivel național. Deși acestea au urmat evoluția sinusoidală a contaminărilor, cu urcușuri și coborâșuri, per ansamblu au durat prea mult pentru a nu produce schimbări majore în programul zilnic pentru forte mulți dintre noi. Dacă inițial suspendarea cursurilor în preuniversitar, la început doar pentru 10 zile a părut mai degrabă o mică vacanță, treptat s-a dovedit că de fapt suntem nevoiți să ne reconfigurăm stilul de viață. Iar în sistemul de învățământ superior, această reconfigurare a vizat în egală măsură și studenții, și cadrele didactice pe parcursul școlii on-line.

Principala variabilă a acestui proces este reprezentată evident de timpul liber disponibil. Cel puțin deplasarea spre și de la școală a fost suspendată pentru o perioadă de 18 luni, dacă estimăm absolut arbitrar o oră pe zi câștigată doar de la aceste drumuri în aproape trei semestre de învățământ on-line se adună 210 ore, adică aproape 9 zile (fără a lua în

calcul și sesiunile sau alte drumuri). Desigur, 9 zile dintr-un total de aproximativ 500 poate părea nesemnificativ, dar sunt realmente zile libere rezultate din simpla renunțarea la drumul spre facultate. La acestea se adaugă celelalte ritualuri zilnice, pregătirea și servirea mesei, plimbări, vizite precum și multitudinea de evenimente la care participă în mod obișnuit studenții – petreceri, cluburi, spectacole, concerte -, aproape toate suspendate în acest interval. Una peste alta, din să zicem 18 ore de activitate pe parcursul unei zile, în perioada stării de urgență în afară de activitatea didactică nu se prea mai realiza nimic altceva. Studenții care au avut și un loc de muncă în această perioadă nu și-au schimbat foarte mult din rutina zilnica, resimțind mai degrabă ca un beneficiu școala on-line (așa cum se poate constata din frecventarea și promovabilitatea programelor de masterat). Altfel, dacă un student care nu lucrează avea într-o zi, să zicem 6 ore de activități didactice, rămânea cu 12 ore aproape integral la dispoziția sa. Iar această temă a „excesului de timp liber” a apărut în majoritatea interviurilor aplicate în acest demers.

Cumva surprinzător, față de studiul realizat la începutul pandemiei, după 2 luni de stare de urgență în interviurile de față sunt precizate mai multe modalități de folosire ca atare a acestui excedent de timp personal, fapt cât se poate de îmbucurător. Au fost inițiate diverse activități de dezvoltare

personală, activități sportive, activități profesionale, au fost încercate diverse hobbyuri și alte proiecte similare menite să umple și să echilibreze programul unei zile. Oricât de apăsătoare și de stresantă a fost prima parte a acestei crize (martie-mai 2020), respondenții la interviu (și cu siguranță nu doar ei) au găsit modalități de contrabalansare a noului stil de viață, astfel încât să își păstreze o sănătate fizică și psihică riguroase și, foarte important, să își asigure și o dezvoltare profesională optimă. Cât de eficiente au fost toate aceste activități și cum va arăta generația aceasta de studenți peste 10 sau 20 de ani rămâne de constatat la momentul respectiv.

I9. Legat de programul de viață, care au fost cele mai importante **modificări și/sau inovări** pe care le-ați făcut în pandemie față de perioada anterioară (activități domestice, dezvoltare personală, hobby-uri, voluntariat etc.)?

Legat de programul de viață, aș putea spune că am devenit mult mai activă din punct de vedere fizic. Fac mai mult sport, citesc mai mult, am văzut foarte multe seriale și filme pe care voiam să le văd de foarte mult timp dar nu avea niciodată destul și am început să-mi dezvolt o latură de care nu știam că sunt atrasă și anume fashion. (Roxana, RU3)

Pandemia nu mi-a schimbat viața radical, însă mi-a oferit mai mult timp liber, din simplu motiv, pentru că toate activitățile au trecut în mediul online. Astfel, o schimbare pozitivă a fost îmbunătățirea regimului alimentar. Având posibilitatea să stau acasă și să particip la cursurile de la facultate prin intermediul internetului, dis-de-dimineață pot să îmi pregătesc un mic dejun consistent și sănătos, pe care îl servesc, nefiind limitată de timp. La fel se întâmplă și cu celelalte mese, pe care le iau la timpul potrivit, în fiecare zi. Prin urmare, acum mă simt mai bine și, sunt sigură, că nu produc nici o suferință organismului meu din cauza produselor semipreparate sau ritmului alert de alimentare, așa cum a fost acum un an. (Mihaela, RU2)

Cum am menționat și în rândurile de mai sus, am început o nouă etapă a vieții, am început croirea unui drum în viața profesională. Programul de viață s-a modificat, acum reușind cu succes să mă împart între job si facultate, datorită faptului că nu trebuie să străbat un oraș întreg pentru a ajunge la acestea. Tot în acest an am simțit, mai mult ca niciodată, nevoia de a face mișcare, așă că, nu am ezitat să încep cursuri de fitness. Mă ajută să îmi mențin sănătatea fizică, dar si pe cea mentală. (Beatrice, RU3)

Pe întreaga perioadă a stării de urgență am făcut voluntariat și le-am dus alimente persoanelor nevoiașe ori persoanelor vârstnice care nu aveau pe nimeni. Am făcut public un anunț în care îmi oferam serviciile și îi îndemnam și pe ceilalți concetățeni să ajute, în funcție de posibilități, ori cu strângerea de fonduri ori cu donarea de alimente. (mai multe detalii despre activitatea mea de voluntariat se pot găsi la pag. 28 din cartea domnului Bogdan Nadolu intitulată ,,Student în timp de pandemie”). De asemenea, am învățat să cânt la chitară, am repetat flautul, am învățat să cânt la caval și la pian. Trebuie să vedem partea plină a paharului în foarte multe situații ca să putem ieși nesifonați din ele. (Matteo, Drept 2)

Prima modificare notabilă ar fi purtarea unor ochelari, ca și cadou din partea pandemiei, pe lângă tipicele dureri de cap și de spate. Ca și lucru pozitiv ar fi faptul că mi-am descoperit plăcerea de a petrece timp singură, citind o carte sau vizionând un film, sau pur și simplu plimbându-mă în oraș. Dezvoltarea personală a fost și ea importantă în acest an pandemic, deoarece mi-am achiziționat cărți în acest sens și am reflectat asupra anumitor aspecte nu tocmai ok din viața

mea. Ca și hobby-uri, mi-am descoperit plăcerea de a desena sau a picta diferite peisaje, dar nu m-am ocupat în detaliu de acesta, a fost doar o activitate la începutul pandemiei, pe care o mai fac din când în când. Activitățile domestice s-au "înmulțit", deoarece mi-am format o ușoară obsesie pentru curățenie, pentru așezatul lucrurilor imediat după ce cineva le mută, un lucru deloc plăcut 😊) (Iuliana, Socio3)

Modificări și/sau inovări pe care le-am făcut în pandemie față de perioada anterioară sunt:

Perioadă de somn mai mare
Mai mult timp relaționării și ajutorării membrilor familiei
Mult mai multe activități on-line
Dureri mai multe de: ochi, de spate
Kilograme corporale în plus (Valentina, Socio3)

M-am axat mai mult pe hobby-urile mele având mai mult timp de a le dezvolta. Ca şi majoritatea, cred ca gătitul e cotat ca fiind cea mai dezvoltată activitate în această perioadă, încercând lucruri noi sau învățând pentru prima oară un anumit lucru. De asemenea, am mai mult timp pentru citit, şi pentru a dezvolta performantele în ceea ce priveşte pianul. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Am realizat recent că nu am mai cumpărat produse de înfrumusețare (make-up). Din moment ce nu mă mai machiez de mai bine de 1 an, atenția mea s-a focusat pe produse de îngrijire și am o întreagă rutină atât dimineața cât și seara, pe care nu aș fi avut niciodată timp să o aplic

înaintea pandemiei. Am renunțat complet și la achiziționarea de haine. Nici nu mai știu cum este să porți blugi. Am început să gătesc mai mult decât înainte și chiar am făcut o pasiune pentru brioșe. Preferatele mele sunt brioșele de morcov (le recomand). 😂 Pentru că am făcut o pasiune pentru brioșe și efortul fizic depus într-o zi este aproape egal cu 0 m-am apucat și de exerciții fizice. Am o bancă pentru fitness, greutăți, gantere și tot ce înseamnă echipament sport. Nu le folosesc chiar atât de des cum mi-aș dori, dar e mai bine decât nimic. Tot în această călătorie spre o viață mai sănătoasă în interiorul apartamentului am reușit să mă las de fumat. Cred că m-a ajutat foarte mult faptul că nu am fost expusă constant contextelor sociale și nu m-am întâlnit cu alți fumători. Achiziționarea cumpărăturilor în familie nu se mai face haotic. Obișnuiam să mergem zilnic la magazin pentru câte ceva. Acum totul este mai sistematic. Avem o listă cuprinzătoare de alimente și cumpărăturile se fac o singură dată pe săptămână pentru a evita drumurile inutile la market. (Adina, RU3)

Cred că în timpul pandemiei mi-au găsit cele mai multe hobby-uri sau le-am aprofundat pe cele pe care le aveam inițial. M-am jucat mai multe jocuri video și pentru mai mult timp; am desenat mai mult; am făcut sport și am mers cu bicicleta în mod regulat; am învățat despre crypto market și am început să investesc în monede virtuale; m-am uitat la mai multe seriale și filme; am gătit și am învățat să gătesc mai multe feluri de mâncare; mi-am creat o rutină de skincare complexă (în ideea că trebuie să stai 20/30 de minute în baie doar pentru asta); mi-am dezvoltat o mini pasiune pentru astrologie și tot ce înseamnă partea spirituală a lumii (independent de religie), chiar mi-am

cumpărat cărți de tarot pentru a învăța să le citesc. Un alt hobby de care nu sunt neapărat încântată, I have mixed feelings about it, este că mi-am descărcat aplicația Tiktok pe care am pierdut multă vreme. Totuși, Tiktok-ul nu este atât de rău pe cât se spune, există mult conținut educativ, trebuie doar să ți-l recomande. Este interesant de privit și din punct de vedere sociologic, am învățat multe de pe Tiktok, atât din conținuturile care-mi sunt expuse, cât și din analiza tipurilor de oameni care stau/postează aici, dar și din trend-urile generale de gândire, ce e acceptabil social pe Tiktok și ce e blamat. Multe dintre acestea le-am abandonat pe parcurs, dar mă bucur că am avut timpul necesar pentru a le face. Cât despre schimbări esențiale sau inovări care să mă ajute să am o viață „normală" în pandemie, fac curat cât de des se poate, pentru a avea locul în care petrec 90% din timp plăcut; am cumpărat plante în ghiveci pentru a avea mai multă viață în jurul meu (și flori de ținut în vază) și încerc să fac sport cât mai des(sau măcar să mă mișc prin casă, ca să nu stau tot timpul pe scaun). (Maria Isabella, Socio3)

Am lucrat mai des în grădină alături de membri ai familiei, mi-am putut răsfăța mai mult pisicile și câinii, am putut să învăț să tricotez mai bine și să coc cât mai bine pasca sau orice fel de coptură care se face în casă de sărbători. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Legat de programul de viață, de modificări , pot spune că mi-am redescoperit pasiunea pentru gătit, în perioada pandemiei, neavând ce face de cele mai multe ori, m-am apucat de gătit și de încercat tot felul de rețete noi, iar ca și hobby am descoperit că mă relaxează foarte tare activitățile creative, care necesită creație și lucru manual, sper exemplu

am făcut mărțișoare împreună cu fiica mea, mărțișoare hand-made, totul lucrat de noi, aranjamente florale pentru 8 Martie, diferite ornamente pentru Sărbătorile de Paști, etc. (Andreea Cristina RU3)

Cele mai importante modificări sunt cel mai mult legate de modul de viață. Am reușit să „mă pun la punct”, cum s-ar spune. Am început să fac mai mult sport, pentru că am realizat că este foarte esențial pentru un stil de viață sănătos. Și în ceea ce privește alimentația, am făcut modificări și încă fac modificări la acest capitol. Am devenit mai curajoasă, mai curioasă. Am învățat că timiditatea nu mă ajută și că mai mult mă încurcă. Am realizat că este spre beneficiul meu să cunosc mai multe, să mă documentez înainte să cred ceva. De unde aceste decizii? Ei bine, stând în casă în toată acea perioadă, am avut mai mult timp să stau să observ mai multe opinii sau mai multe păreri, astfel mi-am dorit să mă documentez mai mult să aflu eu, dacă într-adevăr așa este. Chiar cred că schimbarea mea este una în bine și această schimbare o iau ca un beneficiu al acestui an pandemic. (Denisa Andreea, RU3)

Din păcate, nu pot să spun că am adus modificări semnificative la programul de viață. Poate faptul că sunt mai sedentar față de cum eram atunci când mergeam fizic la facultate. În rest, nu pot să spun că am noi hobby-uri sau am citit cărți de dezvoltare personală (în cel mai bun caz, pot spune – sau mai precis, scrie – că am citit cărți de psihologie și am încercat să țin cont de ele, respectiv să aplic anumite principii/sfaturi în viața personală). De asemenea, în ceea ce privește activitatea de voluntariat, am renunțat, din cauza pandemiei. Înainte, eram voluntar la Centrul de Laboratoare

de Sondaje Telefonice CATI din Timișoara, care, din cauza virusului și diverselor restricții, a suspendat activitatea în această perioadă. (Olaf, RU2)

Cred ca sportul și cititul. Având mult timp la dispoziție, a trebuit să fac ceva cu el ca să nu îl pierd degeaba. Acum fac sport acasă și de 5 ori pe săptămână, înainte nu făceam nici măcar o zi și am reușit să citesc destul de mult față de anii precedenți. (Roberta, Engleza 3)

Particip în continuare la programele de voluntariat la care m-am înscris înaintea pandemiei, ba chiar am mai adăugat unul, m-am interesat de diferite proiecte la care pot participa, am căutat joburi ca să am o idee despre cum stau lucrurile, am învățat să-mi manageriez timpul mai bine pentru a scrie lucrarea de licență, am citit lucruri, m-am uitat la documentare, seriale și filme chiar mai mult decât înainte, am ascultat foarte multă muzică și mi-am deschis un shop cu haine pe Instagram. (Renata Georgiana, RU3)

Cele mai importante modificări s-au rezumat la mutarea noastră de la un apartament la bloc la casă pentru a avea mai multă linişte şi spaţiu verde. Fiind ultimul an la facultate foarte mult timp mi-am dedicat lucării de licenţă, învăţat, citit şi scurte discuţii cu fiica mea care are un an greu de acomodare la liceu, într-un colectiv nou, doar online. (Adriana, RU3)

În timp de pandemie am reușit să muncesc mai mult, și să îmi achiziționez cam tot ce aveam nevoie. (Roxana Laura, Drept 2)

Modificări am făcut cu toţii, atât pe plan personal cât şi pe cel social. În cazul meu am început cu toate deodată ca să fiu sigură că am cu ce să mă laud după pandemie. Acum am o rutină de îngrijire stabilă, sunt dădacă în weekend, secretară pentru tatăl meu, m-am apucat de fotografie şi photoshop, îmi creez propriile bijuterii şi am grijă de florile mele. (Maria, RU2)

Modificările din viața mea pe timpul pandemiei a fost înființarea firmei și apariția unui sufletel în mica noastră familie, o cățelușă. Aveam prea multă dragoste de oferit și unica soluție era să i-o dăruiesc ei. (Mădălina, RU2)

Am început să citesc mai mult, am început să practic Kick-Box si Yoga, ciudată combinația. M-am înscris în mai multe programe de voluntariat, am urmat cursuri online, am reușit să am o dietă mai echilibrată, nu mai consum sucuri. Per total, am avut mai mult timp de reflecție asupra tot ceea ce facem sau cum facem, iar de aici încolo, fiecare a știut să facă cum credea el mai bine pentru el. (Denis, RU3)

Cum am răspuns și la o întrebare anterioară am început să citesc mai mult diverse cărți de dezvoltare personală și nu numai, am început să urmăresc mai multe filme/seriale, am acordat mai multă importanță sportului în viața mea, am descoperit că lucrurile simple la care înainte nu acordam atenție mă fac mult mai fericită. (Claudia, RU3)

Mi-am făcut un obicei să citesc seara câte puțin, sau să mă joc ceva jocuri video (în funcție de chef și cât de obosită sunt). Cel mai frumos este weekend-ul, în care mă trezesc mai târziu și până se trezește și prietenul meu, îmi iau cartea, îmi

pun ochelarii și citesc măcar 50 de pagini, stând în pat, cu razele de soare care intră în cameră - dimineți perfecte de weekend 😊. Îmi place foarte mult să gătesc, și când am timp îmi place să experimentez ceva rețetă pe care am văzut-o pe internet sau chiar să improvizez eu în bucătărie cu alimentele pe care le am prin casă. Uneori ies niște mâncăruri delicioase, alteori nu sunt comestibile. Dar nu duc lipsă de inovare în bucătărie. Un alt lucru pe care am început să îl fac în pandemie, este să îmi perfecționez nivelul de limbă engleză prin logarea pe diferite platforme, cursuri gratuite etc. (Lorena, RU3)

Pe lângă crearea unui program, dezvoltarea mea personală a luat amploare extraordinar de mult. Cred că, înaintea pandemiei, încercam să țin pasul cu tot ce mi se întâmpla nou, să iau totul așa cum vine, iar pandemia a pus stop tuturor "stimulilor", și a spus "okay, ai acumulat toate lucrurile astea, toate experiențele și lecțiile, acum e vremea să stai și să te gândești puțin la ele, să le raționalizezi, să vezi ce ai de învățat de la fiecare în parte". Am putut să petrec mult mai mult timp cu mine, nedistrasă de ieșiri și tot felul de activități cu tot felul de oameni, ce-mi umpleau ziua de abia reușeam să mai fiu doar eu, cu gândurile mele. (Diana, Arte3)

La nivel general, aceste luni de pandemie au fost cele mai introspective de până acum. De obicei, cotidianul și forfota sunt peisajul de care ne lăsăm furați, ori această situație epidemiologică ne-a obligat să trăim cu noi înșine, fără alte filtre, fără influența continuă a cercului social. Poftim provocare! Tot acest timp a fost unul de mai mare aplecare asupra propriei persoane, asupra propriilor obiceiuri, lipsuri,

necesități de bază sau răsfățuri. Am stat mult mai mult în natură, m-am bucurat mult mai mult de lucrurile simple, mi-am dedicat timpul sănătății psiho-emoționale și hobby-urilor mele: fotografia, poezia și voluntariatul în proiecte din spectrul educativ. Nu voi ieși din pandemia de COVID-19 expert în gătit, dezvoltare personală și alte trei științe interesante, așa cum toată lumea spera și iluziona că va face, dar cu siguranță voi trece de acest ”impas” al timpurilor în care trăim cu o minte limpede și cu lecții învățate. (Lucian, MRUAO2)

La începutul facultății umblam aproape zilnic în timpul săptămânii. În primii doi ani de facultate am locuit destul de departe de Universitate, undeva la 40-60 de minute de mers pe jos, așa că preferam să petrec timpul în clădire decât să merg acasă (atunci când aveam ferestre de o oră jumătate sau chiar trei între cursuri). În pandemie am stat doar în casă, dar din 2021 am început să merg la sală, asta până când acestea s-au închis în toată țara. În pandemie am realizat mai multe proiecte micuțe, din arii relativ diferite: Blog cu două povestioare, blog cu explicații pentru examenul la statistică, filtru de Instagram, editarea unui podcast, conceperea și editarea unui videoclip cu momente dintr-un joc. A fost distractiv să le fac, dar văd că nu m-a prins niciunul. (Paul, Socio3)

10. Epilog-uri

Nu puteam închide ghidul de interviu fără un item tradițional: *„dacă mai aveți orice altceva de adăugat...”* și am ales să prezentăm aceste adăugiri fără o analiză explicită. În septembrie 2021 se fac planuri pentru redeschiderea universităților, fiecare după diverse scenarii (verzi, galbene sau roșii). Tendința epidemiologică este una cât se poate de alarmantă, dar dorința de a ne revedea în clasă, măcar pentru câte un seminar este copleșitoare. Universul digital și școala on-line au salvat aceste generații de la înghețarea anilor de studiu (pentru toate ciclurile de învățământ), dar diminuarea interacțiunilor sociale tinde să devină toxică.

Dincolo de neajunsuri, de grupurile marginale, de accesul limitat la tehnologia necesară sau la cunoștințele minime pentru utilizarea sa, școala on-line la nivelul învățământului superior a funcționat neașteptat de bine. Cu încercări, cu bâlbe, cu deconectări în timpul expunerii, cu parole pierdute, cu facilități retrase de Google în mijlocul semestrului, una peste alta am trecut cu toții peste trei semestre și tot atâtea sesiuni de examene, am dat licențe și disertații, examene de doctorat și concursuri pe post, am făcut cercetări și studii on-line, am participat la conferințe on-line, am publicat articole și cărți, adică lucrurile au mers pur și simplu înainte.

I10. Dacă mai doriți să adăugați orice **altceva** legat de experiența dvs. de viață în acest an pandemic...

Dincolo de toate consecințele negative cauzate de pandemie, sunt sigură că fiecare din noi a învățat sau urmează să învețe o lecție importantă de viață. Există oameni care au rămas fără job și au fost nevoiți să caute un loc de muncă, care în timp, s-a dovedit a fi exact ceea ce căutau de mulți ani. Sunt persoane care au rămas blocate într-un anumit oraș sau țară din cauza sistării circulației, ceea ce le-a oferit mai mult timp să petreacă într-o destinație exotică, de exemplu, sau cu oamenii dragi pe care tocmai îi vizitaseră. Pandemia a furat șansa tinerilor să își trăiască studenția ca si generațiile trecute, însă le-a oferit posibilitatea să își descopere hobby-uri noi sau să petreacă mai mult timp cu familia. Fiecare eveniment al vieții noastre are un scop. De aceea, este important ca fiecare să găsească scopul din viața sa și să îl valorifice la maxim! (Mihaela, RU2)

A fost un an care ne-a marcat, dar cred că avem foarte multe lucruri de învățat. Ar trebui să învățăm să apreciem timpul petrecut cu cei dragi, ar trebui să învățăm că uneori mai avem nevoie și de o pauză, oricât de mare ar fi ea, ar trebui să învățăm să nu cedăm niciodată și să ne regăsim forțele interioare pentru a lupta în continuare cu orice obstacol care apare în fața noastră pe neașteptate. Pe această cale, doresc să transmit tuturor cititorilor multă sănătate și putere pentru că împreună vom reuși să trecem peste această situație. Iar, cel mai important lucru, să rămânem cu gânduri pozitive și să nu ne pierdem răbdarea. (Matteo, Drept 2)

Aș vrea să adaug o remarcă, faptul că nu m-am bucurat suficient de viața la cămin, de timpul petrecut cu colegii, de călătoriile pe care le făceam înainte de a ni se îngrădi această libertate, nu am reușit să leg relații strânse cu colegii și-mi pare super rău că ne despărțim în felul ăsta, chiar nu-i "finalul fericit" la care m-am gândit când am început facultatea. Dacă m-as întoarce în timp, m-aș bucura mai mult de tot ce primesc, indiferent dacă-i un lucru bun sau rău și poate că aveam nevoie de asta ... să mă bucur de moment și să pun preț pe fiecare interacțiune, fie ea și minimă. Experiența mea din acest an a fost rutinieră și poate lipsită de aventură sau evenimente, dar a fost bună pentru suflet, pentru reclădirea relației cu mama și pentru a-mi da seama cât de importante erau anumite momente petrecute în familie... Sper să se termine curând și să ne întoarcem la viața normală. (Iuliana, Socio3)

A fost ca și o REVOLUȚIE SANITARĂ! A fost ,O REVOLUȚIE PERSONALĂ! A fost un MOMENT MARCANT din viața MEA! (Valentina, Socio3)

Consider că un lucru pozitiv pentru toată lumea, nu doar în ceea ce priveşte experienţa mea de viaţa în acest an pandemic, este dezvoltarea abilitaţilor utilizării calculatorului/laptopului, fiind conectaţi în mare parte la device-uri, unde proiectele şi prezentările se fac cu ajutorul pachetului Microsoft Office. (Gabriela Andreea, Franceza 2)

Am regăsit bucuria de a viziona un serial, de la cap la coadă, cu răbdarea aferentă și cu aceeași curiozitate cu care aș citi orice carte mi-ar plăcea. Din cauză că mereu suntem pe fugă,

nu mai avem răbdare față de lucrurile mici care ne aduc aceste bucurii sufletești, cum ar fi vizionarea unui serial care să ne rupă de realitate. De altfel, am privit în jurul meu și am văzut dilema persoanelor care așteptau să vină cineva special în viața lor, care să le facă să simtă emoția care să le tulbure persoana și să se simtă bine, dar din cauza acestei situații și a lipsei de socializare nu prea s-a mai putut întâmpla. Până la urmă, am închis ochii și m-am pus în locul lor. Totul se întâmplă în Univers și energiile din acesta lucrează mereu în favoarea noastră. Doar că trebuie să ne dăm seama de acest lucru. Aș face mai mult confesiuni în acest ultim punct, dar acest an pandemic a fost mult prea complex ca să mă pot rezuma la câteva puncte. Oricum ar decurge mai departe situația, trebuie să ne facem singuri ocazii de a trăi intens ceea ce ne oferă viața. (Rara Avis ^_^, Română-Germană)

Ce aș mai putea adăuga cu privire la experiența mea de viață din acest an pandemic, este că am învățat să prețuiesc mai mult lucrurile simple, am învățat să nu mai alerg după bani și carieră, ci să mă bucur de ceea ce am , să nu mă mai concentrez pe ceea ce îmi lipsește. Am învățat să prețuiesc mai mult persoanele apropiate, am învățat să fiu mai responsabilă, am realizat că e suficient o secundă ca totul să se năruie, am învățat să mă bucur de soare, de aerul curat de afară, de fiecare moment pe care îl petrec în liniște și mă face fericită. Am înțeles că viața se rezumă la lucrurile simple, iar fericirea vine din lucrurile mărunte. (Andreea Cristina RU3)

Cum e vorba aceea ”Tot răul spre bine”. Ei bine, pot să aprob această afirmație, deoarece în această situație destul de critică, am reușit să schimb anumite comportamente, nu atât

de avantajoase. Am învățat să am răbdare, indiferent de situație, am învățat să mă adaptez, am învățat să accept și părerea altor persoane și că nu doar cum spun sau fac eu este corect. După un an de pandemie, am realizat că trebuie să prețuiesc fiecare moment sau oportunitate care mi se oferă. Pot spune că prețuiesc mai mult oamenii din jurul meu, prețuiesc mai mult tot ceea ce am. Anul acesta de pandemie, a fost o experiență cu bune și cu rele. Așa cum cred eu, fiecare lucru se întâmplă cu un scop, iar totul depinde de noi cu ce experiență vrem să rămânem. Putem să vedem și binele, sau putem să vedem doar răul. În ceea ce mă privește, aleg să cred că este o experiență din care am învățat destul de multe și din care voi mai avea de învățat. (Denisa Andreea, RU3)

În principiu, consider că am spus tot ce aveam de spus în ceea ce privește viața mea de student pe timp de pandemie. Tot ce mai țin să precizez este că sper ca cititorul acestei destăinuiri să îi placă la fel de mult să o parcurgă precum mi-a făcut mie plăcere să o scriu. Sper ca această lucrare să ajute alți studenți (și nu numai) pentru a realiza că nu sunt singuri în această perioadă. Cu toții suferim, mai mult sau mai puțin, însă măcar suntem în asta împreună. Măcar suntem! (Olaf, RU2)

A fost și este o perioadă grea, dar pot spune că nu am lăsat această pandemie să mă afecteze psihic atât de mult, am încercat să mă axez pe lucrurile care merită din această perioadă, însă îmi doresc foarte tare să trecem cu bine și peste această perioadă. (Roberta, Engleza 3)

A fost și este în continuare straniu și e un subiect destul de important, multe lucruri ar fi de spus. Îl consider un an pe jumătate irosit din punctul meu de vedere, dar asta depinde de fiecare cum a ales să și-l petreacă. Mulți s-au angajat, alții nu au reușit dar cred că fiecare cu ritmul său. Experiența mea cu oamenii din această perioadă a devenit totuși una mai bună în ultimul timp față de cum era înainte deoarece, chiar și online am cunoscut oameni faini cu care vorbesc des însă cu care nu știu când mă voi putea întâlni. E o situație destul de incertă pretutindeni. (Renata Georgiana, RU3)

Cred cu tărie că această experiență de viaţă ne-a schimbat pe fiecare, uneori ne-a făcut vulnerabili, alteori irascibili, anxioşi, fără o perspectivă, parcă ne-a furat cumva timpul şi liniştea noastră. Da, suntem nişte învingători pentru că astăzi ne-am trezit, suntem în viaţă, sănătoşi şi trebuie să fim mulţumitori pentru toate acestea! (Adriana, RU3)

Revin la ideea de la început în care spuneam că afirmația „Fă rai din ce ai" este adevărată, tind să cred că în orice rău există și un bine, astfel mie această pandemie mi-a adus mai multe beneficii pentru că așa vreau eu să percep lucrurile astfel starea mea de spirit este una extraordinară, și mi-ași dori ca pentru toți această pandemie să fi adus mai multe bucurii și împlinirii decât nefericiri. (Roxana Laura, Drept 2)

Îmi lipsește foarte mult timpul petrecut cu prietenele mele din celelalte orașe, îmi plăcea enorm de mult să merg cu ele la magazinul Pepsi din complex şi să întrebăm de coca cola, sau să mergem la petrecerile din cămine unde se făceau clătite pe gratis, să căutăm aparatele de cafea care fac Nesquik şi să ne împărţim cu ultimul pateu vegetal rămas din

frigider. Viaţa la cămin chiar a fost frumoasă, încă sper ca la anul totul să fie normal, să putem să ne bucurăm din plin de anii de licenţă şi masterat, până atunci, uraţi-mi baftă, la anul am licenţa. (Maria, RU2)

Am scris ceva acum câteva săptămâni

„De mâine începe carantina" - acesta a fost mesajul pe care îl văzusem pe facebook acum un an. Pentru unii probabil a fost o veste bună, o vacanță prelungită, timp liber și noi reguli... ceva nou și interesant... Nu m-aș fi gândit o secundă că toată această nebunie poate dura atât de mult și poate dărâma atâtea planuri. Am realizat cât de norocoasă sunt pentru că am reușit să prind gustul studenției, că am reușit să calc în sălile de curs si seminar, că am reușit să mă rătăcesc prin universitate și că am pășit mândră în acea bibliotecă deosebita de lângă universitate... De faptul că am reușit să merg la liceu și să dau bacul nici nu mai zic, este clar subiect de povestit copiilor din categoria "pe vremea mea".

Nu pot spune că facultatea nu merge bine sau că nu mă descurc, dar... nu simt că sunt studentă, nu simt acel farmec pe care îl tot așteptam. Nu-mi place că stau foarte prezentabilă în fața camerei in pantaloni de pijamale, pentru că sunt conștientă că nu este o sală de curs si nu are rost. Nu-mi place că mai pică netul din când în când și pierd firul cel mai important. Sunt conștientă că atât profesorii cât și noi încercăm să ne acomodăm și să facem față situației.

Acum un an nu mă gândeam că va trebui să răscolesc tot internetul pentru a afla dacă pot merge acasă, dacă nu stau în carantină, daca este nevoie de testul Covid, dacă

Mihai poate trece granița fiind român...pe când înainte dacă aveam timp și posibilitate mergeam acasă la orice oră.

Acum un an nu mă gândeam că viața și activitățile care erau la ordinea zilei și mi se păreau normale vor fi ”dorințe” și mari așteptări.

De firme, industrii, turism ...cred că nu este nevoie să deschid subiectul, ei sunt cei care au pierdut și încă pierd... pierd șansele și speranțele de a se dezvolta și a supraviețui...pentru ce? Ca să meargă bine de tot vânzările măștilor, dezinfectantelor și a vaccinurilor.

Un an de zile nimeni nu a putut rezolva nimic, am tăcut și am înghițit toate regulile și restricțiile, am tăcut și am înghițit toate minciunile și manipulările... și sunt sigură că vor mai urma...

Fiecare s-a descurcat cum a putut mai bine și o face în continuare... familii care au rămas fără loc de muncă, copii care au rămas fără posibilitatea de a merge la școală, oameni care au rămas fără posibilitatea de a supraviețui, viața merge înainte, este clar că nu se oprește pământul în loc de la ofurile mele dar... oare mai putem duce un an? (Mădălina, RU2)

Eu cred că această perioadă e un prilej de dezvoltare pentru fiecare, atâta timp cât reușim să trecem peste această perioadă sănătoși d.p.d.v fizic și psihic. Cred că situația actuală ne poate ajuta să devenim cumva mai siguri pe noi, doar că trebuie să ne găsim motivația de a continua mai departe. (Denis, RU3)

Pentru mine acest an pandemic a fost o adevărată experiență... A fost o lecție pe care nu cred că o voi uita prea curând. Cred că m-am cunoscut mai bine pe mine, am descoperit că pot să mă adaptez lucrurilor la care înainte nici nu mă gândeam sau nu conștientizam. Cu bune și rele a avut și încă are și rolul ei această pandemie și consider că nimic nu este întâmplător pe lumea asta, iar pentru vremuri mai bune trebuie să trecem și prin vremuri mai nefavorabile. (Claudia, RU3)

Am început să mă adaptez foarte bine la pandemie, deși observ mici deprinderi din cauza ei. M-am obișnuit destul de mult cu masca, existând momente când uit de ea să o mai dau jos, când nu mai trebuie purtată. M-am obișnuit și îmi place atât de mult distanțarea socială în locurile publice, încât dacă sunt într-un loc foarte aglomerat devin anxioasă și vreau să plec cât mai repede de acolo. Sunt sigură că rămânem cu schele după pandemia asta, și că nu vom mai fi cum eram, dar poate nu e un lucru chiar atât de rău, poate este un pas înainte de a evolua. Trebuie să acceptăm situația și să ne adaptăm la aceasta, și să ne vaccinăm ca să putem ieși mai repede din pandemie. (Lorena, RU3)

Dacă te-ai regăsit printre exemplele mele de persoane „soft” sau ești printre profesorii care s-au plâns de pandemie 24/7 în timpul orelor, revino-ți la realitate. (Paul, Socio3)

ANEXE

Participanții la interviuri (consimțământ asumat):

Roxana Alina Baciu

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Mihaela Bălățel

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Resurse Umane, anul II

Beatrice Boldor

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Resurse Umane, anul II

Matteo-Luca Briciu, Drept 2

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept, specializarea Drept, anul II

Iuliana Buzoianu, Socio3

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Sociologie, anul III

Valentina-Carmen Donner

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Sociologie, anul III

Gabriela-Andreea Drăgușin

Universitatea de Vest Timișoara, Facultatea de Litere, istorie și teologie, specializarea Franceză-Engleză, anul II

Adina Lupu

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul II

Maria Isabella Nădejde

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Sociologie, anul III

Rara Avis ^_^, Română-Germană

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Litere, Istorie și Teologie, Litere, Limbi și Literaturi, Română-Germană, anul I

Andreea – Cristina Roată (Alexandru)

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Denisa Andreea Sabău

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Resurse Umane, anul III

Olaf

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Resurse Umane, anul II

Roberta Trifa

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Litere, Istorie și Teologie, specializarea Engleză-Italiană, anul III

Renata Giorgiana Trofin

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Adriana Truşcă (Crişan)

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Roxana-Laura Vali

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept, anul II

Maria Marilena Șeico

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul II

Mădălina Sârbu

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul II

Denis Areșan

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Claudia Floarei

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Lorena Vulpe

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Resurse Umane, anul III

Diana Becheru

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Arte și Design, specializarea Foto-Video, anul III

Vasile-Lucian Drinc

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Managementul Resurselor Umane în Administrarea Organizațiilor, anul II (master)

Paul Pop

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, specializarea Sociologie, anul III

Anexa - Ghid de interviu structurat – Viața de student după un an de pandemie

După un an de pandemie Covid19 și măsuri de distanțare socială adoptate și în România reiterăm demersul „Student în timp de pandemie” cu intenția de a publica al doilea volum despre învățământul on-line desfășurat în această perioadă. Contribuția dvs. va fi inclusă în volum cu regruparea răspunsurilor pe capitolele formulate în corespondență cu întrebările următoare. Vă rugăm să acordați timp redactării acestor răspunsuri, cât mai detaliat cu putință, ele vor fi incluse în volum fără nicio intervenție pe text, cu indicarea autorului (dacă doriți să rămâneți anonim puteți folosi un pseudonim). Dacă este cazul, puteți include și fotografii care să susțină textul formulat. Volumul va apărea în format on-line gratuit la Presa Universitară Clujeană și nu implică niciun fel de costuri din partea dvs. Dacă aveți orice nelămuriri, nu ezitați să ne contactați. Vă mulțumim pentru implicare!

I1. După un an de învățământ on-line și distanțare/izolare socială, care este cea mai mare **bucurie**, reușită, performanță pe care ați trăit-o în această perioadă (în legătură cu școala, dar nu numai, puteți prezenta chiar două – trei).

I2. Dar cea mai mare **nereușită**, eșec, pierdere? Vă rugăm detaliați...

I3. Care a fost cea mai mare **schimbare** de plan pe care ați făcut-o în această perioadă de pandemie?

I4. Dacă ar fi să denumiți acest an pandemic printr-un singur **cuvânt**, care ar fi acesta? Vă rugăm să detaliați...

I5. În acest an pandemic au circulat foarte multe **fake-news**-uri. Dacă v-ați expus la acestea, care a fost cel mai marcant conținut pentru dvs.? Dar cea mai mare teamă?

I6. Care a fost cel mai **amuzant** moment de la cursurile desfășurate on-line? Vă rugăm detaliați...

I7. S-a întâmplat ca în afară de dvs. să mai **asiste și alte persoane** la cursuri/seminare on-line? Cum au reacționat acestea? Vă rugăm detaliați...

I8. Ce modalități noi de **copiat la examenele** on-line cunoașteți? Vă rugăm detaliați (răspunsurile la această întrebare se pot anonimiza dacă doriți, vă rugăm însă să precizați acest lucru).

I9. Legat de programul de viață, care au fost cele mai importante **modificări și/sau inovări** pe care le-ați făcut în pandemie față de perioada anterioară (activități domestice, dezvoltare personală, hobby-uri, voluntariat etc.)?

I10. Dacă mai doriți să adăugați orice **altceva** legat de experiența dvs. de viață în acest an pandemic...

Repere în evoluția crizei Covid 19 în România

decembrie 2019 – primele cazuri de infectare cu SARS COV-2 în Wuhan, China

26 februarie 2020 – primul caz confirmat pe teritoriul României. Se emite OM sănătății pentru instituirea măsurii de carantină a persoanelor expuse (contacți sau reveniți din țările afectate).

07 martie 2020 – sunt confirmate în total 13 cazuri în România.

08 martie 2020 – se interzic manifestările publice sau private cu un număr de participanți mai mare de 1000 de persoane. Încă 2 cazuri noi de contaminare.

10 martie 2020 – se suspendă procesul de învățământ în preuniversitar. În total sunt 29 de cazuri în România.

11 martie 2020 – cursurile de la UVT, UBB, UB și alte universități din țară se mută pe platforme on-line. La nivel național sunt în total 47 de cazuri confirmate.

14 martie 2020 – Sunt confirmate în total 123 de cazuri în România.

16 martie 2020 – Se instituie Starea de urgență pe teritoriul României pentru 30 de zile, prelungită ulterior până în 14 mai 2020.

22 martie 2020 – primele 3 decese provocate de Covid19 pe teritoriul României.

iunie-iulie 2020 – semestrul universitar se încheie cu sesiune on-line, iar examenele naționale se dau cu măsuri speciale de distanțare.

octombrie 2020 – școlile pornesc în funcție de scenariul fiecărei localități în parte: verde cu toți elevii la școală daca rata de infectare este de sub 1 la mia de locuitori în ultimele 14 zile, galben cu participarea doar a preșcolarilor, învățământul primar și anii terminali dacă rata de infectare este între 1 și 3 la mie pentru ultimele 14 zile; roșu cu învățământ integral on-line pentru o rată de peste 3‰

17 noiembrie 2020 – 10.269 de cazuri noi într-o singură zi

27 decembrie 2020 – primul vaccin anti Covid administrat în România.

ianuarie 20201 – se încheie al doilea semestru on-line

5 mai – învățământul preuniversitar revine în clase.

29 iunie 2021 – cea mai neagră zi cu 294 de decese provocate de Covid19 pe teritoriul României

iunie-iulie 2021 – se încheie al treilea semestru on-line

septembrie 2021 – se redeschid școlile în sistemul preuniversitar. Universitățile optează pentru varianta fizic, on-line sau hibrid în funcție de opțiunea facultăților, de condițiile materiale și de situația pandemică.

Bibliografie

Coman C., Țîru L.G., Meseșan-Schmitz L., Stanciu C. și Bularca M.C. (2020) *Online teaching and learning in higher education during the coronavirus pandemic: students' perspective*, Sustainability 2020, 12(24), doi.org/10.3390/su122410367

Dhawan S (2020) *Online learning: A Panacea in Time of Covid19 Crisis*, Journal of Educational Technology Systems, vol 49 (1), doi.org/10.1177/0047239520934018

Hosszu A, Rughiniș C (2020) *Digital Divides in Education. An analysis of the Romanin public discourse on distance and online education during the Covid19 pandemic*, în Sociologie Românească, vol.18(2),

Iluț, P. (1997) *Abordarea calitativă a socio-umanului*, Iași: Polirom.

Nadolu, B. coord. (2020a) *Student în timp de pandemie. 50 de povești despre viața în izolare socială*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2020, disponibilă on-line la editura.ubbcluj.ro/bd/ebooks/pdf/2630.pdf

Nadolu, B. (2020b) *Perspectives of Romanian Students about Life in Social Isolation*, Journal of Research in Higher Education 4(1):32-43, DOI: 10.24193/JRHE.2020.1.3

Sobaih A.E, Hasanein A, Elnasar A (2020) Responses to COVID-19 in Higher Education: Social Media Usage for Sustaining Formal Academic Communication in Developing Countries, Sustainability 2020, 12(16), 6520; https://doi.org/10.3390/su12166520

*** Guvernul României – Declarații de presă, disponibile la gov.ro/ro/informatii-de-presa

ISBN: 978-606-37-1247-0